

SOCIAL PRESSURES

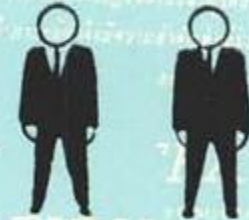
GOVT. DEMANDS AND CONTROLS

THE LEADER

SPECIALISTS

SPECIALISTS

PUBLIC PERSONNEL ADMINISTRATION

O. GLENN BSAHL
Associate Professor of Public Administration
The American University

BEYOND BEHAVIORALISM
ORGANIZATION DEVELOPMENT IN
PUBLIC MANAGEMENT

PUBLIC PERSONNEL REVIEW

PUBLIC ADMINISTRATION

WILSONIAN LEADERSHIP, M.P.A.

Dept. of Service (U.S. Gov.) and Institutional Management (NSC)

Dept. of Business and Technical Management (NSC)

งานสารบรรณ

วารสารข้าราชการ

วารสารเพื่อความก้าวหน้า
ของข้าราชการ

ฉบับเดือนตุลาคม ศกนี้

ในเล่มมีทั้งวิชาการบริหารงานบุคคล
กฎหมายและระเบียบใหม่ที่น่าสนใจ
ตอบปัญหากฎหมาย ปัญหาคลัง

ทัศนะจากสื่อมวลชน
ทัศนะจากผู้อ่าน

บทความและข้อเขียนที่น่าสนใจหลายเรื่อง

และคอลัมน์ประจำครบครัน

จำหน่ายปลีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
ที่บริการสวัสดิการ ก.พ.
สำนักงาน ก.พ.

วารสารข้าราชการเป็นวารสารรายเดือน เพื่อเผยแพร่
 วิทยาการด้านบริหารงานบุคคล และแนวคิดในการ
 ปฏิบัติราชการ เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างข้าราชการ
 เพื่อเตรียมสร้างทัศนคติที่ดีสำหรับข้าราชการ

เจ้าของ บริการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ.

ที่ปรึกษา พันเอก จินดา ณ สงขลา เลขาธิการ ก.พ.
 นายประวิณ ณ นคร รองเลขาธิการ ก.พ.
 นายโสวัช สุจริตกุล รองเลขาธิการ ก.พ.

กองจัดการ ร.อ. ผ่อง คันติเฉลิม ร.น. ผู้จัดการ
 นายสมพงษ์ ตรีวิมล ผู้ช่วยผู้จัดการ

บรรณาธิการ นายสำราญ ดาวราชกุมภ์

ช่วยบรรณาธิการ ดร. อาทิตย์ อุไรรัตน์ และ
 ผู้ช่วยผู้จัดการบริการสวัสดิการ ก.พ.

กองบรรณาธิการ นายอระ แก้วไขโย ดร. วิลาศ สิงหวิสัย
 นายเชียร ชวรมานปิติ นายประเชิญ วาศกกลิ่นหอม
 นายเกษมสุข โกวิทวานิช นายชุมพล ศิลปอาชา
 นายพลสิทธิ์ หนูชูชัย นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์
 นายศกรินทร์ สุวรรณโรจน์ นายสุพจน์ สาทวกิช
 นายอุดม มิ่งเกษม

ข้อเขียนในวารสารข้าราชการ เป็นความคิดเห็นส่วนตัว
 ของผู้เขียน ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับความคิดเห็นของ
 บรรณาธิการและคณะผู้จัดทำ

การบอกรับ สมาชิกชำระค่าบำรุงรวมค่าส่ง ๓๕ บาท ใต่
 ถึงผู้จัดการวารสารข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ถนนพหลโยธิน
 ใต้สะพานบรมราชูปถัมภ์ พระนคร ส่งจ่าย ป.ณ. หน้าพระลาน
 หรือติดต่อทางโทรศัพท์ ๘๑๕๔๕๔ หรือ ๘๑๓๓๓๓ คือ ๓๔

พิมพ์ที่โรงพิมพ์มิ่งมงคลการพิมพ์ ๑๐๑ ถนนคานี บางลำภู
 พระนคร โทร. 819656
 นางจรัส อ่องจรีต ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

วารสาร ข้าราชการ

สารบัญ

ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๙ กันยายน ๒๕๑๓

บทบรรณาธิการ	๒
ความทรงจำในการเสด็จต่างประเทศ	๕
การบริหารงานบุคคลกับการพัฒนาประเทศ	
โดย ฯพณฯ พลโท แสวง เสนาณรงค์	๑๑

กฎหมายและระเบียบใหม่

ภาษาอังกฤษ	๔๐
ทัศนะจากสื่อมวลชน	๔๗
จดหมายถึงบรรณาธิการ	๕๑
ข้อขัณฑ์	๕๔

ปก : การประชุมทางวิชาการบริหารงานบุคคล

บทบรรณาธิการ

การประชุมทางวิชาการบริหารงานบุคคล

ในการบริหาร งานหรือ การปฏิบัติ งาน ใด ๆ ก็ตาม ย่อมเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า คนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด การมีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานอย่างพร้อมเพรียงนั้น ไม่อาจจะทำให้เกิดการปฏิบัติงานขึ้นได้ แม้จะเป็นเครื่องยนต์กลไกอย่างพิเศษอย่างไรก็ตาม ก็ไม่สามารถปฏิบัติงานอย่างสมบูรณ์ได้ หากไม่มีคนปฏิบัติงานหรือคอยกำกับ หรือควบคุมการกระทำของเครื่องยนต์กลไกเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้ จึงถือว่าบุคคลเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เป็นเสมือนกลไกที่ให้เกิดการทำงานและใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ทรัพยากรอื่น ๆ จึงเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญในระดับรองลงไป หากว่ามาเปรียบเทียบกับคนในลักษณะดังกล่าว

แต่อย่างไรก็ตาม คนมิใช่จะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในทุก ๆ กรณีเสมอไป ในบางกรณี แม้จะมีคนมาก แต่หากเป็นคนที่ไม่มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านนั้น ๆ ก็ย่อมจะไม่มีประโยชน์มีคุณค่าพอ ๆ กับการไม่มีคน และซ้ำร้ายจำเป็นอย่างที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู ไปเปล่า ๆ อีก ซึ่งนอกจากจะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานแล้ว ยัง

ต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ในการปฏิบัติงานมิใช่ว่าเพียงแต่จะ ต้องการ เฉพาะตัวคนเท่านั้น ความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติงาน เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะต้องพิจารณา ก่อนประการอื่น ๆ ทั้งปวงด้วย จึงจะถือว่าคนเป็นปัจจัย อันสำคัญยิ่งที่จะ เกื้อกูล การ ปฏิบัติ งาน ให้ สำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ ที่ กำหนด ไว้ อย่าง มี ประสิทธิภาพ

ตามหลักวิชาการ บริหารงานบุคคล แผนใหม่ ในปัจจุบัน สิ่งที่น่าสนใจที่สุดคือ ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานมิใช่ เฉพาะ จำนวนคนผู้ปฏิบัติงานเท่านั้น แต่ปัญหาที่องค์กรต่าง ๆ หรือส่วนราชการส่วนมากประสบคือ จะทำอย่างไรจึงจะได้คนที่มีความสามารถมาปฏิบัติงานตามความต้องการ ทั้งนี้เพราะแม้ว่าจะได้คัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถเหมาะสมแล้วก็ตาม แต่มีหลักความจริงอยู่ข้อหนึ่งว่า เมื่อบุคคลปฏิบัติงานนาน ๆ ไป ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของสังคมและวิชาการปัจจุบันทำให้เสมือนว่าความรู้ความสามารถ ที่มีอยู่แต่เดิมนั้นไม่ทันสมัย และไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานในปัจจุบันเสียแล้ว อันจะเป็นผลให้ลด

ประสิทธิภาพของการทำงาน หรือองค์การด้วย เพราะฉะนั้นผู้บริหารงานในองค์การต่าง ๆ จึงพยายามใฝ่หาวิธีการที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ โดยการ จัดให้มีการแลกเปลี่ยนวิชาความรู้กัน ซึ่งอาจจะ เป็นการฝึกอบรม หรือการสัมมนา หรือการประชุม ทางวิชาการแล้วแต่กรณี เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ในอันที่จะได้ส่งเสริมสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน อันจะมีผลต่อการพัฒนาและการปรับปรุงงานให้ก้าวหน้าในโอกาสต่อไป

การประชุมทางวิชาการ บริหารงานบุคคล อันเป็นความจำเป็น และการจัดการของสำนักงาน ก.พ. ที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนั้น เป็น วิธีการอันหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านวิชา การ ทั้งด้านนโยบายและปฏิบัติรวมตลอดถึงศึกษา พิจารณาปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาในการ บริหารงานบุคคลในราชการพลเรือน อันจะเป็น ผลให้ได้เพิ่มพูนความรู้ความ เข้าใจใน วิชาการได้ รู้จักมักคุ้นกัน อันจะก่อให้เกิดการประสานงานกัน เป็นอย่างดีในโอกาสต่อไป

เนื่องจากคณะผู้จัดทำวารสารข้าราชการมีส่วน ชูมากในการจัดและดำเนินการฝึกอบรมในครั้ง นี้ และโดยที่วารสารข้าราชการ ฉบับนี้ตั้งใจว่าจะทำ เป็นพิเศษในวาระการประชุมการบริหารงานบุคคล นี้ วารสารข้าราชการจึงใคร่ขอถือโอกาสแจ้งเรื่อง

ราวเกี่ยวกับการ ประชุม ทางวิชาการ บริหาร งาน บุคคลแก่ท่านผู้อ่านด้วย

การประชุมทาง วิชาการเกี่ยวกับการบริหาร งานบุคคล ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้จัดขึ้นนี้มีวัตถุประสงค์ ประสงค์อยู่ ๔ ประการด้วยกันคือ

๑. เพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นทางด้านปฏิบัติ การ รวมทั้งหาทางตกลงในแนวการปฏิบัติ
๒. เพื่อเพิ่มพูน และแลกเปลี่ยนความรู้ทาง วิชาการบริหารงานบุคคล
๓. เพื่อให้สามารถเป็นที่ปรึกษาด้านการ บริหารงานบุคคลแก่หน่วยงานและผู้บังคับบัญชาได้
๔. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ และวิธีการบริหาร งานบุคคลใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ใน ราชการพลเรือน

เนื่องจากการบริหารงานบุคคล มีขอบเขต และระดับการปฏิบัติงานกว้างขวางมาก สำนักงาน ก.พ. จึงได้จัดแบ่งการประชุมทางวิชาการบริหาร งานบุคคลเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับหัวหน้ากอง ระดับหัวหน้าแผนก และระดับผู้ปฏิบัติการ สำหรับการ ประชุมที่กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้เป็นการ ประชุมทางวิชาการ บริหารงานบุคคล ในระดับ หัวหน้ากอง ซึ่งดำเนินการประชุม ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน ถึงวันที่ ๗ ตุลาคม ศกนี้ รวม ๑๔ วัน โดยมีหัวข้ออภิปรายเป็น ๔ ประการคือ

๑. แนวคิดและหลักการบริหารงานบุคคล
๒. งานการเจ้าหน้าที่
๓. การวางแผนกำลังคนและการจัดอัตรา-
กำลัง
๔. การสรรหาและคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน
๕. หลักการกำหนดค่าตอบแทน
๖. หลักการพิจารณาความดีความชอบและ
เลื่อนตำแหน่ง
๗. มาตรฐาน การทำงาน และการ พัฒนา
สมรรถภาพของข้าราชการ
๘. วินัยข้าราชการ
๙. สวัสดิการ

ส่วนการประชุมทางวิชาการบริหารงานบุคคล
ในระดับหัวหน้าแผนก และระดับผู้ปฏิบัติงานนั้น
สำนักงาน ก.พ. ก็จะได้ดำเนินการในโอกาสต่อไป

สำหรับการประชุมทางวิชาการบริหารงาน
บุคคลในระดับหัวหน้ากองครั้งนี้ ฯพณฯ พลโทแสวง
เสนาณรงค์ ได้ให้เกียรติเป็นประธานในการเปิด
การประชุม ในวันจันทร์ที่ ๑๔ กันยายน ศกนี้
เวลา ๙.๐๐ น. ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้

อำนวยการกอง หัวหน้ากองการเจ้าหน้าที่ และ
ข้าราชการระดับเดียวกันรวม ๗๙ ท่าน นอกจากนี้
นั้นแล้ว การจัดการประชุมครั้งนี้ได้รับความร่วม
มือและอนุเคราะห์จากส่วนราชการ องค์กร และ
บุคคลต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะผู้ทรง
คุณวุฒิในการบริหารงานบุคคลที่ร่วมบรรยายและ
ร่วมอภิปรายทำให้การประชุมครั้งนี้ได้รับผลสำเร็จ
อย่างสมบูรณ์ยิ่ง

วารสารข้าราชการหวังว่า ผู้ร่วมเข้าประชุม
คงจะได้รับประโยชน์จากการประชุมครั้งนี้อย่างแน
นอน สำหรับท่านผู้อ่าน ท่านสมาชิก และผู้สนใจ
วารสารข้าราชการ วารสารข้าราชการตระหนัก
อยู่เสมอที่จะ อำนวย ประโยชน์แก่ท่าน ในทางวิชา
การ ในการจัดการประชุมครั้งนี้ วารสารข้าราชการ
จะได้พยายามติดตาม และสรรหาเรื่องราวทาง
วิชาการที่ใหม่ ๆ และที่น่าสนใจ มาเสนอแก่ท่าน
ผู้อ่านให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และหวังว่าท่าน
คงไม่ทิ้งวารสารข้าราชการเสียก่อนเป็นแน่ โปรด
คอยติดตาม

ความทรงจำในการเสด็จต่างประเทศ

ทางราชการ

พระราชนิพนธ์

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

(ต่อจากฉบับก่อน)

การเสด็จมาในงานเลี้ยงรับรองแบบ Reception ที่จวนข้าหลวงได้ผลดี เพราะได้ทรงพบกับนักธุรกิจ นักหนังสือพิมพ์ ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย และคนสำคัญๆ ของรัฐซึ่งทุกคนสนใจในเมืองไทยทั้งนี้งานรับรองแบบ Reception ที่ต้องเสด็จอยู่ตลอดเวลา เป็นงานที่ให้ประโยชน์ในการผูกสัมพันธ์ไมตรีดีมาก เพราะเป็นงานที่ได้เปลี่ยนความคิดเห็นกับคนส่วนมากในเวลารวดเร็ว เพราะงานชนิดนี้เป็นงานเย็นโดยเฉพาะไม่มีการนั่งเก้าอี้เลย ยืนกันเป็นชั่วโมงๆ แล้วก็เดินเข้าไปในหมู่คน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างรวดเร็ว พอเสร็จงานทำเอาชาวอเมริกันแปลกใจไปหมด ประทับอยู่ทำงานจนสองทุ่มกว่า จึงเสด็จขึ้นเครื่องบินเสวยพระกระยาหารค่ำบนเครื่องบิน เครื่องบินออกจากดอนเมืองเวลาสองทุ่มครึ่ง กว่าที่จะเสวยเสร็จก็ห้าทุ่ม ข้าพเจ้าจึงทูลถามว่า “เมื่อคืนนี้บรรทมหลับสักเท่าไร ระหว่างกรุงเทพฯ ไปฮาวาย” ทรงตอบว่า “ได้ราว ๆ ๔๐ นาที” ข้าพเจ้าจึงทูลว่า

“บรรทมเสียเถิด” รับสั่งว่า “ไม่ได้ต้องเตรียม Speech ต่อไปอีก” เกี่ยวกับการที่จะมีพระราชดำรัสที่รับสั่งว่า “ความจริง ต้องเตรียมไว้ให้พร้อมเสมอ แต่บางครั้งก็ไม่ได้ใช้ เพราะเวลาเขากล่าวสุนทรพจน์สด ๆ มา ใครจะควักกระดาษขึ้นอ่านได้ เราก็ต้องว่า สด ๆ ตอบเขาไปเหมือนกัน”

รู้สึกว่ามันนอนในเครื่องบินยังไม่ทันเต็มตากี่สว่างแล้ว เราแล่นเข้าหาพระอาทิตย์ ถึงท่าอากาศยานเคนเนดี นครนิวยอร์กเวลา ๕ โมงเช้าตามเวลาท้องถิ่น ฮาวายกับนิวยอร์กต่างกันห้าชั่วโมง พอเสด็จลงจากเครื่องบินใหญ่ ก็เสด็จขึ้นเฮลิคอปเตอร์ทันที ทอดพระเนตรทิวทัศน์ของนครนิวยอร์กทั่วแล้ว เฮลิคอปเตอร์ลงบนตาดฟ้าของตึกแพนอเมริกันชั้นที่สี่สิบเจ็ด เสด็จลงลิฟต์มาที่ห้องรับรอง มีงานแบบ Reception คอยอยู่เห็นผู้คนมาคอยรับเสด็จไม่ใช้น้อย น่าปลื้มใจ โดยมากเป็นข้าราชการไทย นักเรียนไทย และข้าราชการต่างประเทศที่เคยอยู่ในเมืองไทย พวกเราต้องสารภาพว่าถึงจะมีตำแหน่งสูง ๆ เก่า ๆ กันก็ตาม แต่

ว่าก็เป็นมนุษย์ดี ๆ นี้เอง มีเนื้อหนัง สมองจึงซึกจะตื้อ ๆ ไม่ค่อยจะรู้เรื่อง เพราะว่ามันสองคืนติดต่อกันบนเครื่องบิน แต่เมื่อนึกถึงน้ำใจของผู้ที่มารับแล้วก็ค่อยมีกำลังใจคุยต่อไปได้ ออกจากงานรับรองตรงไปที่โรงแรมปลาซ่า มีนักเรียนไทยที่ทรงคุ้นเคยมาคอยอยู่ ไปถึงที่นั่นบ่ายโมง ทรงชวนนักเรียนไทยให้รับประทานอาหารด้วย เพื่อจะได้พูดคุยถามทุกข์สุขกัน พอเสวยเสร็จราวบ่าย ๓ โมง ข้าพเจ้าทูลลาขอพักเลย ต้องเรียกว่าพวกเราทุกคนสลับ จะเรียกว่านอนหลับไม่ได้ จะต้องเรียก "สลับไปเลย" ไม่ใช่ว่าจะไม่ยอมชมเมืองหรอก เพราะย่านซื้อของที่เรียกว่า Fifth Avenue ก็อยู่ใกล้ ๆ ไช้เตลันนั่นเอง แต่ไม่ไหวแล้ว ขาไม่ยอมยืน ตาก็ไม่ยอมเปิด

รุ่งขึ้น วันพฤหัสบดี ๘ มิถุนายน ตีใจที่ได้พบเพื่อนเก่าชาวอเมริกัน คือนายจอห์น ดี. ร็อกกีเฟลเลอร์และภริยาซึ่งทุกคนคงรู้จักดี เพราะเป็นประธานของมูลนิธิร็อกกีเฟลเลอร์ที่ช่วยคนทั่วโลก เป็นเพื่อนที่ดีของเรามาก หลังจากนั้นเอกอัครราชทูตกราบทูลว่า นักเรียนไทยในนิวยอร์กมาคอยเผ้าประมาณ ๓๐๐ คน เสด็จลงไปรับที่ห้องรับรองใหญ่ของโรงแรมปลาซ่า แทนที่จะมีเพียง ๓๐๐ คนกลับปรากฏว่ามีเกือบพันคน เห็นเข้าแล้วปลื้มใจเหลือเกิน หมายความว่า ไม่ใช่เฉพาะคนไทยที่อยู่ในนิวยอร์กเท่านั้น แต่มาจากรัฐ

ไกล ๆ เผ้าที่ไหนได้ก็พากันมาเผ้า พระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระบรมราโชวาทอยู่นาน หัวข้อสำคัญที่ทรงเตือนนักเรียนไทยในคราวนี้และทุก ๆ คราวต่อมา มีใจความย่อ ๆ ว่า "คนไทยทุกคนควรภาคภูมิใจในความเป็นไทย คือ เป็นพลเมืองของชาติที่มีเอกราชมากกว่า ๗๐๐ ปีแล้ว นักเรียนไทยทุกคนจะสนองคุณชาติบ้านเมืองได้ ในขณะที่อยู่ต่างประเทศ ก็โดยการวางตนเป็นผู้แทนที่ดีของประเทศ ชาวต่างประเทศไม่ว่าชาติไหนมักจะตัดสินพลเมืองของชาติทั้งชาติว่าเป็นอย่างไรจากการกระทำของคนเพียงคนเดียวอยู่เสมอ ซึ่งไม่เป็นการถูกต้องด้วยเหตุผลหรือยุติธรรมนัก แต่เป็นวิสัยของมนุษย์โลก จะแก้อะไรก็ลำบาก ด้วยเหตุฉะนี้ นักเรียนไทยทุกคนต้องรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญ การที่ได้มีโอกาสมาเรียนในต่างประเทศนับว่าเป็นประโยชน์ เพราะหลายประเทศเขามีความก้าวหน้ากว่าประเทศของเราในด้านวิชาการ แต่ก็อยู่ที่ตัวของเราเองด้วย ที่จะพิจารณาคด้วยสติปัญญาว่าอะไรที่ควร จะรับมาเป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง และสิ่งใดของเราที่ดึกว่าของเขาซึ่งเราควรจะต้องเก็บรักษาไว้ เช่นนำเอาวิชาความรู้กลับไปช่วยบ้านเมือง"

คำวันนั้น นักธุรกิจที่มีชื่อเสียงของอเมริกา ซึ่งเป็นประธานกรรมการของหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงและคณะกรรมการพิพิธภัณฑ์เมโทรโพลิตัน

จัดพระกระยาหารค่ำถวายที่พิพิธภัณฑน์ ก่อนไป
ในงานคืนนั้น ข้าพเจ้าทราบล่วงหน้าแล้วว่า
พระเจ้าอยู่หัวจะทรงหาโอกาสรับสั่งแสดงความเห็น
ในเรื่องการจะช่วยรักษาสันติสุขให้แก่โลก ได้ทรง
เล่าให้ข้าพเจ้าฟังก่อนว่าจะทรงสอดแทรกความคิด
เห็นที่พวกอเมริกันบาง คนถือว่าเป็น เรื่องเล็กน้อย
แต่ความจริงให้ผลร้ายมากนัก ให้เขารู้สึกเสียบ้าง
ถ้าเขามองใจเป็นนักกีฬาจริงคงจะรับฟังได้ คิน
นี่มีนักธุรกิจและนักหนังสือพิมพ์มาในงานมาก พอ
พระเจ้าอยู่หัวรับสั่งจบลง พวกเขาคบมือกันกราว
ใหญ่ พอใจในพระราชดำรัสที่ทรงอุปมาไว้ ดังนี้

“ผู้ที่หน้าที่สองข้างกัศ หรือมีหน้าที่ประสาน
ความเข้าใจระหว่างคนหลายชาติหลายชั้นกัศ การ
สำนึกอยู่เสมอว่างานของเขาเป็นงานสำคัญ และมี
เกียรติสูง เพราะหมายถึงความรับผิดชอบอันยิ่ง
ใหญ่ในการร่วมกันสร้างสันติสุขให้แก่โลก การ
แพร่ข่าวโดยขาดความระมัดระวัง หรือแม้แต่คำพูด
ง่าย ๆ เพียงนิดเดียว ก็สามารถจะทำลายงานที่ผู้
มีความปรารถนาดีทั้งหลายพยายาม สร้างไว้ด้วย
ความยากลำบากเป็นเวลาแรมปี หากจะแก้ตัวว่า
การพูดพล่อย ๆ เพียงสองสามคำนี้ เป็นเรื่องเล็ก
ไม่น่าจะเก็บมาถือเป็นเรื่องใหญ่เลยก็ไม่ถูก เหมือน
ฟองอากาศนิดเดียว ถ้าเข้าไปอยู่ในเส้นเลือด
ก็จะสามารถปลิดชีวิตคนได้ทั้งคน และน้ำตาล
หวาน ๆ ก่อนเล็กน้อย ถ้าใส่ลงไปในถังน้ำมัน

รดก็จะทำให้เครื่องจักรดี ๆ ของรถเสียได้โดยสิ้น
เชิง”

ในงานคืนนี้เอง ข้าพเจ้าได้พบปะผู้ที่มีส่วน
เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ที่ลงข่าวเล่นงานข้าพเจ้า
ก่อนหน้าจะเดินทางมาอเมริกา ข้าพเจ้าพบเขาก็
ต่อว่าทันที พอพูดไปแล้วก็นึกเห็นใจเขา เพราะ
เป็นเพียงกรรมการคนหนึ่งเท่านั้น ความรับผิดชอบ
ในการออกข่าวเป็นเรื่องของบรรณาธิการ โดยตรง
กรรมการที่ถูกข้าพเจ้าต่อว่า ได้ขอรับผิดชอบในเรื่องนี้
และอดสำห้พูดให้กำลังใจเหมือนคนไทยว่าคงไม่มี
ใครเชื่อข่าวนี้ บัญญาชนคงไม่สนใจ พวกที่ชอบ
อ่านข่าวสังคมซุบซิบมักเป็นแม่บ้านธรรมดา เขา
ไม่ยากให้ข้าพเจ้าต้องยุ่งใจกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ
เช่นนี้เลย

พระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระ แสงดาบ
ไทยโบราณฝักทองคำจำหลักฝีมือช่างอย่างดีในสมัย
รัชกาลที่ ๓ แต่พิพิธภัณฑน์เมโทรโพลิทัน เหล็กของ
ดาบนั้นเป็นเหล็กนำพที่หาได้จากดินแดนของเรา
เองงานเลียงคืนนั้นเขาจัดสวยงามมาก เลียงกันอย่าง
ใหญ่โตในห้องโถงของพิพิธภัณฑน์ แยกประมาณ
๗๐๐ คน และมีคนสำคัญต่าง ๆ ของนิวยอร์ก
นักธุรกิจ ศาสตราจารย์ จนกระทั่งถึงนักแสดง
ชั้นนำของสหรัฐ นักร้องโอเปร่า นักดนตรีวง
ใหญ่ ๆ ทุก ๆ คนมาเฝ้า ฯ และแสดงถวายโดยไม่
ได้คิดเงินเลย

วันศุกร์ ที่ ๙ มิถุนายน เสด็จไปที่ทำงาน สหประชาชาติได้พบอดัน เลขาธิการสหประชาชาติ และเสวยพระกระยาหารกลางวันนั้น แต่บังเอิญขณะที่เสด็จนั้นกำลังเป็นเวลาวิกฤตการณ์ของทางภาคตะวันออกเฉียงใต้เลยไม่ได้พบประธานคณะมนตรีความมั่นคง เพราะว่ากำลังติดอยู่ในที่ประชุม ระหว่างอาหารกลางวันข้าพเจ้านั่งข้างเลขาธิการสหประชาชาติได้ฟังเขาคุย เขาแสดงความคิดเห็น รู้สึกสงสารเพราะเป็นคนที่ตั้งใจดีเหลือเกิน และพยายามสุดฝีมือที่จะรักษาความสงบความปลอดภัยให้แก่โลกมนุษย์

กลางคืน เสด็จบ้านนายกเทศมนตรี ลินด์ซี ได้รับการต้อนรับดีมาก อดีตนายกรัฐมนตรืออสเตรเลีย นาย Harold Holt และภริยาก็ก็นั่งคุยไปในงานด้วย แขกทั้งหมดในคืนนี้มีประมาณ ๓๐๐ คน บรรยากาศเป็นกันเองดีมาก ได้ฟังสุนทรพจน์ที่สนุกและน่าสนใจถึง ๓ สุนทรพจน์ เริ่มด้วยสุนทรพจน์ของนายกเทศมนตรีก่อน ต่อมาเป็นพระราชดำรัสตอบของพระเจ้าอยู่หัว แล้วจึงถึงนายกรัฐมนตรืออสเตรเลีย ต่างคนต่างกลอนสดกันทั้งนั้น มีการพูดคุยเย้ากันในระหว่างผู้พูดทั้งสาม รู้สึกว่าชาวอเมริกันนิยมนักพูด และคนพูดที่มีปฏิภาณและการมคมคาย

เหตุการณ์สำคัญที่พวกเราคนไทยในขบวนเสด็จรอคอยด้วยใจระทึกและตื่นเต้นที่สุด ก็วันที่พระเจ้าอยู่หัวจะทรงรับปริญญาภคติมศักดิ์ ที่มหาวิทยาลัยวิลเลียมส์ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งในสหรัฐ และจะทรงมีพระราชดำรัสท่ามกลางคนฟังเป็นร้อย ๆ ท่ามกลางนักศึกษาหนุ่ม ๆ ซึ่งมีทุกเพศ ทุกวัย และหลายชาติด้วยกันเป็นจำนวนมาก

วันเสาร์ที่ ๑๐ มิถุนายน เสด็จถึงวิลเลียมส์ทาวน์ พิธีแจกปริญญาเอนเราจัดให้นักศึกษาทั่วไปที่สำเร็จประจำปีเข้ารับก่อน แล้วผู้รับปริญญาภคติมศักดิ์จึงรับ ป็นทางมหาวิทยาลัยเลือกไว้ ๖ คน มีพระเจ้าอยู่หัวรวมอยู่ด้วย และนายการ์ตเนอร์ รัฐมนตรีกระทรวงศึกษา สาธารณสุขและสวัสดิการทางมหาวิทยาลัย จะเลือกผู้รับปริญญาภคติมศักดิ์ ๒ คน ให้เป็นผู้พูดแทนคณะผู้รับปริญญาภคติมศักดิ์ทั้งหมด รัฐมนตรีการ์ตเนอร์ พูดก่อนพระเจ้าอยู่หัวทรงได้รับเลือกให้รับสั่งเป็นองค์สุดท้าย ซึ่งเขาถือว่าเป็นการถวายพระเกียรติ

ตอนค่ำก่อนวันรับปริญญา มีงานเลี้ยงของอธิการบดีและคณะกรรมการของมหาวิทยาลัย ณ ที่ประทับ มีแขกรวมทั้งมหาดเล็กคนมีสุนทรพจน์กันตามเคย อธิการบดีกล่าวขึ้นก่อน

แล้ว พระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสตอบครีก ครีนกันตีมากในคืนวันนั้น เสร็จงานแล้วแขกทุกคนหลยขอให้อ "เสด็จขึ้นแต่หัวค่ำ" เพราะรู้ว่าทรงตรากตรำมาจากนิวยอร์ก พระเจ้าอยู่หัวรับสั่งว่า "พรุ่งนี้นับว่าเป็นวันสำคัญที่สุดของเราวันหนึ่ง อย่างไรเสียก็งนอนไม่หลับ แต่ขอใจทุกคนที่หวังดี และเตือนให้ขึ้นแต่หัวค่ำ" รับสั่งว่าพระราชดำรัสที่รับสั่งพรุ่งนี้ยังไม่เสร็จ เป็นอันว่าคืนนั้นทรงงานอยู่ถึง ๒ ยามครึ่ง ท่านราชเลขาฯ มารับเอาไปพิมพ์เมื่อตีหนึ่งพอดี ในคืนนั้นข้าพเจ้านอนไม่ค่อยหลับเหมือนกันต้องบอกตามตรง เพราะว่ามีกรมการ ของมหาวิทยาลัยมากระซิบบว่า "พรุ่งนี้ ถ้าแม้ว่ามีเหตุการณ์อะไรผิดปรกติแล้ว.....อย่าตกพระทัยและขออย่าได้คิดเป็นอันขาดว่าเป็นการดูหมิ่นพระเกียรติ พรุ่งนี้อาจจะมีการแจกใบปลิว หรือนักศึกษาอาจจะมีการเดินออกจากพิธีรับปริญญาบ้าง" ซึ่งเขาดูว่าเหตุการณ์เหล่านี้จะเป็นของ ธรรมดาในสหรัฐ เพราะว่าเป็นสิทธิของแต่ละคนที่จะกระทำได้ เขาอธิบายต่อไปว่าเป็นธรรมเนียมของทางมหาวิทยาลัยที่จะต้อง อนุญาตให้นักศึกษาที่สำเร็จด้วยเกียรติ นิยมสูงแต่งบทความขึ้นมา เขาจะเลือกสามคนที่เกียรติ นิยมสูงทางแผนกต่าง ๆ นำบทความที่แต่ง และจะได้รับรางวัลของมหาวิทยาลัยขึ้น มาอ่านให้

ที่ประชุมฟัง นักศึกษาได้ส่งผู้แทนมาที่อธิการบดีแจ้งว่า บทความบทหนึ่งของเขาจะเป็นข้อความที่แสดงว่า เขาไม่เห็นด้วยในการที่รัฐบาลอเมริกันส่งทหาร มาที่เวียตนามได้ เป็นการสังคนของเขา มาตายโดยเปล่าประโยชน์ เขาว่าไม่ใช่เขาซึลาคกลัวตาย แต่คนเราจะยินดีตายก็ต่อเมื่อตายให้แก่ชาติบ้านเมืองของตัว ก็คือตายให้ประเทศ การที่ส่งพวกเขา มาตายไกล ๆ เช่นนี้เขาไม่เห็นด้วย เมื่อทราบเรื่องนี้เขาก็ทำให้ข้าพเจ้าไม่ค่อยหลับ

รุ่งขึ้น วันอาทิตย์ที่ ๑๑ มิถุนายน หลังจากรับประทานอาหารกลางวันแล้ว ข้าพเจ้าก็ไปนั่งคอย พิธีจัดที่สนามใหญ่ ตั้งเก้าอี้เรียงหมดตั้งเวทีสูง ให้ผู้ที่จะได้รับปริญญาติดไม้ติดมือ และคณะกรรมการมหาวิทยาลัยนั่งบนนั้น เพื่อคนข้างล่างจะได้เห็นการรับปริญญาอย่างชัดเจน ข้าพเจ้านั่งคอยอยู่ที่ในสนามรวมกับผู้ปกครองที่ ได้รับเชิญสักพักใหญ่ นักศึกษาทั่วไปที่จะรับปริญญาฯ ในบั้นก็ใส่เสื้อครุยเดินเป็น ขบวนเรียบร้อย มานั่งตามเก้าอี้ที่จัดไว้เป็นแถว ๆ ใกล้กับที่ข้าพเจ้าและผู้ปกครองอื่น ๆ นั่ง ต่อมาขบวนอีกขบวนหนึ่งที่สง่างาม มีมาร์เชลของงานเดินนำมีอธิการบดี คณะกรรมการมหาวิทยาลัย คณะศาสตราจารย์ และผู้รับปริญญาติดไม้ติดมือเดินขึ้นสู่เวที ทันทีที่ขบวนสำคัญมาถึง ที่ประชุมลุกขึ้นยืนหมดเข้าใจว่าเป็น

การถวายพระเกียรติยศ แก่พระมหากษัตริย์ไทย มารู้สึกละอายใจให้ทุกคนนั่งลงได้ อธิการบดี ลูกชั้นกล่าวคำเบียดงานสั้น ๆ และนักศึกษาเกียรติ นิยมอันดับสูงทั้ง ๓ คน ออกไปอ่านบทความที่เขา แต่งขึ้นเพื่อประกวดรับรางวัล เสร็จแล้วนักศึกษาที่ สำเร็จประจำจึงขึ้นไปรับปริญญา ต่อจากนั้นถึง คณะผู้รับปริญญาอีกตติมาศศักดิ์ รัฐมนตรีการ์เดนเนอร์ กล่าวสุนทรพจน์ก่อน สุนทรพจน์เพราะมาก แล้ว จึงถึงพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัส เป็นอันว่า พิธีจบอย่างเรียบร้อยเกินคาด ตลอดเวลาที่นั่งอยู่ คนไทยทุกคนใจเต้นตึก ๆ ไปตาม ๆ กัน ไม่ทราบ ว่าอะไรจะเกิดขึ้น

คืนนั้น อธิการบดีเลี้ยงอาหารค่ำเป็นการ ส่วนตัวพร้อมด้วยคณะกรรมการบางคน ข้าพเจ้า กระทบถามกรรมการคนหนึ่งว่า “ถามจริง ๆ เกิด จิตการอย่างไรกันถึงได้ไม่มีเหตุร้ายที่คาดไว้เกิดขึ้น จิตการได้แก่่งมาก” รู้สึกว่ากรรมการผู้นั้นทำท่า เคือง ๆ เขาบอกว่า “ทรงทราบดีแล้วว่าที่อเมริกา นี้ ไม่มีใครสามารถจะจัดการห้ามปรามไม่ให้คน ออกเสียง หรือออกความคิดเห็นได้เลย” เขาก็ แปลกใจเหมือนกันที่ไม่มีปฏิกิริยาอย่างที่นึกไว้เกิด ขึ้น จึงไปหยั่งเสียงนักศึกษาดู (ผมยาว ๆ ก็มี แยะ ทำให้ยื่นำเกรงขามใหญ่) ว่าเหตุใดนักศึกษา บางคนซึ่งเตรียมกันไว้แล้วว่าจะพากันเดินออก จากที่ประชุมขณะที่ประชุมคนหนึ่งของประเทศทาง

เอเชียอาคเนย์ รับปริญญา นักศึกษาว่าถึงเขาไม่ ได้เจาะจงโจมตีเมืองไทย แต่ในฐานะที่เมืองไทย มีสัมพันธไมตรีกับรัฐบาลเขา และเขาไม่เห็นด้วย กับนโยบายรัฐบาลของเขา เขาจึงกะกันว่าจะเดิน ออกจากที่ประชุมในขณะที่มีพระราชดำรัส แต่ที่ เขาไม่ได้ทำเช่นนั้นก็เพราะว่าเขาเป็นพระเจ้าอยู่หัว ทรงตบพระหัตถ์ให้เป็นเกียรติแก่เขาทั้ง ๓ คน เขา เห็นว่าทรงเป็นผู้ที่ยอมรับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นที่สัพพะทัยหรือไม่ เขาจึง อยากจะแสดงว่าเขาเองก็ยินดีที่จะยอมรับฟังความ คิดเห็นของพระองค์ท่านบ้างเหมือนกัน และกรรม การผู้นั้นบอกต่อไปว่าทุกคนชอบพระราชดำรัสมาก จะเห็น ได้จากการลุกขึ้นยืน พรีบหมดแล้วคมมือ ถวายเป็นเวลาานาน

เมื่อกลับมา ข้าพเจ้าทูลถามว่า “ทำไม ไป ทรงตบพระหัตถ์ให้กับเขาไม่เห็นจำเป็นเลย อาจารย์ ผู้ปกครองและผู้เข้าฟังหลายคนไม่ได้คมมือ มีหน้า ซ้ำยังหน้าบังคัง โดยเฉพาะตอนบทความที่พูดโจมตี เรื่องการส่งทหารไปเวียดนาม” รับสั่งว่า “ไม่รู้ คอกหรือว่าบทความเหล่านั้น เป็นบทความที่เขาค จะได้รับรางวัลทางด้านภาษา เขาพูดเก่งใช้ภาษาที่ ถูกต้อง ไม่ใช่รางวัลทางด้านนโยบาย ก็นำคมมือ ให้ แต่เพราะว่าเขาเขียนภาษาได้ไพเราะเพราะ พริ้งมากกว่า”

(อ่านต่อฉบับหน้า)

การบริหารบุคคลกับการพัฒนาประเทศ

บรรยายโดย ฯพณฯ พลโท แสง เสนาณรงค์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในสำนักนายกรัฐมนตรี

ท่านข้าราชการและท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ผมรู้สึกเป็นเกียรติและมีความยินดีมาก ที่ท่านมีโอกาสร่วมประชุมทางวิชาการและฟังคำบรรยายเรื่องการบริหารงานบุคคลกับการพัฒนาประเทศในวันนี้ และขอขอบคุณที่ได้ยอมรับให้ผมมาร่วมในฐานะนักวิชาการคนหนึ่ง ซึ่งความจริงผมก็ไม่ได้เป็นทั้งนักวิชาการและไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการในความหมายเท่าที่ผมเข้าใจ หมายถึงท่านที่นำเอาหลักวิชาและประสบการณ์มาแก้ปัญหา จะเรียกว่าอะไรก็แล้วแต่

คือมีทั้งทฤษฎีและประสบการณ์ อย่างน้อยต้องมีหลักยึด ประสบการณ์อย่างเดียวไม่พอ ประสบการณ์นั้นมี ๒ อย่าง คือ ประสบการณ์ผู้ดูและประสบการณ์ผู้แสดง บางท่านอาจมีประสบการณ์ทางด้านแสดง บางท่านก็มีประสบการณ์ทั้งคู่ ถ้านำทั้ง ๒ อย่าง คือ ทั้งผู้ดูและผู้แสดงมารวมกัน ก็จำเป็นว่าเป็นประสบการณ์ที่สมบูรณ์ และนำวิชาการ และหลักการนั้นมาประกอบแล้วนำมาแก้ปัญหาในทฤษฎีของผมเข้าใจว่านักวิชาการควรจะเป็นเช่นนั้น นักวิชาการที่มุ่งแต่ยึดหลักตัวว่าอย่างเดียวก็น่าจะเป็นเพียงนักคำราหรือนอนหนังสือเท่านั้น หรือถ้าจะอ้างว่าเป็นประสบการณ์เพียงอย่างเดียวก็มีหลายหลักเหลือเกิน เพราะฉะนั้นนักวิชาการในที่นี้ น่าจะมีลักษณะดังกล่าว คือ นำหลักวิชาการและประสบการณ์มาผสมเพื่อแก้ปัญหา

หัวข้อเรื่องที่ผมได้รับมอบหมายให้มาร่วมบรรยายในวันนี้คือ การบริหารงานบุคคลและการพัฒนาประเทศ ผมเข้าใจว่าการบริหารงานบุคคลซึ่งเป็นหัวข้อทางวิชาการนั้น ท่านทั้งหลายก็อาจจะได้ทราบมาพอสมควรแล้ว แต่ในการบรรยายในวันนี้เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศนั้น เพื่อจะชี้ให้เห็นว่าการบริหารงานบุคคลนั้นมีความเกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศอย่างไร เพราะการบริหารงานบุคคลไม่ใช่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเลื่อนขั้น เลื่อนระดับเงินเดือน การหาทางให้คนเข้าทำงาน หาช่องทางต่าง ๆ ให้ข้าราชการมีจำนวนมากขึ้นเท่านั้น การบริหารงานบุคคลมีความหมายมากกว่านั้น วัตถุประสงค์สำคัญที่สุดของการบริหารงานใด ๆ ก็ตาม โดยเฉพาะงานบริหารที่เกี่ยวกับรัฐนั้นย่อมมีวัตถุประสงค์อันเดียวกัน วัตถุประสงค์นั้นคือการพัฒนาประเทศหรือพัฒนาชาติ

สำหรับความหมายของคำว่า การพัฒนาประเทศหรือการพัฒนาชาตินั้น เป็นความหมายที่กว้าง มีความเข้าใจหลายอย่างไม่ตรงกัน แต่ผมคิดว่าในความเข้าใจทั่ว ๆ ไปแล้วก็คงจะมีแนวเดียวกันทั้งนั้น

คำว่าพัฒนาหมายถึงการเปลี่ยนแปลงและควรจะเป็นการเปลี่ยนไปในทางที่ดี แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาชาตินั้นก็เพื่อบรรลุผลประโยชน์ของชาติ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของชาติ เป็นเป้าหมายที่เรียกว่าผลประโยชน์ของชาติ ถ้าจะสรุปก็หมายถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชน และความมั่นคงปลอดภัยของชาติและของสังคม ถ้าจะสรุปสั้นที่สุดก็คือความเกษมสุขของชาติ และอำนาจของรัฐหรือกำลังของชาติคือความเกษมสุข เกษมหมายถึง

ถึงปลอดภัยหรือปราศจากภัย สุขหมายถึงสุขกายสุขใจ เกษมสุขหมายถึงสุขกายและสุขใจ ซึ่งจะได้เรียนให้ทราบต่อไปว่าได้ขยายความนี้ได้อย่างไร นอกจากนั้นกำลังอำนาจของชาติในระดับนี้ก็อาจเข้าใจว่าหมายถึงอำนาจของรัฐ หรือเรียกว่า State Power นอกจากจะมีความเกษมสุขแล้ว ก็ต้องมีอำนาจของรัฐด้วย สำหรับความมั่นคงปลอดภัยไม่มีปัญหา ส่วนสุขกายและสุขใจ สุขกายอาจจะมุ่งไปในทางเสรีภาพของมนุษย์ ซึ่งเป็นไปในทางการใช้ความคิด ถือว่าเป็นรากฐานของเสรีภาพที่ปวง สุขกายหมายถึงความเป็นธรรมในสังคมไม่มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงซึ่งอาจจะเรียกว่าสมรรถภาพก็ได้ เพราะฉะนั้นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จึงมุ่งถึงความสุขกายสุขใจ หรือมุ่งทั้งเสรีภาพและสมรรถภาพ เพราะมนุษย์จะมีความสุขกายอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ จะต้องมีความต้องการในทางวัตถุ เช่นการมีงานทำ มีที่อยู่อาศัย มีอาหาร มีเครื่องนุ่งห่มอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ เราต้องมีความสุขใจด้วย มิฉะนั้นก็เป็นเพียงสัตว์เดรัจฉาน สุขกายหมายถึงเสรีภาพ เสรีภาพมุ่งถึงความมีเสรีภาพบริบูรณ์อันมีขอบเขต อันนี้ขอเรียนย้ำเสียหน่อย เพราะว่าทฤษฎีในทางการเมืองเรามักจะเข้าใจปะปนกัน และอำนาจของรัฐคือความมั่นคงของชาติ เพราะในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย เขียนว่าเสรีภาพบริบูรณ์ แต่ว่าเสรีภาพบริบูรณ์ในที่นี้ย่อมเป็นที่เข้าใจว่าเสรีภาพบริบูรณ์ที่มีขอบเขต เพราะว่าเสรีภาพที่ปราศจากขอบเขต เราก็อาจหมายความว่าไปถึงความไร้ระเบียบ ความไร้จุดหมาย ถึงขั้นอาณาธิปไตย ก็เป็นการทำลายเสรีภาพที่ต้องการนั่นเอง เพราะฉะนั้นในฐานะที่ท่านเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่รับผิดชอบงานต่อไป ผมอยากจะเรียนฝากข้อซึ่งเป็นประเด็นสำคัญอันหนึ่งเกี่ยวกับเป้าหมายของการพัฒนาประเทศในเรื่องเสรีภาพ เพราะว่าบางครั้งก็อาจจะเข้าใจอาณาธิปไตย คือเสรีภาพที่ปราศจากขอบเขตไม่คำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย หรือความเรียบร้อยของสังคมเป็นประชาธิปไตยไป ทำให้เกิดความยุ่งยากต่าง ๆ และทำให้การพัฒนาประเทศ หรือการดำเนินการบริหารด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานบุคคลไม่ประสบความสำเร็จเพราะเกิดความวุ่นวายเสียก่อน ขณะเดียวกันถ้าไปมุ่งในอีกด้านหนึ่งคืออาณาธิปไตย มุ่งไปในทางที่เรียกว่าเผด็จการ จะเป็นซ้ายหรือขวาก็ตาม นั่นก็มุ่งไปในทางความต้องการของกลุ่มหรือของคณะมากเกินไป ลืมคำนึงถึงความต้องการหรือผลประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม ในขณะที่อาจจะจำเป็นต้องจำกัดหรือรื้อถอนเสรีภาพลงไป เราก็ไม่ต้องการ เราต้องการทางสายกลางคือประชาธิปไตย ซึ่งเป็นระบอบซึ่งต้องการเสรีภาพและใน

ขณะเดียวกันก็คำนึงถึงความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงของสังคมด้วย ท่านทั้งหลายคงนึกถึงประวัติศาสตร์การเมือง การปกครอง เราจะเห็นสภาพเช่นนั้นในประเทศต่าง ๆ แม้แต่ในประเทศของเรา ในบางโอกาส บางลักษณะก็โน้มหน้าไปเช่นนั้น ส่วนเสด็จการนั้นไม่มีปัญหา เราอาจจะเห็นได้ง่าย โดยเฉพาะเสด็จการฝ่ายขวา หากเสด็จการฝ่ายขวาระยะ ประชาธิปไตยยังอาจมีโอกาสดุคเกิดได้ แต่ถ้าเสด็จการฝ่ายซ้ายหรือคอมมิวนิสต์ชนะแล้ว ประชาธิปไตยไม่มีโอกาสดุคเกิดได้เป็นอันขาด เพราะฉะนั้นเป้าหมายในการพัฒนาโดยเฉพาะในแง่เสรีภาพ ในแง่ของความเกษมสุขแห่งชาตินี้ ผมอยากจะใคร่ขอให้ทำความเข้าใจเน้นหนักเรื่องนี้สำคัญมาก เพราะเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ ถ้าเข้าใจประเด็นนี้ผิดหรือดำเนินการเรื่องนี้ไม่ถูกต้องแล้ว การพัฒนาประเทศ อาจต้องประสบความลำบาก ประสบอุปสรรคหรือความล้มเหลวก็ได้ โดยสรุปแล้วการพัฒนาประเทศมุ่งไปในทางสร้างความเกษมสุข และสร้างอำนาจของรัฐหรือกำลังอำนาจแห่งชาติ เพราะว่าจะเป็นคนก็ดี เป็นสัตว์ก็ดี นอกจากจะมีความต้องการในทางความปลอดภัยความสบายสุขใจแล้ว ยังต้องการอำนาจ คือลักษณะแสดงให้ฝ่ายอื่น ฝ่ายศัตรูที่ดีฝ่ายมิตรก็ดีเกรงใจไม่กระทำในสิ่งที่ตนไม่ต้องการหรือให้ทำในสิ่งที่ตนต้องการ นี่เป็นความหมายของกำลังอำนาจของรัฐ หรืออำนาจแห่งชาติ ซึ่งตราบโศกที่ยังมีรัฐอยู่อำนาจของรัฐเป็นของคู่กับการพัฒนาประเทศ เพราะเหตุใด เพราะว่าในการพัฒนาประเทศต้องมีอำนาจของรัฐ คือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยอยู่ ถ้าจะพัฒนาประเทศแต่เพียงอย่างเดียว โดยปราศจากการคำนึงถึงกำลังอำนาจของรัฐ หรืออำนาจแห่งชาติแล้วไม่มีทางสำเร็จ ประเทศมุ่งพัฒนาชาติอย่างเดียวขาดการเสริมสร้างหรือคำนึงถึงอำนาจของรัฐอย่างประเทศเพื่อนบ้านของเราก็มี เช่น ประเทศมาเลเซียเป็นตัวอย่างมาแล้ว มุ่งในการพัฒนาประเทศโดยเน้นหนักในทางด้านนั้นมากเกินไปอำนาจของรัฐก็อ่อนแอ จึงประสบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ หรือในทำนองเดียวกันประเทศที่รุ่งในอำนาจของรัฐเกินไป ลืมที่จะพัฒนาประเทศในทางเหมาะสม ผมใช้คำว่าเหมาะสม ในการพัฒนาประเทศ หมายถึงการพัฒนาทุกด้าน ไม่เพียงแต่การพัฒนาในด้านหนึ่งด้านใด ซึ่งส่วนมากเข้าใจว่าการพัฒนาประเทศ หมายถึงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งความจริงหาใช่เป็นเช่นนั้นไม่ การพัฒนาประเทศหมายถึงการพัฒนาทั้งระบบ ไม่ใช่เพียงแต่การพัฒนาระบบหนึ่งระบบใดเป็นการพัฒนาโดยรอบคอบ ถ้ามุ่งไปในการพัฒนาไม่รอบคอบแล้ว

เช่น มุ่งในอำนาจของรัฐเกินไปก็ประสบความล้มเหลวเหมือนกัน เช่นในประเทศเพื่อนบ้าน คือ ปากีสถานที่ผ่านมาแล้วประเทศไทยก็มุ่งที่จะต้องการพัฒนาประเทศ ในขณะที่เดียวกันมุ่งสร้างอำนาจของรัฐให้ได้สมดุลหรือคู่เคียงกันไป เพื่อรักษาคุณภาพ ทุกอย่างต้องการให้มีคุณภาพทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามการพัฒนาประเทศกับการสร้างอำนาจของรัฐ บางตำราก็ถือเป็นเงื่อนไขซึ่งกันและกัน แยกจากกันไม่ได้เหมือนงูกินหาง Development กับ State Power และ Development กับ Security เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องเป็นเงื่อนไขซึ่งกันและกัน ถ้าไม่มี Security หรือไม่มีอำนาจของรัฐ การพัฒนาทำไม่ได้เต็มที่ แต่ขณะเดียวกัน ถ้าต้องการให้มี Security อำนาจของรัฐก็ต้องพัฒนาให้ถูกต้อง เป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก เพราะฉะนั้นบางตำราก็เห็นว่า State Power หรือ Security รวมกันเป็น Development นี้ โดยเฉพาะในการบริหารรัฐสมัยใหม่แล้ว ซึ่งทั้ง ๒ สิ่งนี้ แยกกันไม่ออกเป็นเงื่อนไขซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นหน้าที่ของรัฐจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จก็อยู่ที่ การทำให้เงื่อนไขทั้ง ๒ นี้ผสมกันอย่างมีคุณภาพ ไม่ใช่หนีกันไป ทางด้านหนึ่งด้านใด ถ้าจะรวมเป็นคำเดียวกันก็อาจจะเรียกว่าพัฒนาประเทศ ซึ่งรวมทั้งการสร้างอำนาจของรัฐไปด้วยก็ไม่ผิดนัก เพราะการพัฒนาประเทศหรือพัฒนาชาติเป็นคำที่มีความหมายกว้างไป

เมื่อกล่าวถึงในหลักโดยทั่ว ๆ ไป ผมก็จะนำเข้าสู่ปัญหาในการพัฒนาประเทศ สำหรับ ประเทศไทย การพัฒนาประเทศก็ต้องการแก้ปัญหาด้านชาติเรา ปัญหาทางชาติไทยขณะนี้มีอะไร ก็มียุทธวิธีเห็นอย่างชัด ๆ ๒ ประการ ซึ่งเกือบจะเรียกว่าเป็นสมมติ หรือ Concensus เราคนไทย ทั่วไปจะเป็นพรรคใดก็ตามเว้นแต่ฝ่ายที่เป็นคอมมิวนิสต์เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วย แต่ว่าฝ่ายที่เป็นประชาธิปไตยโดยทั่วไปแล้ว ปัญหาในการพัฒนาของชาติเรานั้นมี ๒ ประเด็น ประเด็นแรกคือการ พัฒนาประชาธิปไตย ประเด็นนี้รวมถึงการสร้างอำนาจของรัฐ อำนาจของรัฐในขณะนั้นก็คือต้องการ คอผู้สัตรีที่คุกคามระบอบประชาธิปไตยในขณะนั้นต่อสู้ให้ชนะก่อน มิใช่ต่อสู้ให้แพ้หรือต่อสู้ไป โดยไม่มีเป้าหมาย เพราะว่าทุกคนต้องการต่อสู้สิทธิที่เป็นศัตรูกับระบอบประชาธิปไตยด้วยกันทั้งสิ้น เหมือนนายแพทย์ทุกคนต้องการรักษาโรค แต่รักษาโรคตายหรือรักษาโรคหายก็เป็นอีกเรื่อง หนึ่ง อย่างไรก็ตามเราก็พยายามรักษาโรคหายให้ชนะ ซึ่งมีใช้เป็นสิ่งเพื่อฝัน เพราะว่าถ้าสิ่ง ที่ผมได้เรียนให้ทราบทั้งสองนี้เป็นปัญหาเรื่อยไป คอมมิวนิสต์ก็จะชนะคงที่ผมเรียนให้ทราบแล้ว

และประชาธิปไตยก็ไม่มีวันได้สุกเกิด การพัฒนาประชาธิปไตยจำเป็นต้องมีเป้าหมาย โดยเฉพาะ
 ขึ้นปลาย อย่างในประเทศของเราซึ่งปัญหาของชาติไม่เหมือนกับประเทศอื่นแม้แต่ประเทศเพื่อน
 บ้านซึ่งถือกำหนดมาในยุคหลังก็มีประวัติศาสตร์ทางการเมืองไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นปัญหา
 ของชาติจึงไม่เหมือนกัน หากประเทศคอมมิวนิสต์ขณะปัญหาพัฒนาชาติหรือประชาธิปไตยไม่ต้อง
 พูดยังกัน ขณะเดียวกันการต่อสู้ฝ่ายปฏิบัตินั้นจะมีวิถีที่ที่เหมาะสมที่สุดเท่ากับวิถีพัฒนาประชา
 ธิปไตยหรือพัฒนาชาติ จะใช้วิถีอำนาจิปไตยก็ไม่ได้ เสด็จการก็ไม่ไหว ฝ่ายขวาก็รู้จักกันดี
 เสด็จการฝ่ายซ้ายที่ผสมเวียนแล้ว ถ้าชนะแล้วจะไม่เปิดโอกาสให้เราแก้ตัวได้อีก เพราะฉะนั้นมี
 ทางเดียวเท่านั้นที่ต้องใช้คือการพัฒนาประชาธิปไตย ซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายของการพัฒนา
 ประเทศของเรา ที่นำมาเรียนปัญหาของประเทศไทยเรา หรือประเทศที่กำลังพัฒนาขณะนี้มีอยู่
 ๒ ปัญหา เพราะจะทำให้ท่านทั้งหลายเห็นว่าเรามีเป้าหมายพัฒนาชาติคล้ายคลึงกับชาติอื่น
 ปัญหาแต่ละชาติไม่เหมือนกันอย่างประเทศที่พัฒนาแล้ว เจริญแล้ว หรือเจริญทางเศรษฐกิจถึงขั้น
 แล้ว เป็นขั้นกำลัง Growth ไม่ใช่ขั้นที่เรียกว่าเร่งรัดพัฒนา เช่นประเทศตะวันตกและประเทศ
 สหรัฐอเมริกา ปัญหาของชาติอาจมีปัญหาเดียว คือต่อสู้ภัยศัตรูประชาธิปไตย ฝ่ายโลกเสรี
 (ประชาธิปไตย) ปัญหาพัฒนาชาติเป็นปัญหาสำคัญไป ในขณะที่ยกนประเทศที่กำลังพัฒนา
 ทั้งหลายอย่างประเทศของเรา ปัญหาของเราเหมือนปัญหาของเขา ปัญหาของเรามี ๒ ปัญหา
 คือการพัฒนาบุคคล และการพัฒนาประชาธิปไตย ขณะเดียวกันปัญหาก็ต่อสู้ศัตรู
 ของประชาธิปไตยที่จะมาโค่นล้างทำลายล้างไม่ให้มีการสุกเกิดไม่เหมือนกัน ท่านที่มีหน้าที่อย่าง
 เราที่มานั่งในขณะนี้ เรามีหน้าที่ มีปัญหาที่จะปรึกษาหารือกัน หรือเปลี่ยนความคิดเห็นในคำ
 การบริหารงานบุคคล ซึ่งเป็นจักรกลสำคัญของรัฐบาล หรือเป็นเครื่องมือของรัฐ นับว่าเป็น
 กลไกสำคัญที่สุดในการพัฒนาบ้านเมือง ก่อนที่เราจะดำเนินการในหน้าที่ของเรานั้น เราควร
 เข้าใจเป้าหมายที่ถูกต้อง ถ้าไม่เข้าใจเป้าหมายที่ถูกต้องก็ทำวันต่อวัน ทำเหมือนไม่มีเป้าหมาย
 และเป็นข้อที่ฝ่ายตรงข้ามมักจะตำหนิ และเป็นข้อตำหนิที่ควรระวังด้วย คือประชาธิปไตยเป็น
 ของดี ของวิเศษ ในตัวลัทธิแล้ว แต่ว่าในการนำมาใช้นั้นนำมาใช้ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้องกับ
 สภาพการณ์ ความเป็นอยู่ ลอกมาทางตำรา จึงว่าการเข้าใจปัญหาเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นที่สุด
 เพราะมีฉะนั้นเรามากจะสมเป้าหมายอันนี้ ซึ่งเป็นเป้าหมายในทางจิตใจหรือ Spiritual มากกว่า

เป้าหมายในทางวัตถุ คือฝ่ายประชาธิปไตยที่เราในขณะนั้นเรามักเน้นหนักกับมักเขม้นในทุกสิ่งทุกอย่าง ในแง่ทางวัตถุหรือ Material Term แก่ปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะทางทหารหรือพลเรือนก็ตาม หรือในทางค่านหนึ่งค่านใดมุ่งไปในทางตัวเลข ตัวเงิน ระเบียบแบบแผน แต่ในทางปัญหาจิตใจ (Spiritual Term) นั้น เราลืมไปเสีย อันนี้ทำให้ระบอบประชาธิปไตยอ่อนแอ เพราะในตัวลัทธิของเราแล้วเราสูงส่งทั้งระบอบการปกครองในอดีต ในปัจจุบัน และในอนาคต ไม่มีสิ่งใดที่จะสูงส่งเทียบเท่า พิสูจน์ได้อย่างดีซึ่งผมจะไม่นำมากล่าว ณ ที่นี้ เพราะว่าในเป้าหมายของเราในการบริหารงานบุคคล มีเป้าหมายสำคัญที่จะพัฒนาระบอบประชาธิปไตยนี้ คือว่าเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาประเทศ เราลืมจุดนี้ คือว่าเรามีประชาธิปไตยมานานแล้วราวร้อยกว่าปี แต่ฝ่ายตรงข้ามซึ่งคงประมาณ ๕๐ ปีเศษ และมาเน้นหนักที่เรารู้จักเพียง ๒๐ ปีเศษ ทุกอย่างโน้มน้ามาตรง เรื่องวัตถุเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับได้ ๗-๘ ปี กับฝ่ายที่ทุกอย่างทุกอย่างมหาศาล มีสมรรถภาพในทางเทคนิค มีกำลังเงิน กำลังอาวุธ แต่เขาก็สู้ได้เพราะได้มองดูตรง ที่เขาให้ความสำคัญในแง่เกี่ยวกับเรื่องของจิตใจมากเราลืมไป ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ เราคำนึงถึงในแง่วัตถุทุกอย่างมองในแง่ตัวเลข แต่ทำอะไรขาดเงินขาดงบประมาณ ดังที่สมได้เรียนมาแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างไม่อยู่ที่นั่นอย่างเดียว อันนี้เป็นจุดอ่อนของระบบประชาธิปไตย และในการพัฒนาประชาธิปไตย ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญในทางพัฒนาประเทศ จึงอยากจะเน้นให้เห็นว่าความบกพร่องหรือจุดอ่อนของเราอยู่ที่ไหน ทั้ง ๆ ที่เรามีส่วนส่งเสริมหรือมีส่วนทำอยู่มากจุดอ่อนของเราอยู่ที่เราลืมในแง่ทางจิตใจไป มองในแง่ทางวัตถุเกินไป นี้ผมขอฝากข้อสังเกตในที่ประชุมไว้ด้วย

ต่อไปนี้จะมาถึงการพัฒนาประเทศ ดังที่สมได้เรียนแล้ว ปัญหาของชาติมีอะไร ซึ่งรวมกันเป็น ๒ ปัญหา จึงเป็นเงื่อนไขซึ่งกันและกัน แต่ที่รวมเป็นปัญหาเดียวกันได้ คือ ปัญหาของชาติขณะนั้นคือพัฒนาประชาธิปไตย เพราะว่าการต่อสู้ศัตรูประชาธิปไตย ต่อสู้คอมมิวนิสต์ก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่ว่าแยกให้เห็นชัดจะให้เห็นง่าย เพราะไม่เช่นนั้นบางท่านอาจจะไปปนกับพัฒนาประชาธิปไตย ประเทศตะวันตกตะวันตกเขาก็พัฒนาเหมือนกัน แต่ของเราเป็นประชาธิปไตยที่มีเงื่อนไขเฉพาะที่ต้องต่อสู้ศัตรูที่ลอบทำลายประชาธิปไตยขณะเดียวกันไปด้วย ไม่เหมือนกับประเทศที่มีปัญหาพัฒนาประเทศในตัวเอง คือต่อสู้กับฝ่ายที่เป็นศัตรูของประชาธิปไตยเท่านั้น สำหรับการพัฒนาประเทศหรือการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างใดในประเทศเรา ณ ดังที่สมได้เรียนให้ทราบ

แล้วว่าเป็นการพัฒนารอบด้าน ทั้งระบอบไม่แต่เพียงระบอบหนึ่งระบอบใด อีกทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ต้องทำพร้อมกัน ความล้มเหลวในการพัฒนาประเทศทั้งในประเทศเราและประเทศอื่น คือ มักจะไม่พัฒนาไปทั้งระบบหรือรอบด้านเพ่งเล็งไปในทางพัฒนาในส่วนหนึ่งส่วนใด เช่นพัฒนาในทางการเมืองก็มานั่งร่างรัฐธรรมนูญกัน บอกว่ารัฐธรรมนูญนี้เป็นประชาธิปไตย แล้ว ในแง่กฎหมาย นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ แล้วก็จับกัน อันที่จริงมิใช่เช่นนั้นลึมปุรากฐานในการพัฒนาในทางเศรษฐกิจ สังคม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการที่จะปลูกบ้านหรือปลูกตึกสักหลังหนึ่ง อย่าลืมนั่งนึกในการปรับที่ ถมบ่อ ขุดตอ ลืมไปสร้างบ้านคร่อมหลุม คร่อมตอ มันก็ไม่เรียบร้อย เพราะฉะนั้นการพัฒนาประเทศในที่นี้หมายถึงการพัฒนารอบด้าน ทั้งในการเมือง ในทางเศรษฐกิจ สังคม ซึ่งผมจะไม่กล่าวมาก นอกจากนั้นจะให้ข้อสังเกตในแง่ที่คิดว่าสำคัญเท่านี้ในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ

การพัฒนาในรอบด้านในด้านต่าง ๆ นี้ ก่อนที่จะเริ่มต้นทุกอย่างเราก็ต้องสร้างโครงสร้างหรือพื้นฐาน (Infrastructure) เราก็ต้องมี โครงสร้างตามสมควร เพราะถ้าไม่มีโครงสร้างแล้วตั้งที่ผมได้กล่าวแล้วว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างมั่นคงถาวร จะเกิดขึ้นได้ยาก ต้องมีโครงสร้างหรือปูพื้นฐานเสียก่อน จะเป็นทางการเมืองก็ตาม ในทางเศรษฐกิจหรือสังคมก็ตาม ในทางวัฒนธรรมก็ตามเราจะต้องมีการสร้างพื้นฐานหรือปูพื้นฐานเสียก่อน แต่ในทางการเมืองผมจะกล่าวเพียงสั้น ๆ พื้นฐานในการเมืองเป็นต้นว่า มีรัฐธรรมนูญที่เหมาะสม หมายถึงเหมาะสมในแง่ทั้งสองแง่ คือในแง่ของความเป็นประชาธิปไตย และในแง่ที่สอดคล้องกับสภาวะบ้านเมืองที่เป็นจริง พุดง่าย ๆ รัฐธรรมนูญที่เหมาะสมควรเป็นรัฐธรรมนูญที่มีหลักประชาธิปไตย หลักอันนี้หมายความว่าหลักที่เป็นสาระ ไม่ใช่ส่วนประกอบของรัฐธรรมนูญ เพราะส่วนมากเรามักจะมองปัญหาไม่เข้าถึงแก่น ระบอบการปกครองใดที่เป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่มองที่ส่วนประกอบหรือกะพี้ เรามองที่หลักหรือสาระ ทำนองเดียวกัน เราจะมองศาสนาว่าศาสนานี้จะเป็นศาสนาอย่างไร เราก็มองที่พระธรรมหรือมองพระวินัย ไม่ใช่มองที่พิธีกรรม ในประเทศไทยก็ประสบปัญหาอย่างนี้ เราไปมองพุทธศาสนาที่พิธีกรรมมากกว่าที่จะมองหลักธรรมหรือพระวินัย ระบอบการปกครองก็ทำนองเดียวกัน ผมจะขี้ตัวอย่างเพียงง่าย ๆ การมองว่าระบอบการปกครองใดเป็นระบอบประชาธิปไตยต้องมองสาระของประชาธิปไตย สาระของประ-

ประชาธิปไตย คือระบอบการปกครองซึ่งรวบรวมความคิดเห็นส่วนใหญ่ของประชาชน แล้วนำความคิดเห็นส่วนใหญ่ของประชาชนมาบริหารราชการ เพื่อสนองความต้องการอันชอบธรรมของประชาชน ระบอบพื้นฐานคือระบอบประชาธิปไตยในแก่น ส่วนวิธีรวบรวมความคิดเห็นของประชาชน อาจจะมีได้หลายแง่โดยวิธีการต่าง ๆ โดยวิธีมาจากการเลือกตั้ง เป็นการรวบรวมความคิดเห็นหรือการเลือกตั้ง ถ้าในกรณีที่ไม้อาจจะมีการเลือกตั้งได้ ก็อาจจะมาจากแต่งตั้ง หรือ Sampling ก็ได้ หรือการที่ท่านทั้งหลายมาร่วมการประชุมในวันนี้ มาดำเนินการปรับปรุงแก้ไข หรือส่งเสริมการบริหารงานบุคคลของท่าน เป็นการรวบรวมความคิดเห็นที่เป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่จะมารวมกันโดยการโหวต ยกมือเสียงข้างมากก็ได้ บางทีก็ต้องฟังเหตุผลกันเพราะว่าเสียงข้างมากก็ต้องเป็นเสียงธรรมาธิปไตย ไม่ใช่เสียงที่เป็นโลกาธิปไตย เพราะถ้าเสียงข้างมากไม่เป็นธรรมาธิปไตยแล้ว โจรห้าร้อย พระสิบลรูปทะเลาะกันวันยังค่ำ จึงเห็นว่าวิธีเลือกตั้งก็ดี วิธี Sampling ก็ดี วิธีที่จะแต่งตั้งก็ดี แล้วแต่เหมาะสม แต่ว่าให้สามารถรวบรวมความคิดเห็นซึ่งเป็นความคิดเห็นของส่วนรวม ไม่ใช่ความคิดเห็นของกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ เป็นความคิดเห็นและความต้องการของส่วนรวม หรือที่เรียกว่า National Will แล้วสนองความต้องการนั้นได้ นี่คือการระบอบประชาธิปไตย นี่คือการส่วนใน ส่วนประกอบนั้นอาจจะบรรจุเลือกตั้งแต่งตั้ง แล้วแต่สภาวะการณ์ของประเทศ อย่างจะบอกว่าการเลือกตั้งอย่างเดียว เป็นประชาธิปไตย การเลือกตั้งเป็นเงื่อนไขที่จำเป็น แต่ไม่เพียงพอต่อระบอบประชาธิปไตย ในระบอบประชาธิปไตยควรมีการเลือกตั้งให้มาก ถูก แต่ถ้าเป็นกฎหมายตัวบอกว่า ถ้ามีการเลือกตั้งแล้วเป็นประชาธิปไตยไม่ถูก เพราะว่าในระบอบคอมมิวนิสต์มีเลือกตั้งมากทุกส่วนทุกสัปดาห์คนต่างก็เลือกตั้ง แต่คอมมิวนิสต์ก็ไม่ใช่ประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งดำเนินแต่กรรมวิธีของระบอบประชาธิปไตยอันหนึ่ง จะเห็นว่า เป็นลักษณะที่จำเป็นแต่ไม่เพียงพอ คือ necessary แต่ไม่ sufficient เหมือนบอกว่าคนไทยมีลักษณะตาดำ งามดำ เป็นชาวเอเชีย ถูก แต่บอกว่าคนมีตาดำ เป็นชาวเอเชีย เป็นคนไทยอาจไม่ถูก อาจเป็นมาเลเซียก็ได้ นี่เป็นลักษณะตัวอย่างพื้นฐานในทางการเมืองอย่างน้อยมีรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นเครื่องมือของรัฐที่เหมาะสม และระบบราชการที่เหมาะสม ซึ่งจะนำเข้าสู่ปัญหาต่อไป นี่เป็นพัน

ฐานอย่างง่ายในทางการเมือง ในทางเศรษฐกิจ พื้นฐานเราต้องทราบ Infrastructure เสียก่อน ทำนองเดียวกัน ก่อนที่เราจะสร้างบ้าน ก็ต้องปรับพื้นฐานเสียก่อน ในทางการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ เราควรมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจ เช่นมีเขื่อนกั้นน้ำ มีถนน ขลประทาน มีพลังงาน แค่นั้นยังไม่เพียงพอ พอสร้างพื้นฐานดังกล่าวมาแล้ว ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแผนหนึ่ง และแผนสองต่อไป แผนที่สามกำลังเริ่มทำนบ เมื่อโครงสร้างพื้นฐานที่สร้างไว้แล้วบรรลุผลสำเร็จพอควรแล้วต่อไปเราก็ต้องนำจากเขื่อนไปสู่ชาวไร่ชาวนาจริง ๆ ถนนเราจะพอใจแต่ถนนไฮเวย์ ที่เขาโจมตีว่าสำหรับผู้ที่มีรถยนต์เท่านั้น ชาวไร่ชาวนาไม่มีโอกาสใช้เลย คนที่มีรถเท่านั้นที่มีโอกาสใช้ จะต้องมีคนนำไปสู่แหล่งผลิตของชาวไร่ชาวนาเหล่านั้น และคลองก็จะต้องมี นี่แหละครับ ซึ่งเป็นยุคที่เราต้องเริ่ม ถ้าเรามุ่งแต่ล้มสิ่งเหล่านี้ แต่มุ่งแต่พื้นฐานอย่างเดียวล้มในขั้นดังกล่าวแล้ว การพัฒนาเศรษฐกิจก็อาจประสบความสำเร็จ เพราะนักวิชาการก็มุ่งแต่ไปตามแผน Infrastructure แต่ยุคที่สามยุคพัฒนาแผนที่สาม เป็นยุคที่เราจะเข้าไปสู่ปัญหาที่แท้จริง ในทางสังคมก็เช่นเดียวกัน ต้องมีรากฐานในการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พื้นฐานในทางสังคมของเราปัญหาในทางสังคมประเทศไทย ปัญหาที่สำคัญที่สุดหรือเป็นปัญหาที่เด่นที่สุด ถ้าในทางการเมือง เสถียรภาพทางการเมืองเป็นปัญหา หรือเงื่อนไขสำคัญต่อการพัฒนาประเทศของเราปัญหาที่เป็นเงื่อนไขสำคัญในการพัฒนาทางสังคมของเรา คือความสามัคคีในชาติ เป็นเงื่อนไขที่เรียกว่าเป็น Top priority เหมือนกัน ในทางการเมืองถือว่าเสถียรภาพทางการเมืองเป็นเรื่องสำคัญ คือพยายามรักษาทุกวิถีทาง จะใช้เครื่องมือของชาติก็ดี เครื่องมือในระดับนโยบายก็ดี ในระดับปฏิบัติก็ดี ก็มุ่งไปในทางที่จะให้เกิดเสถียรภาพทางการเมือง อย่าไปปนกับเสถียรภาพของรัฐบาล ประเด็นจะหาว่าอะอะก็คำจูนรัฐบาลไม่ใช่เช่นนั้น เสถียรภาพทางการเมืองหมายความว่า อย่าไปมีความอลเวงทางการเมืองเกิดขึ้น จะนอกสภาในสภา ในชนบท ให้อยู่ด้วยความเรียบร้อยปกติสุข นี่ก็เสถียรภาพทางการเมือง เพราะถ้าไม่มีเงื่อนไขนี้เราก็จะแกว่งไปในทางอนาธิปไตย จะแกว่งในทางเผด็จการ อนาธิปไตยเกี่ยวกับเผด็จการก็จะตามมา เพื่อแก้ปัญหานานาชาติ รับผิดชอบแต่ผู้เดียว ถ้าฝ่ายขวาระบอบประชาธิปไตยยังมีวัน แต่ถ้าย้ายขั้วชนะก็ไม่มีวันแก้ตัว เพราะฉะนั้นเราจะต้องรักษาอย่าให้แกว่งไปทางซ้าย หรือขวา ส่วนเงื่อนไขในทางสังคมคือความสามัคคีในชาติเป็นประเด็นสำคัญที่สุด เพราะอาจจะเข้าใจในแง่ต่าง ๆ ความสามัคคีนี้ไม่ได้มุ่งถึงในทางที่จะเป็นปัญหาบุคคล เรามองถึงปัญหาหลักการ

ผมใคร่จะเรียนเพื่อเป็นข้อสังเกต การแก้ปัญหาในบ้านเรานั้น มักจะพุ่งเส็งไป เน้นหนักไป
 ในทางแก้ปัญหาในทางบุคคล ในปัญหาหลักการหรือระบบซึ่งอาจจะพูดทางวิชาการด้วย บุคคลนั้น
 ไม่ได้ ฝ่ายนั้นไม่ดี อย่างในทางการเมืองผู้แทนไม่ตรีรัฐบาลไม่ดี นักบริหารไม่ดี อะไรต่าง ๆ ว่า
 กันไป ความจริงความดีไม่ต้นนั้นประเทศไทยเราควรพากภูมิใจ หากเรานำมาเปรียบเทียบกับ
 ประเทศที่เกิดใหม่ หรือประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างในยุโรป เราก็ก็น่าสนใจในเรื่องคน ไม่เฉพาะ
 โดยมาตรฐานทั่วไปไปชมเป็นคนที่มีคนในแง่ดี และจากข้อเท็จจริงต่าง ๆ หากจะศึกษาใน
 ประวัติศาสตร์การเมือง การปกครองแล้ว คนของเราไม่เลย นี่เป็นเรื่องระบบนครี ระบบหรือ
 หลักการที่ถูกต้องนั้นเรามากจะไม่ค่อยคำนึงกัน ก็ไปโยนเรื่องปัญหาบุคคล เพราะถ้าระบบไม่ดีแล้ว
 คนดีก็ไม่มีโอกาสจะทำดี พลอยถูกดึงให้ทำเลวไปด้วย คนไม่ดีก็ยังไม่ดีใหญ่ และถ้าระบบหรือ
 หลักการดี คนดีก็มีโอกาสทำดีขึ้น คนไม่ดีก็อาจจะมีโอกาสที่จะกลับตัวกลายเป็นคนดีขึ้น
 อันนี้เป็นข้อสังเกตที่เป็นหลัก แต่ไทยมักมองไปในเรื่องปัญหาบุคคล และปัญหาอารมณ์แทรก ซึ่ง
 มองไปในแง่การปฏิบัติ ความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเมื่อปัญหาอารมณ์เกิดขึ้น เช่นมีความ
 เคลื่อนไหวทางการเมืองที่สำคัญ ๆ นั้น ย่อมมีผู้ได้ประโยชน์ และผู้เสียประโยชน์ ปัญหา
 อารมณ์เกิดขึ้นอย่างเกลียดคนนั้นชอบคนนั้น มีพวกเราพวกเขาอะไรต่าง ๆ นี้ จึงใคร่อยากจะดึงเข้า
 สู่ปัญหาหลักการ ความสามัคคีระหว่างงานในชาติเราควรจะมีในแง่หลักการ อย่าไปมองใน
 เรื่องบุคคลมากนักคือความสามัคคีในชาติก็มุ่งไปอย่างง่าย ๆ อย่างที่เราเห็นชัด อาทิเช่นระหว่าง
 ข้าราชการกับประชาชน ต้องพยายามสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันทั้งสองฝ่ายให้ร่วมมือ ซึ่งผมจะ
 ได้กล่าวต่อไป มีใช้ต่างเป็นศึกเป็นฝ่าย ต้องเข้าหากันทั้งประชาชนและข้าราชการ และในหมู่
 ข้าราชการก็เช่นเดียวกัน ไม่ใช่มีศึกมีฝ่าย อย่างน้อยข้าราชการทหารพวกหนึ่ง พลเรือน
 พวกหนึ่ง พลเรือนก็แบ่งเป็นนักวิชาการพวกหนึ่ง นักบริหารพวกหนึ่ง ว่ากันไป ทำอย่าง
 ไรเราถึงจะให้มันหลักให้ความสามัคคีกันเกิดขึ้น ในด้านบริหารก็ ฝ่ายที่เป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตย
 ต่าง ๆ ด้านบริหารก็เป็นพวกเราซึ่งเป็นข้าราชการ อันเป็นเครื่องมือหรือกลจักรอันสำคัญ
 ในด้านนิติบัญญัติก็ใช้นิติบัญญัติ หรือฝ่ายผู้แทนของปวงชน ซึ่งตามรัฐธรรมนูญปัจจุบันจะมา
 จากการแต่งตั้งกต การเลือกตั้ง ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยส่วนหนึ่งทางฝ่ายตุลาการโดย
 มากไม่มีปัญหา มักจะแยกเป็นอิสระที่มักมีระหว่างสองฝ่ายระหว่างบริหารกับนิติบัญญัติ ปัญหา
 จึงมีอยู่ว่าทำอย่างไรถึงจะให้มีความสามัคคีที่ถูกต้องโดยตั้งอยู่บนรากฐานของหลักการ ไม่ใช่พอ

เริ่มทำก็กลายเป็นศัตรูกัน อย่างฝ่ายนิติบัญญัติบางท่าน บอกผมว่าเป็นผู้แทนของประชาชน ฝ่ายบริหารมีผู้แทนเยอะแล้ว มีข้าราชการ ทหาร ตำรวจ นายอำเภอ เยอะแล้ว ฝ่ายประชาชน ไม่มีผู้แทนเริ่มเป็นปฏิปักษ์ เป็นศึกเป็นฝ่ายกันแล้วแม้ ในหมู่นักการเมืองเช่นเดียวกันก็มี ในฐานะทางการเมืองของเรายังมีนักการเมืองที่ดำเนินการบริหารนโยบายการเมือง ตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยนี้ เรามีนักการเมืองอยู่สองลักษณะ คือนักการเมืองที่เป็นข้าราชการ ไม่ใช่ข้าราชการการเมืองนะครับ อย่าไปปนกันกับนักการเมืองอาชีพ ซึ่งความเป็นจริงนั้นมันเกิดมาจากความเป็นจริงของการเมืองของเรา เราจะปฏิเสธนักการเมืองที่เป็นข้าราชการไม่ได้ เพราะตั้งแต่เปลี่ยนการปกครองมาผู้ที่นำระบอบประชาธิปไตยก็มาจากพวก ข้าราชการ และตลอดสมัยเมื่อสามสิบมาแล้ว นักการเมืองเราก็มักมีบทบาท นี้เราไม่ได้พูดปัญหาตัวบุคคลในข้อบกพร่องต่าง ๆ โดยพูดในแง่ข้อเท็จจริง จะแก่นิติบัญญัติก็ดี ในแง่บริหารก็ดี มันก็นักการเมืองที่เป็นราชการที่มีบทบาทอยู่เรื่อยมา และในบางสมัยไม่มีนักการเมือง ต่อมาก็มักมีนักการเมืองอาชีพ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชนหรือจากการแต่งตั้ง แต่ทั้งสองฝ่ายร่วมมือกัน แต่นักการเมืองข้าราชการเป็นหลักมาตามข้อเท็จจริง และอาจจะวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปในสมัยต่อมา แต่ว่าเราจะปฏิเสธความจริงอันนี้ไม่ได้ การปฏิเสธความจริงทำให้เกิดการแตกแยกความสามัคคีกัน ทั้งสองฝ่ายก็ไม่เข้าใจปัญหาซึ่งกันและกัน โดยพอมาร่วมมือกันซึ่งในข้อเท็จจริงจะต้องร่วมมือกัน แต่เมื่อทั้งสองฝ่ายเป็นปฏิปักษ์ต่อกันตั้งแต่ในมุ้ง ขอประทานโทษนะครับที่ต้องใช้คำนี้ ทุกอย่างมันก็ไม่เรียบร้อย แต่ทำอย่างไรจึงจะร่วมมือกันด้วยความสามัคคีซึ่งกันและกัน ก็ปัญหาของเราไม่เหมือนปัญหาของประเทศรอบบ้าน ประเทศเกิดใหม่ ประเทศเราเป็นประเทศเอกราช ประวัติศาสตร์การเมืองไม่เหมือนกัน เรามีกลุ่มข้าราชการเป็นหลัก เรามีเพียงสองเส้า และกลุ่มราชการที่เป็นหลักในการปกครองตั้งแต่ระบอบราชาธิปไตยจนกระทั่งเปลี่ยนเป็นระบอบประชาธิปไตยมา ก็มีข้าราชการเป็นหลักการปกครองเรื่อยมา ซึ่งเราปฏิเสธไม่ได้ แต่ในประเทศที่เป็นอาณานิคมของมหาอำนาจอื่นรอบบ้านเรา เขามีสามเส้ามีชาติที่ปกครอง มีชาติที่บริหารนโยบาย ทั้งนโยบายและ Initiator ด้วย และพวกนั้นก็ก็เป็นชาติที่ฝ่ายชาตินิยมฝ่ายปกครองบางชาติยังมีเส้าอื่นมาเพิ่มขึ้น ในฝ่ายที่เป็นประชาชนยังมีทั้งพวกที่มาจากภายนอกประเทศ จากถิ่นอื่นมาร่วม อย่างมาลาเซียมมีชาวจีน ชาวอินเดีย กลายมาเป็นประ-

ชากร นอกจากพวกที่เป็นพื้นเมืองหรือชาวมาเล ปัญหาก็ไม่เหมือนกับบางท่านบอกว่าทำไมทำอย่างมาเลเซียเขาไม่ทำอย่างพม่าเขา ทำไมไม่ทำอย่างอินเดียเขา ประเทศไทยไม่เหมือนใคร คนไทยปกครองคนไทยด้วยกัน และกลุ่มข้าราชการเป็นหลักมา เราพัฒนาการตั้งแต่ระบบราชาธิปไตยจนถึงประชาธิปไตยมีกลุ่มข้าราชการเป็นหลัก แต่เราจะพัฒนาการไปให้เหมาะสมอย่างไรนั้นก็สิ่งที่เราจะช่วยกันคิดแก้ปัญหาต่อไป แต่เราจะปฏิเสธความจริงไม่ได้ ที่ผมนำมาเรียนนี่ก็จะเน้นให้เห็นว่าความจำเป็นที่มีความสำคัญต่อการสร้างความสามัคคีในชาติอย่างไร คือถ้ามองกันไปคนละแง่ หรือไม่อาศัยพื้นฐานอย่างนั้นแล้วก็เกิดขึ้นไม่ได้ ต่างคนต่างไปคนละทางตั้งแง่ตั้งมุมกันไปแต่เริ่มแรก นี่เป็นแนวในการพัฒนาประเทศซึ่งให้เห็นว่า การพัฒนาประเทศไม่ใช่จะทำเฉพาะด้านหนึ่งด้านใด ต้องทำพร้อมกันรอบด้าน ทั้งด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และควรปูพื้นฐานในลักษณะใด

ที่ผมขอเสียเวลาในเรื่องนี้เพราะถือว่าเป็นหัวใจและเป็นเป้าหมาย ถ้าทุก ๆ อย่างเราไม่มีเป้าหมายแล้ว เราก็เหมือนทำงานไปตามโน้ต หรือทำไปวัน ๆ เท่านั้น ทุกอย่างต้องมีเป้าหมายเพราะว่าไม่ใช่หน้าที่ของเราในงานเพียงเฉพาะการบริหารงานบุคคล โดยทำงานตามระเบียบแบบแผนเท่านั้น เราต้องมีเป้าหมายทางจิตใจ หรือความเข้าใจที่ถูกต้องในปัญหา ควรจะต้องมีด้วยกันทุกคน

ต่อไปก็จะเข้าสู่เรื่องการบริหารงานบุคคลซึ่งในด้านนี้เป็นด้านวิชาการมาก สำหรับการบริหารงานบุคคลนั้น คิดว่าโดยทั่วไป ท่านทั้งหลายคงทราบแล้ว สำหรับในขั้นได้ข้อชี้แจงเพิ่มเติมอีกเล็กน้อยเพื่อให้มีความเข้าใจให้ตรงกันว่า การบริหารงานบุคคลในขั้นหมายถึงการกำหนดนโยบายหลักการและการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการวางแผน มาตรฐานรักษาและส่งเสริมการใช้คนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด สรุปแล้วการบริหารงานบุคคลคือปัญหาเรื่องการ ใช้คนให้มีประสิทธิภาพ ท่านจะเห็นว่าการพัฒนาประเทศ รัฐมีบทบาทสำคัญโดยเฉพาะในด้านบริหารและเครื่องมือของรัฐที่สำคัญคือข้าราชการ จะเป็นข้าราชการฝ่ายการเมืองก็ดี ซึ่งเป็นระดับนโยบาย ข้าราชการประจำอย่างท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ในขั้น หน้าที่ของรัฐที่จะกระทำให้บรรลุถึงเป้าหมายนี้ ก็มีอยู่สองส่วนใหญ่ ๆ คือการหาเงิน ใช้เงิน และการหาคนและการใช้คน ถ้าทำ

ทั้งสองอย่างนี้ถูกต้องมีประสิทธิภาพ ประหยัด และตรงเป้าหมาย นับว่าเป็นการบริหารที่สัมฤทธิ์ผลตามต้องการ สำหรับการบริหารงานบุคคลเราก็มุ่งไปในการใช้คนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งผมไม่จำเป็นต้องกล่าวในรายละเอียดให้มากมาย นอกจากจะให้ข้อสังเกตสักอย่างหนึ่ง คือโดยมากเรามักจะรู้วัตถุประสงค์ของการใช้คนให้มีประสิทธิภาพที่สุด ที่แรกต้องตั้งว่าอะไรเป็นเป้าหมาย อะไรเป็นเครื่องมือ โดยเฉพาะในยุคพัฒนาเรามักจะปนกัน เอาเครื่องมือไปเป็นเป้าหมาย เอาเป้าหมายไปเป็นเครื่องมือ เป้าหมายในการใช้คนให้มีประสิทธิภาพก็เพื่อการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายในงานของท่านและเมื่อพัฒนาประเทศตามนัยที่กล่าวมาแล้ว แต่ว่าโดยวิธีประหยัดหรือวิธีรัดกุม มิใช่เอาวิธีประหยัดเป็นเป้าหมาย แล้วเอาการพัฒนาประเทศเป็นเครื่องมือ อันนั้นก็ทำให้เกิดการสับสนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในเรื่องงบประมาณ ซึ่งท่านทั้งหลายอาจจะเกี่ยวข้องอยู่ด้วย คืองบประมาณสมัยเก่าอาจจะมองในแง่ประหยัดเท่าเดียว ประหยัดเป็นใหญ่ แต่พัฒนาชาติ รักษาชาติ อาจจะมองแค่ว่าๆ จัดบัญชีรับจ่ายให้สมดุลกันเท่านั้น แต่ขณะนี้เป้าหมายของเราคือพัฒนาชาติ รักษาชาติโดยวิธีประหยัดหรืออย่างประหยัด ถ้ามุ่งแต่ประหยัดเอาแต่ประหยัดเป็นเป้าหมายแล้วมันก็เสียวัตถุประสงค์หมด เพราะฉะนั้นการใช้คนให้มีประสิทธิภาพ เราก็ต้องเข้าใจว่าเป้าหมายคืออะไรวิธีประหยัดหรือวิธีที่ถูกต้องเพียงไร นั่นเป็นเพียงเครื่องมือ เป็น Means เท่านั้น แต่ Objective คือการพัฒนาชาติ พัฒนาประเทศ นี้ก็มักจะมีการสับสน คล้าย ๆ กับโรงเรียนเก่า โรงเรียนใหม่ มีการต่อสู้กัน ในขณะที่เคยโต้เถียงกันเป็นการใหญ่ นั่นก็มองแต่ประหยัดเท่านั้น ตัดเงินตัดทองกันโดยไม่มอง เสร็จแล้วมันประหยัดไปอย่างไร มันหมดแล้ว ตัดมอดตัดเท้าไปหมดแล้วมันจะไปพัฒนาประเทศ รักษาประเทศได้อย่างไร แต่ก็โดยวิธีประหยัดไม่ได้พุ่มเพื่อยันนั้นแหละครับผมขอฝากข้อสังเกตในแง่ของความหมายของการบริหารงานบุคคล นอกจากนั้นก็ตั้งเรียนให้ทราบแล้วว่า การบริหารงานบุคคลนั้นก็ควรจะไม่ใช่ทำไปตามโน้ต เช่น จัดสอบ ออกคำสั่ง บรรจุแต่งตั้งโยกย้าย ที่เราทราบเป็นงาน Routine แต่ต้องมีมากกว่านั้นคือบรรยากาศแห่งการพัฒนาประเทศ แต่อย่างที่ไต่เรียนให้ทราบแล้วว่าไม่มองในแง่วัตถุอย่างเดียว เราต้องมองในจิตใจหรือในแง่อุดมการณ์ด้วย คนเราไม่ใช่อยู่ที่วัตถุแต่อย่างเดียว ต้องอยู่ที่จิตใจซึ่งเป็นเรื่องที่สูงกว่านั้นด้วย บรรยากาศอันผมจึงนำมากล่าวด้วย เพราะถือว่าการเมืองเป็นเรื่องสำคัญที่สุด และกำลังจะครอบคลุมไปหมด อย่างการพัฒนาประชาธิปไตยซึ่งเป็นหลักสำคัญของการพัฒนาประเทศ เราบอกว่าใน

การพัฒนาประชาธิปไตยนั้นมีหลักสองประการคือ หลักหนึ่งคือให้การศึกษาประชาธิปไตย นี่ก็หมายถึงว่ากันไปตามโน้ต ตามเพลงสอนประชาธิปไตยอย่างไร สอนเด็กสอนอย่างไร หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการมีอย่างไร หลักสูตรอบรมข้าราชการมีอย่างไร ก็ว่ากันไป การพัฒนาอีกประการหนึ่งคือสร้างบรรยากาศประชาธิปไตยนั้น เราไม่มี เพราะฉะนั้นการพัฒนาประชาธิปไตยจึงเกิดไม่ได้ ทำนองเดียวกับการบริหารงานบุคคลเราจะให้การศึกษาแต่ในหลักวิชาในด้าน การจัดงาน การบริหารงานบุคคลในแง่เดียวแต่ไม่สร้างบรรยากาศของการบริหารก็ไม่ได้ ทำนองเดียวกัน การสร้างบรรยากาศประชาธิปไตยเมื่อก่อน ในด้านให้การศึกษาเราให้กันมา ๓๐ ปี ไปดูหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ มีเขียนสอนเด็ก ว่ากันไปตามโน้ต อบรมกันไม่รู้กี่ครั้งกัณฑ์มี ในหลักสูตรจบประมาณที่ตั้งไว้ แต่บรรยากาศประชาธิปไตยเกิดขึ้นยากเหลือเกิน บรรยากาศประชาธิปไตยอย่างง่ายที่สุดก็อย่างที่ผสมจะเรียนสร้างบรรยากาศความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ถ้าทุกฝ่ายไม่ไว้วางใจกัน คุณไม่ไว้วางใจผม ผมไม่ไว้วางใจคุณ เห็นกันไม่ได้ เจอหน้ากันไม่ได้ ต้องมี หอสมควร บรรยากาศความไว้วางใจ ประการที่สองทนต่อการกระทำ ทนฟังได้ตามสมควร ตามขอบเขต (Toleration) ไม่ใช่วิพากษ์เขาได้ วิจารณ์เขาได้ พอเขาวิจารณ์เราบ้างก็โกรธ เป็นพื้นเป็นไฟ ทนไม่ได้ นี่ครบมันต้องมี ที่เรามาประชุมทางวิชาการ บรรยากาศอย่างนั้นต้องมี บรรยากาศไว้วางใจซึ่งกันและกัน ไม่ใช่ฝ่ายของท่านอย่างนั้นผมไว้วางใจไม่ได้ หรือขอแค่เพียง กันก็ต้องทนฟังการพูดกันได้ หรือทนฟังการทำได้ในขอบเขต เกินขอบเขตก็ไม่สมควร ไม่ใช่ เราวิพากษ์วิจารณ์เขาได้คนเดียว เขามาทำอะไรเราไม่ได้อันนี้ผมคิดว่าการสร้างบรรยากาศ เป็นสิ่งจำเป็นในการบริหารงานบุคคล ไม่ใช่บ่อย และเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญที่สุด นอกจากนั้นในการบริหารงานบุคคลก็ควรจะมีสภาวะการณ์หรือที่เรียกว่าเงื่อนไขที่จำเป็น หรือลักษณะ ที่พึงประสงค์ค่านี้อาจจะเป็นค่าที่ผสมเป็นทหาร ทหารใช้มากลักษณะพึงประสงค์หรือเงื่อนไขที่ จำเป็นในทางพลเรือน ที่ควรจะมี ในการพัฒนาประเทศในด้านการบริหารงานบุคคลควรมี อะไรบ้าง อันนี้กว่าไปตามหลักวิชาและในทางประสพการณ์ซึ่งเข้าใจว่าคงจะเป็นประโยชน์อยู่ บ้างตามสมควร

เงื่อนไขอันพึงประสงค์ที่จำเป็น หรือลักษณะอันพึงประสงค์ในการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ ประการแรกความต้องการของประชาชน ในฐานะที่เป็นข้าราชการเราควรทราบความต้องการของประชาชน นี่ก็เป็นหลักพัฒนาประชาธิปไตย คือผู้รวบรวมความคิดเห็นที่แท้จริงของประชาชน เพราะเขาเป็นเครื่องจักรหรือลูกมือผู้ใช้อำนาจประชาธิปไตยในตำแหน่งบริหารเพื่อสนองความต้องการของประชาชน ความต้องการของประชาชนเปรียบเหมือนวัตถุดิบ พวกเราเหมือนเจ้าหน้าที่โรงงาน การนำเอาวัตถุดิบมาไม่ใช่ว่าเอามาทั้งก้อน เราต้องเอาวัตถุดิบมาแปลงเป็นผลผลิตของกินของใช้ที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ที่เราจะต้องมีความเข้าใจถูกต้องคือเข้าใจความต้องการของประชาชน ไม่ใช่ไปตั้งตัวอย่างที่เราว่าคนละฝ่ายกับประชาชนหรือเป็นเจ้าของประชาชน มักจะถูกฝ่ายที่ไม่เข้าใจปัญหาที่ใจมที่อยู่เสมอว่า ข้าราชการมักจะเป็นเจ้านายประชาชน ระบบข้าราชการเป็นระบบเจ้าขุนมูลนาย ผมคิดว่าปัญหาเมื่อพิจารณาอย่างละเอียดความจริงแล้ว ไม่เป็นสิ่งที่เป็นปัญหายากเกินแก้ เพราะมันเป็นปัญหาของระบบรัฐประชาชนโดยหลักระบบรัฐ เช่นระบบที่ใช้อำนาจอธิปไตย หรือที่อำนาจที่ได้รับมอบหมายจากประชาชนมาใช้ในทางต่าง ๆ เช่นบริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการ แต่พวกเราใช้ในทางนิติบัญญัติ เป็นระบบที่ใช้อำนาจจากเบื้องบน คืออำนาจการปกครองจากประชาชน เรื่องของการใช้อำนาจอย่างท่านที่เป็นข้าราชการที่มานั่งอยู่ที่นั่นก็เป็นผู้ใช้อำนาจตามระดับชั้น ฝ่ายนโยบายก็ส่งมาอีกทีหนึ่ง ท่านก็ใช้อำนาจนั้นต่อไป เรื่องของการใช้อำนาจนั้นเป็นเรื่องที่ล่อแหลมเหลือเกิน ถ้าเราไม่ระมัดระวังมักจะลาเส้น มีรายงานของเรื่องใช้อำนาจเป็นพวกที่ใกล้ชิดกับประชาชนอย่างมาก เช่นตำรวจหรือฝ่ายผู้ปกครองยังมีส่วนใกล้ชิด ยิ่งลาเส้นมากถ้าเราไม่สังวรณในชั้นเพราะลิมในเรื่องใช้อำนาจผิดกับระบบประชาชน หรือที่เขาจับตัวหรือรวบตัวในทางการเมือง หรือที่เรียกว่าระบบพรรค ระบบที่มาจากประชาชน จากข้างล่างขึ้นมาข้างบน ไม่ใช่เป็นระบบที่ใช้อำนาจระบบที่ใช้ความชักจูง (Persuasion) ของเราใช้ Authority สิ่งอันนี้ที่บอกว่าข้าราชการเข้าถึงประชาชนโดยหลักแล้วมันยาก แต่ถ้าเราเข้าใจแล้วเราก็กลับตัวได้สะดวกเพราะเราต้องระวังเสมอ เราเลือกใช้อำนาจจากฝ่ายบริหารก็ใช้อำนาจบริหาร นิติบัญญัติอย่างผู้แทนราษฎร ท่านวุฒิสมาชิก ก็ใช้อำนาจนิติบัญญัติออกกฎหมายปกครองประชาชน ตุลาการ ก็ใช้อำนาจอธิปไตย

ในนามพระมหากษัตริย์ พืพาทษาประชาชน ใช้อำนาจหงสนเราเป็นเครื่องมือของระบบรัฐ เราเข้าใจประเด็นนี้ การที่เราจะปรับตัวเข้าดั่งประชาชนหรือความต้องการของประชาชนก็อาจ จะง่ายขึ้น ถ้าไม่เข้าใจจุดนี้เพราะว่าเราอยู่ที่เส้นอันตรายมาก นี่เป็นเงื่อนไขประการแรก ต้อง พยายามทำความเข้าใจความต้องการของประชาชนอย่างถูกต้อง เพื่อเสนอความต้องการนั้นคือ เป็นวัตถุประสงค์ พวกเราเป็นเจ้าหน้าที่โรงงานที่จะมาแปรวัตถุประสงค์ให้มันเป็นของกินของใช้ ที่เป็น ประโยชน์แก่ประชาชน

เงื่อนไขประการที่สอง เป็นการสร้างตุลระหว่างนักบริหารและผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ ผู้เชี่ยวชาญให้มากขึ้น เนื่องจากในการพัฒนาประเทศในยุคปัจจุบัน มีความสำคัญซับซ้อนมากขึ้น นักบริหารของเราเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วสมัยผมเริ่มเข้ารับราชการ ประชากรของประเทศไทยมีเพียง ๑๐ ล้านเศษปัจจุบันนี้มีประชากรกว่า ๓๐ ล้านคน จะ ๔๐ ล้านคนในเร็ว ๆ นี้แล้ว กิจกรรมต่างๆ มีความสลับซับซ้อนทางวิชาการมาก เพราะฉะนั้นในยุคแรกอาจต้องการนักบริหาร (Administrator) อย่างเดียวเท่านั้น ในยุคปัจจุบันฝ่ายบริหารฝ่ายเดียวไม่สามารถรอบรู้ทุกด้าน ต้องอาศัยผู้ทรง คุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาการซึ่งมีบทบาทที่สำคัญยิ่ง และสองฝ่ายนี้จะต้องมีคุณภาพซึ่ง กันและกันไม่ใช่ฝ่ายหนึ่งจะสำคัญกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง แนวคิดที่สำคัญมากในการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยว กับการบริหารงานบุคคล ผมมาประชุม ก.พ. อยู่บ่อย และเรื่องนเลขาธิการ ก.พ. ก็ทราบถึงความ สำคัญของผู้ ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญและนักบริหารดี ซึ่งผมจะไม่กล่าวมาก สำหรับเรื่องนี้

เงื่อนไขประการที่สาม คือการวินิจฉัยสั่งการ การวินิจฉัยสั่งการ (Decision Making) จะต้องทำได้รวดเร็วถูกต้อง การทำให้ดีและถูกต้อง หรือทำได้รวดเร็วแต่ไม่ถูกต้องก็ไม่ถูก จะต้องทำให้รวดเร็วและถูกต้องด้วย เรื่องนี้อาจเรียนฝักถึงการวินิจฉัยสั่งการที่ถูกต้อง รวดเร็ว ในระดับสั่งการและปฏิบัติการ ตามข้อสังเกตดังกล่าวไว้ด้วย ในฐานะที่ผมอยู่ในระดับนโยบายมา นานสมควร ทงนเพราะทั้งสองระดับนี้มีแนวโน้ม (Trend) ไปในทิศทางตรงข้าม คือในระดับ ปฏิบัติการมีแนวโน้มไปในทางแผ่ขยาย ทั้งในด้านวิชาการ ในด้านความสลับซับซ้อน มากขึ้น มีเทคนิคกรรมวิธีมากขึ้น มีความเจริญเติบโตในทางวิชาการมากขึ้น แผ่ขยายไปมากขึ้น แยกแยะ ไปมากขึ้นแต่ฝ่ายนโยบายมีความโน้มไปในทางควบคุมลำบาก เพราะฝ่ายปฏิบัติการมีกำลังมากขึ้น เปรียบเทียบเหมือนม้าคุมบังเหียนอยู่ ๔ ตัว ๕ ตัว เดียวนี้มีอยู่ ๒๐ ตัว หรือเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

แต่ละตัวมีพลังต่าง ๆ กัน แล้วแต่จะได้รับการเลี้ยงดูในสายไหน เพราะฉะนั้นหากฝ่ายนโยบายคุมไม่ได้ก็จะอลเวงและยุ่งยาก มาตัวที่ที่กำลังก็จะตั้งไปสร้างจักรวรรดิของตัวเองได้ คุมไม่ได้ และยังฝ่ายนโยบายไปยุ่งกับฝ่ายปฏิบัติการมากนัก เขาให้อยู่นโยบาย แต่ไปแย้งฝ่ายปฏิบัติการเขาทำยิ่งไปกันใหญ่ เลยไปมีมั่วอยู่ตัวเดียว แทนที่จะไปถือบังเหียนมาร่วมกัน นี่ก็ยุ่ง เพราะฉะนั้นมีความโน้มในอันที่จะมีนโยบายจะต้องคุมบังเหียน มิใช่ไปร่วมขี้มั่วกับเขาด้วย ขณะเดียวกันฝ่ายปฏิบัติการก็อย่าพยายามปฏิบัติตัวเป็นม้าที่มีพลังตัวเดียวที่พยายามไปสร้างจักรวรรดิของตัวเอง ซึ่งจะทำให้เป็นปัญหาต่อการบริหารงานบุคคล ซึ่งเป็นข้อสังเกตที่ผสมผสานไว้ทั้งด้วยในระหว่างปัญหาทั้งด้านนโยบายเองและด้านปฏิบัติการเอง ยิ่งฝ่ายนโยบายไม่ค่อยจะมีเวลาที่จะพิจารณาในด้านนโยบายอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตามถ้าทุกฝ่ายปฏิบัติตามหน้าที่ของตนที่ถูกต้องแล้ว การวินิจฉัยสั่งการก็รวดเร็วขึ้น

เงื่อนไขประการที่สี่ระบบข้าราชการควรจะเน้นหนักในทางผลิตผลของงานมากกว่าพิธีการที่ไม่จำเป็นและมีความยืดหยุ่นพอสมควร และสามารถปรับตัวให้เข้ากับ การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ กล่าวคือการปฏิบัติงานต้องเน้นไปในทางแก่น อย่าเน้นไปในทางกะพี้ จะต้องพิจารณาว่าอะไรคือเป้าหมายสำคัญ ต้องยึดอยู่เสมอว่าธงของเราอยู่ที่ไหน อย่าให้พาหลักการไปในส่วนประกอบ ในขณะที่เดียวกันจะต้องมีความยืดหยุ่นพอสมควร อันนี้ผมใคร่ขอฝากข้อสังเกตว่าความยืดหยุ่นบางท่านก็เรียกว่า Rigid หรือกระด้าง มีแผนอะไรเขียนไว้แล้วแต่ต้องไม่ได้เปลี่ยนแปลงไม่ได้ในยุคปัจจุบันนี้มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว อย่างง่าย ๆ ท่านที่เป็นนักเศรษฐศาสตร์ก็จะเห็นว่า ยุคเปลี่ยนแปลงเมื่อ ๑๐๐ ปีเศษมานี้ มีการเปลี่ยนแปลงโดยการปฏิวัติอุตสาหกรรม ต้องใช้เวลา แต่ยุคปัจจุบันนี้เรียกว่ายุค Explosion ทาง Technology และยังมี Explosion ทางประชากรทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วเหลือเกิน ไม่ใช่ ๑๐๐ ปีเสียแล้ว แต่ใช้เวลาเพียง ๒ ปี ๓ ปี หรือเพียงปีเดียว เรื่องเดียวกันที่วางไว้จำเป็นจะต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง พอมนุษย์ไปดวงจันทร์แล้วนักวิชาการก็มาศึกษาว่าอะไรเปลี่ยนแปลงอย่างไร มนุษย์คิดอาวุธมหาประลัยนิวเคลียร์ ได้แล้ว นักการทหาร นักการเมือง ต้องมาหาทางปรับปรุง ไม่พูดถึงนักการบริหารของเรา เหตุผลที่ต้องปฏิบัติการในขั้นต่อมา ภาวะที่เป็นอยู่เป็นสิ่งสำคัญ ที่วางแผนไปแล้ว ไม่ตายตัวต้องปรับปรุงให้ทันเหตุการณ์ มักจะนำคำของท่านนักการเมือง คนสำคัญของอเมริกา Mr. Stevenson ซึ่ง

(อ่านต่อหน้า ๒๙)

กฎหมายและระเบียบใหม่

มีกฎหมายและระเบียบที่น่าสนใจประกาศใช้ดังนี้

๑. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และในกรมการปกครอง

๒. คณะรัฐมนตรีมีมติให้กระทรวงมหาดไทย ก่อปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑) ให้ระงับการตัดฝากเงินงบประมาณโดยไม่มีหนังสือผูกพัน และยังไม่ได้นำเงินโครงการ แต่ถ้ากระทรวงมหาดไทยมีความจำเป็น ก็ให้เสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีได้เป็นราย ๆ ไป

๒) กำหนดจัดการในการส่งผู้แทนรัฐบาล หรือเจ้าหน้าที่ของทางราชการไปร่วมประชุมและเจรจาธุรกิจ ณ ต่างประเทศ

๓) ให้แก้ไขมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๑๓ เรื่องการกำกับของธนาคารพาณิชย์ที่รัฐบาลมีหุ้นข้างมาก โดยผ่อนผันให้ธนาคารพาณิชย์ดังกล่าว ซึ่งมีอยู่ธนาคารเดียว คือธนาคารกรุงไทย จำกัด จำกัด บริษัทต่าง ๆ ที่ทำสัญญากับส่วนราชการได้ตามเดิม

๓. ก.พ. ได้รับรองอนุปริญญาพยาบาลและอนามัย และประกาศนียบัตรผดุงครรภ์ของวิทยาลัยพยาบาลสหประชาชาติไทย ว่าอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ.

๔. สำนักงาน ก.พ. ซ้ำความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอันดับเงินเดือนว่า ในกรณีที่มีผู้ครองตำแหน่งโดยอาศัยเบิกในอัตราเงินเดือนขั้นเอก อันดับ ๓ อยู่ ถ้าอัตราเงินเดือนของผู้ครองตำแหน่งยังไม่ถึงขั้นเอก อันดับ ๓ ก็ให้ถือว่าอยู่ในข่ายที่จะต้องปรับลดลงเป็นขั้นเอก อันดับ ๒ ด้วย ส่วนราชการที่จะขอกำหนดให้เป็นอันดับ ๓ ก็จะต้องขอให้ ก.พ. พิจารณาเป็นราย ๆ ไป

๕. กระทรวงการคลังได้วางหลักเกณฑ์การจัดทำสมุดเงินสะสมใหม่แทนสมุดที่หาย ว่าให้ส่วนราชการจัดทำขึ้นใหม่โดยอาศัยหลักฐานการทำจากสมุดประวัติของข้าราชการเป็นหลัก

๖. กระทรวงการคลัง ได้ชี้แจงข้อความเข้าใจเกี่ยวกับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญหนึ่งปีบริบูรณ์ สิบปีบริบูรณ์ ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ว่าหมายความว่าเวลาราชการปกติรวมกับเวลาที่ผู้ควบคุมหนึ่งปีบริบูรณ์ สิบปีบริบูรณ์ ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ และสามสิบปีบริบูรณ์

หมายเหตุ : มีกฎหมายและระเบียบใหม่ของเดือนกรกฎาคม ซึ่งได้ขาดหายไป ต่อท้ายไว้ครบทุกรายการแล้ว

กฎหมาย

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๖๓๓ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ในสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับแก่ส่วนสำนักงานเศรษฐกิจการคลังกระทรวงการคลัง

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๓๓ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และ ให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
เลขานุการตรี (ฝ่ายเศรษฐกิจและการคลัง)	หัวหน้าแผนก	
เลขานุการกรม ที่ปรึกษาเศรษฐกิจและการคลัง	หัวหน้ากอง รองอธิบดี	สำนักงานเลขานุการในฐานะหัวหน้ากอง
ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดี		สำนักงานเศรษฐกิจการคลังในฐานะอธิบดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๓

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๗ ตอน ๗๕ วันที่ ๑๑ ส.ค. ๒๕๑๓

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๖๓๔ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมการปกครอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๒. ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗

ข้อ ๓. ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
เสมียนตราอำเภอจันทวา	เสมียนพนักงาน	
ปลัดอำเภอจันทวา	”	
ผู้ช่วยเสมียนตราจังหวัดจันทวา	”	
เสมียนตราอำเภอศรี	ประจำแผนก	
ปลัดอำเภอศรี	”	
ผู้ช่วยเสมียนตราจังหวัดศรี	”	
เสมียนตราจังหวัดศรี	”	
อักษรรเลขศรี	”	
เจ้าจังหวัดศรี	”	
ปลัดอำเภอโท	หัวหน้าแผนก	
เสมียนตราจังหวัดโท	”	
เจ้าจังหวัดโท	”	
ผู้ตรวจการส่วนท้องถิ่นโท	”	
ผู้ตรวจสอบการเงินโท	”	

(๔) กฎหมายและระเบียบใหม่

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
ผู้ช่วยปลัดจังหวัดโท	หัวหน้าแผนก	
ผู้ช่วยปลัดจังหวัดเอก	หัวหน้ากอง	
นายอำเภอ	„	ที่ทำการปกครองอำเภอ ในฐานะหัวหน้ากอง
ปลัดจังหวัด	„	ที่ทำการปกครองจังหวัด ในฐานะหัวหน้ากอง
ผู้อำนวยการส่วน	ผู้อำนวยการกอง	ส่วนในฐานะผู้อำนวยการกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๓

(ลงชื่อ) จอมพล ถ: กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

ระเบียบ

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๔๐๑/ว. ๕๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๐๓

เรื่อง งบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๔

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือที่ สร. ๐๔๐๑/ว. ๕๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๐๒

ตามที่ได้อนุมัติมติคณะรัฐมนตรี ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการขออนุมัติขยายเวลาตัดฝากเงินงบประมาณว่า เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการใช้เงินงบประมาณของแผ่นดินเป็นไปโดยถูกต้อง และสมความมุ่งหมายตามเวลาอันสมควร จึงไม่ควรอนุญาตให้ทำการตัดฝากข้ามปีงบประมาณต่อเนื่องกันถึง ๒ ปี เว้นแต่ในกรณีจำเป็นที่สุด เช่น กรณีรอกการเวนคืนที่ดิน เป็นต้น นั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังรายงานว่ามีข้อปัญหาเงินคงคลังไม่มั่นคงเท่าที่ควร สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะงบประมาณรายจ่ายขาดดุลเป็นจำนวนมากและติดต่อกันหลายปี และได้พิจารณาเห็นว่า ฐานะเงินคงคลังถ้าจะให้ได้ผลดีสมความมุ่งหมายนั้นจำเป็นต้องดำเนินการทั้งทางด้านการรับรายจ่าย แต่ก็ต้องใช้เวลาและความรอบคอบหลายด้าน การแก้ไขเฉพาะหน้าจึงควรมุ่งทางด้านรายจ่ายก่อน การแก้ไขรายได้รายจ่ายในขั้นแรก การระงับการตัดฝากโดยไม่มีหนังสือผูกพันจะช่วยประหยัดรายจ่ายของรัฐบาล โดยไม่กระทบกระเทือนผลงานหรือหากจะเพิ่มปริมาณก็แต่เพียงเล็กน้อย อีกทั้งจะเป็นการเร่งรัดให้ส่วนราชการทำงานเร็วขึ้น ผลเสียหายแม้จะมีบ้างแต่ผลดีก็มากกว่าผลเสีย จึงเห็นควรระงับการตัดฝากโดยไม่มีหนังสือผูกพัน ตั้งแต่วันงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป จึงเสนอมาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๐๓ ลงมติเห็นชอบด้วยในหลักการให้ระงับการตัดฝากโดยไม่มีหนังสือผูกพันและยังไม่ได้ดำเนินการ แต่ได้กระทรวงทบวงกรมใดมีความจำเป็น ก็ให้เสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีได้เป็นราย ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) คุณิศ บัญธรรม

(นายคุณิศ บัญธรรม)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ทำการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(๖) กฎหมายและระเบียบใหม่

ความมาก

ที่ สร. ๐๔๐๑/ว. ๕๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๑๓

เรื่อง การส่งเจ้าหน้าที่ไปประชุมและเจรจาธุรกิจ ณ ต่างประเทศ

เรียน เวียดนามกระทรวงทบวงกรม

ด้วยสำนักงบประมาณเสนอว่า เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณรายจ่าย งบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการเจรจาธุรกิจและการประชุมนานาชาติ เป็นไปด้วยดีและอยู่ในวงเงินงบประมาณรายจ่ายที่ได้ตั้งไว้ จึงเห็นควรกำหนดหลักการในการส่งผู้แทนรัฐบาล หรือเจ้าหน้าที่ของทางราชการไปร่วมประชุมและเจรจาธุรกิจ ณ ต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

๑. การส่งเจ้าหน้าที่ไปร่วมประชุม หรือเจรจาธุรกิจในต่างประเทศ ให้กระทำโดยประหยัดที่สุด โดยพยายามคัดทอนจำนวนเจ้าหน้าที่ที่จะไปร่วมประชุมให้เหลือเพียงเท่าที่จำเป็น

๒. ส่วนราชการต่าง ๆ พิจารณาส่งผู้แทนไปร่วมประชุม ณ ต่างประเทศ แต่เฉพาะการประชุมที่ทางราชการจะได้รับประโยชน์อย่างมาก และถ้าเป็นไปได้ขอให้ส่งเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการในต่างประเทศ เช่น สถานทูต สถานกงสุล และสำนักงานที่ปรึกษาการพาณิชย์ เป็นต้น เป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุม โดยไม่ต้องส่งผู้แทนจากประเทศไทยไป

๓. การประชุมหรือเจรจาธุรกิจ ณ ต่างประเทศ เรื่องใดเกี่ยวข้องกับส่วนราชการหลายแห่ง ให้พิจารณาส่งเฉพาะเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องโดยตรงและจะได้รับประโยชน์จากการประชุมหรือเจรจาธุรกิจนั้น ๆ มากที่สุด เป็นผู้แทน

๔. สำหรับการประชุมทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานของส่วนราชการหลายแห่ง ให้ผลิตเปลี่ยนแปลงส่งผู้แทนของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเป็นคราว ๆ ไป โดยไม่ต้องส่งผู้แทนไปร่วมประชุมพร้อมกันทุก ๆ ส่วนราชการในคราวเดียวกัน

๕. การส่งผู้แทนไปเจรจาขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้กระทำแต่เฉพาะในกรณีที่มีผู้หวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือพอสมควร โดยได้มีหนังสือยืนยันจากหน่วยงานในต่างประเทศเป็นทางการแล้ว และมีความจำเป็นที่จะต้องมีการเจรจากัน ณ ต่างประเทศ

๖. กรณีที่รัฐมนตรีเดินทางไปราชการต่างประเทศ ถ้าจะนำภริยาไปด้วย โดยเบิกเงินค่าใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่าย ให้ถือว่าภริยาเดินทางไปในฐานะเลขานุการของรัฐมนตรี ตามนัยมติคณะรัฐมนตรีโดยหนังสือที่ สร. ๐๕๐๑/ว. ๕๐ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๐๘

อนึ่ง การอนุมัติให้ข้าราชการที่จะไปร่วมประชุมหรือเจรจาธุรกิจได้มีโอกาสดูงานก่อน หรือหลังการประชุม หรือเจรจาธุรกิจนั้น ๆ จะต้องทำโดยประหยัดและเท่าที่จำเป็นที่สุด

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่สำนักงานประมาณเสนอ เว้นแต่ภริยาของรัฐมนตรีถ้าจะไปกับสามีด้วยให้ใช้เงินส่วนตัว

จึงขอยืนยันมา เพื่อจะได้ถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) คุณิศ บุนนธรรม

(นายคุณิศ บุนนธรรม)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ทำการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

ที่ ส.ร. ๐๔๐๓/ว. ๕๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๖ สิงหาคม ๒๕๑๓

เรื่อง การค้าประกันของธนาคารพาณิชย์ที่รัฐบาลมีหุ้นข้างมาก

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๒๔๕/๒๔๘๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๒ และหนังสือที่ ส.ร. ๐๔๐๓/ว. ๓๑
ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๑๓

ซึ่งส่งมาด้วย สำเนาหนังสือที่ กค. ๐๕๐๒/๑๘๖๘๐ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๑๓

ตามที่ ได้ยื่นย่นมติคณะรัฐมนตรีให้ถือเป็นหลักการว่า องค์การและบริษัทของรัฐบาลนั้นห้ามมิให้ฟ้องร้องกันหรือฟ้องรัฐบาล และในกรณีที่ส่วนราชการต่าง ๆ จะทำสัญญาผูกพันกับบริษัทใด ๆ โดยบริษัทนั้น ๆ ต้องมีธนาคารพาณิชย์ค้าประกันแล้วห้ามธนาคารพาณิชย์ที่รัฐบาลมีหุ้นข้างมากอยู่เป็นผู้ค้าประกันโดยเด็ดขาด มาเพื่อถือปฏิบัติความแข็งแรงอยู่แล้วนั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมมติคณะรัฐมนตรี ในกรณีที่ห้ามข้อพิพาทระหว่างส่วนราชการกับบริษัทวิสาหกิจหรือระหว่างรัฐวิสาหกิจด้วยกัน และไม่สามารถตกลงกันได้โดยให้ดำเนินการเป็นชั้น ๆ กับยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีที่ห้ามธนาคารพาณิชย์ที่รัฐบาลมีหุ้นข้างมากอยู่เป็นผู้ค้าประกันบริษัทต่าง ๆ ที่ทำสัญญากับส่วนราชการเสีย ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือของกระทรวงการคลังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๑๓ ลงมติอนุมัติให้แก้ไขมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๑๓ เรื่องการค้าประกันของธนาคารพาณิชย์ที่รัฐบาลมีหุ้นข้างมาก โดยผ่อนผันให้ธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวซึ่งมีอยู่ธนาคารเดียว คือ ธนาคารกรุงไทย จำกัด ค้าประกันบริษัทต่าง ๆ ที่ทำสัญญากับส่วนราชการได้ตามเดิม และในกรณีที่ข้อพิพาทระหว่างส่วนราชการกับบริษัทวิสาหกิจ หรือระหว่างรัฐวิสาหกิจด้วยกัน และไม่สามารถจะตกลงกันได้ ให้ดำเนินการเป็นชั้น ๆ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ศุภิต บุญธรรม

(นายศุภิต บุญธรรม)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ทำการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ กค. ๐๕๐๒/๑๘๖๕๐

กระทรวงการคลัง

๘ กรกฎาคม ๒๕๑๑

เรื่อง การค้าประกันของธนาคารพาณิชย์ที่รัฐบาลมีหุ้นข้างมาก

กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

อ้างถึง (ก) หนังสือกรมเลขานุการคณะรัฐมนตรี ที่ นว.๒๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

(ข) หนังสือสำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๕๐๓/ว. ๓๑ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๑๑

๑. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ห้ามมิให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจฟ้องความแพ่งกัน เพราะเป็นของรัฐบาลด้วยกัน และต่อมาเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๑๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ที่เป็นรัฐวิสาหกิจค้าประกันสัญญาที่ส่วนราชการทำกับบริษัทเอกชน เพราะจะทำให้ไม่สามารถฟ้องความแพ่งเรียกค่าเสียหายได้

๒. ธนาคารพาณิชย์ที่เป็นรัฐวิสาหกิจนั้นขณะนี้อยู่ธนาคารเดียว คือธนาคารกรุงไทย การที่ห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ที่เป็นรัฐวิสาหกิจค้าประกันสัญญาที่ส่วนราชการทำกับบริษัทเอกชนนำความเสียหายมาสู่กิจการของธนาคารกรุงไทยเป็นอันมาก เพราะเมื่อลูกค้าของธนาคารทราบว่าส่วนราชการต่าง ๆ ไม่ยอมรับหนังสือค้ำประกันของธนาคาร ก็ย่อมจะเสื่อมความนิยมในธนาคาร และเมื่อธนาคารไม่สามารถให้บริการในด้านการค้าประกันสัญญาระหว่างส่วนราชการกับบริษัทเอกชนได้ บริษัทเอกชนที่ค้าขายกับส่วนราชการย่อมจะต้องไปใช้บริการของธนาคารอื่น ซึ่งเป็นเหตุให้ธนาคารกรุงไทยต้องสูญเสียผลประโยชน์เป็นอันมาก ไม่เฉพาะแต่เสียหายได้จากค่าธรรมเนียมการค้าประกันเท่านั้น ยังทำให้ลูกค้าที่เคยใช้บริการของธนาคารนำเงินไปฝากธนาคารอื่นทำให้ธนาคารกรุงไทยขาดรายได้ และไม่สามารถขยายกิจการต่อไป นอกจากนี้ ธนาคารพาณิชย์ในต่างประเทศซึ่งเป็นลูกค้าคิดค้ำกับธนาคารกรุงไทย บางครั้งได้ขอให้ธนาคารออกหนังสือค้ำประกันให้บริษัทเอกชน ซึ่งทำสัญญากับส่วนราชการเมื่อธนาคารกรุงไทยไม่สามารถออกหนังสือค้ำประกันให้ได้ ก็ย่อมเป็นการตัดหนทางที่ธนาคารพาณิชย์ในต่างประเทศจะคิดค้ำขายด้วย

๓. กระทรวงการคลังเข้าใจว่าการที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติไปเช่นนั้น คงจะเนื่องจากเกรงว่า ธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจอาจไม่ยอมชำระหนี้ตามพันธะที่มีอยู่ให้แก่ส่วนราชการ และก็จะฟ้องร้องกันไม่ได้ตามนิยมติคณะรัฐมนตรีที่ให้ถือเป็นหลักการว่า องค์การและบริษัทของรัฐบาลห้ามมิให้ฟ้องร้องกันหรือฟ้องรัฐบาล (นว. ๒๕๕/๒๕๕๖) ฉะนั้นกระทรวงการคลังจึงใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า น่าจะได้มีการพิจารณาทบทวนมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้เสียใหม่ กระทรวงการคลังเห็นว่าในกรณีที่มิชอบพิจารณาทบทวนมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้เสีย และไม่สามารถตกลงกันได้ควรให้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

(๑๑) กฎหมายและระเบียบใหม่

- (ก) ให้รัฐมนตรีเข้าสังกัดพิจารณาทำความตกลงกันก่อน
- (ข) ถ้าทำความตกลงกันตาม (ก) ไม่ได้ให้เสนอคณะรัฐมนตรีชี้ขาด
- (ค) ถ้าคณะรัฐมนตรีชี้ขาดแล้ว ยังไม่เป็นผล ก็ให้ดำเนินการทางศาลได้

๔. กระทรวงการคลังขอทราบเรียนมาเพื่อ ฯพณฯ ได้โปรดพิจารณา หากขอด้วยคำวิงวอนได้โปรดนำเสนอมติคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้ยกเลิกมติตามหนังสือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๔๐๓/ว. ๓๑ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๑๓ และอนุมัติให้แก้ไขเพิ่มเติมมติตาม นว. ๒๔๕/๒๕๑๖ โดยให้ถือปฏิบัติตามบังคับกล่าวในข้อ ๓ (ก) (ข) และ (ค) แทน เช่นนั้นก็ช่วยให้ธนาคารกรุงไทย ซึ่งเป็นธนาคารของรัฐบาลไม่ต้องเสียประโยชน์โดยใช่เหตุ.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม)

ส. วินิจฉัยกุล

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

ที่ สร. ๐๔๐๓/ว. ๓๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๗ พฤษภาคม ๒๕๑๑

เรื่อง การค้าประกันของธนาคารพาณิชย์ที่รัฐบาลมีหุ้นอยู่
เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๑๑ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า
ในกรณีที่ส่วนราชการต่าง ๆ ได้ทำสัญญาผูกพันกับบริษัทใด ๆ โดยยอมให้ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้ค้าประกันบริษัทนั้น
เมื่อมีการผิดสัญญาและเกิดความเสียหายขึ้น ซึ่งบางกรณีจะต้องฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ค้าประกัน กลับปรากฏ
ว่าธนาคารพาณิชย์ที่ค้าประกันคู่สัญญาของส่วนราชการนั้น เป็นธนาคารที่รัฐบาลมีหุ้นอยู่ ไม่อาจจะฟ้องร้องเรียก
ค่าเสียหายได้ ทำให้ต้องผ่อนผันกันอยู่เสมอ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการนั้น ๆ คณะรัฐมนตรีจึงลงมติให้
ถือเป็นหลักปฏิบัติว่า กรณีที่ส่วนราชการต่าง ๆ จะทำสัญญาผูกพันกับบริษัทใด ๆ โดยบริษัทนั้น ๆ ต้องมี ธนาคาร
พาณิชย์ค้าประกันแล้ว ห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ที่รัฐบาลมีหุ้นข้างมากอยู่เป็นผู้ค้าประกันโดยเด็ดขาด

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

ที่ น.ว. ๒๔๕/๒๔๙๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๔ พฤศจิกายน ๒๔๙๖

เรื่อง การฟ้องร้ององค์การและบริษัทของรัฐบาล

เรียน นายกรัฐมนตรี

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๙๖ พล.ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เสนอว่า องค์การ และบริษัทของรัฐบาลนั้นเมื่อมีกรณีพิพาทในทางแพ่งเกิดขึ้นระหว่างกัน ไม่สมควรที่จะนำคดีฟ้องร้องต่อศาล สนควรที่จะเสนอข้อพิพาทให้ประธานคณะกรรมการประสานงานเศรษฐกิจ (ค.ป.ศ.) พิจารณาทำความปรานีประนีประนอมกันก่อน เพราะการที่จะปล่อยให้ไปฟ้องร้องยังศาลนั้น ย่อมเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลาไปมิใช่น้อย ผลได้และผลเสียย่อมไม่คุ้มกัน คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วลงมติเห็นชอบและให้ถือเป็นหลักการว่า องค์การและบริษัทของรัฐบาลนั้นห้ามมิให้ฟ้องร้องกันหรือฟ้องรัฐบาล หากจะมีเรื่องจนถึงต้องเป็นคดีเกิดขึ้น ให้รัฐมนตรีผู้ควบคุมพิจารณาชี้ขาด ถ้ายังตกลงกันไม่ได้จึงให้เสนอประธานคณะกรรมการประสานงานเศรษฐกิจ (ค.ป.ศ.) พิจารณาชี้ขาด และถ้ายังชี้ขาดอยู่ จึงให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อจักได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ชำนาญอักษร

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ สร. ๐๙๐๓/ว. ๘

สำนักงาน ก.พ.

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๑๓

เรื่อง การรับรองอนุปริญญาพยาบาลและอนามย์ และประกาศนียบัตรผดุงครรภ์ ของวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรียน

ด้วย ก.พ. ได้ลงมติรับรองอนุปริญญาพยาบาลและอนามย์ และประกาศนียบัตรผดุงครรภ์ ของวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าเป็นอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓) ดังนี้

๑. ผู้ได้รับอนุปริญญาพยาบาลและอนามย์ อาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๖ (๑) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

๒. ผู้ได้รับอนุปริญญาพยาบาลและอนามย์ และประกาศนียบัตรผดุงครรภ์ หรือได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พยาบาล) และประกาศนียบัตรผดุงครรภ์ อาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๗ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(พันเอกจินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการและสอบไล่

๑๑ สิงหาคม ๒๕๑๓

เรื่อง การกำหนดอันดับเงินเดือน

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๔๐๔/ว. ๑๕ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๑๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ่มติ ก.พ. ว่าการปรับอัตราเงินเดือนของตำแหน่งต่าง ๆ เป็นชั้นเอก อันดับ ๓ โดยมีได้ผ่านการพิจารณาของ ก.พ. นั้นถือว่าเป็นการปรับอัตราเฉพาะตัว เมื่อผู้ครองตำแหน่งพ้นจากอัตรานั้นไป ให้เปลี่ยนอัตราหนักกลับเป็นชั้นเอก อันดับ ๒ ตามเดิม ส่วนการที่จะขอกำหนดให้เป็นอันดับ ๓ ใหม่ จะต้องเสนอให้ ก.พ. พิจารณาเป็นราย ๆ ไป ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ขอเรียนข้อความเข้าใจว่า ในกรณีที่ผู้ครองตำแหน่งโดยอาศัยเบิกในอัตราเงินเดือนชั้นเอก อันดับ ๓ ดังกล่าวอยู่ไม่ว่าก่อนหรือหลังวันที่ ก.พ. ได้มีมติตามนัยหนังสือที่อ้างถึง ถ้าอัตราเงินเดือนของผู้ครองตำแหน่งยังไม่ถึงชั้นเอก อันดับ ๓ ก็ให้ถือว่าอยู่ในข่ายที่จะต้องปรับลดลงเป็นชั้นเอก อันดับ ๒ ด้วย ส่วนการที่จะขอกำหนดให้เป็นอันดับ ๓ ก็จะต้องขอให้ ก.พ. พิจารณาเป็นราย ๆ ไปเช่นเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(พันเอก จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

ที่ กก ๐๕๐๗/๒๐๓๔๗

กระทรวงการคลัง

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๐๓

เรื่อง การจัดทำสมุดเงินสะสม
เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ด้วยได้มีส่วนราชการหรือการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำสมุดเงินสะสมของข้าราชการชั้นใหม่แทนสมุดเงินสะสมเล่มเก่าที่หาย โดยอาศัยหลักฐานการทำจากสมุดประวัติของข้าราชการเป็นหลัก และโดยที่ข้าราชการผู้นั้นได้โอนย้ายสังกัดมาหลายแห่ง เมื่อจัดทำสมุดเงินสะสมชั้นใหม่ดังกล่าวจะทำให้หัวหน้าส่วนราชการมีปัจจุบันที่ข้าราชการผู้นั้นประจำอยู่เป็นผู้รับรองรายการเงินสะสมตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบันได้หรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่าในการเบิกเงินสะสมคืนให้ข้าราชการที่ออกจากราชการแล้ว กระทรวงการคลังได้เคยวางวิธีปฏิบัติไว้แล้วตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ ๕๒๓๘๓/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓ ซึ่งให้ผู้เบิกได้ทบทวนรายการในสมุดเงินสะสมก่อนที่จะวางฎีกาขอเบิกเงินสะสมว่าได้ลงรายการเงินเดือนไว้ตรงกับสมุดประวัติของข้าราชการผู้นั้นหรือไม่ รายการหักเงินสะสมตลอดจน การคำนวณดอกเบี้ยเป็นไปตามระเบียบการหักเงินเดือนข้าราชการไว้เป็นเงินสะสมที่ใช้อยู่ในระยะเวลาสั้น ๆ หรือไม่

ฉะนั้น สำหรับกรณีสมุดเงินสะสมหาย จึงให้ส่วนราชการปัจจุบันเป็นผู้จัดทำสมุดเงินสะสมชั้นใหม่ โดยอาศัยหลักฐานการทำจากสมุดประวัติของข้าราชการเป็นหลัก แล้วให้ผู้สะสมกับหัวหน้าส่วนราชการปัจจุบันที่ข้าราชการผู้นั้นประจำอยู่ รับรองรายการในสมุดเงินสะสมตั้งแต่เริ่มรับราชการจนถึงปัจจุบันได้ โดยให้หัวหน้าส่วนราชการปัจจุบันหมายเหตุนำในสมุดเงินสะสมถึงเหตุแห่งการที่ต้องทำสมุดเงินสะสมชั้นใหม่ พร้อมกับรับรองว่ายังไม่เคยจ่ายคืนเงินสะสมตามรายการที่ทำขึ้นใหม่นักด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) บุญมา วงศ์สวรรค์
(นายบุญมา วงศ์สวรรค์)
ปลัดกระทรวงการคลัง

กองงานข้าราชการมบัญชีกลาง

ที่ กค. ๐๕๐๔/๒๓๒๕๑

กระทรวงการคลัง

๑๔ สิงหาคม ๒๕๑๑

เรื่อง เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญหนึ่งปีบริบูรณ์ สิบปีบริบูรณ์ ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ และสามสิบปีบริบูรณ์

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

อ้างถึง หนังสือที่ กค. ๐๕๐๔/๓๘๒๑ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๑๑ และหนังสือที่ ๔๔๘๔,๔๔๘๒/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

ตามที่ได้เวียนระเบียบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญมาให้ทราบเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติ และได้เวียนระเบียบเรื่องสิทธิรับบำนาญปกติตามกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาให้ทราบด้วยนั้น

ปรากฏว่า ส่วนราชการบางแห่งยังขอบำเหน็จบำนาญให้ข้าราชการในสังกัด ซึ่งออกจากราชการมีเวลาราชการ สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญอยู่เนื่อง ๆ ทั้งนี้เป็นเพราะเข้าใจคำว่า "บริบูรณ์" คลาดเคลื่อน จึงขอเรียนชี้แจงข้อความเข้าใจ ดังนี้.-

๑. คำที่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมซึ่งมีความเกี่ยวกับคุณสมบัติที่จะก่อให้เกิดสิทธินั้น เฉพาะเกี่ยวกับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญที่บัญญัติไว้ว่า หนึ่งปีบริบูรณ์ สิบปีบริบูรณ์ ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ และสามสิบปีบริบูรณ์ นั้น หมายความว่าเวลาราชการปกติรวมกับเวลาทวักคุณครบหนึ่งปีบริบูรณ์ สิบปีบริบูรณ์ ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ หรือสามสิบปีบริบูรณ์ โดยเนื้อหาของเวลาราชการโดยแท้ไม่มีการบดเศษ ตัวอย่างเช่น นาย ก. มีเวลาราชการปกติ ๖ ปี ๓ เดือน เวลาทวักคุณ ๓ ปี ๓ เดือน เป็นเวลาราชการ สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ รวมทั้งสิ้น ๙ ปี ๖ เดือน กรณีเช่นนี้ สำหรับการพิจารณาคุณสมบัติที่จะก่อให้เกิดสิทธินั้นไม่ถือว่ามีความเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์ เพราะสิบปีบริบูรณ์หมายถึงเนื้อหาของเวลาราชการแท้ ๆ โดยไม่มีการบดเศษ

แต่ถ้า นาย ก. มีเวลาราชการปกติ ๖ ปี ๓ เดือน เวลาทวักคุณ ๓ ปี ๘ เดือน รวมเป็นเวลาราชการ สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญทั้งสิ้นสิบปี หรือมีเวลาราชการปกติรวมกับเวลาทวักคุณเกินกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป เช่นนี้ถือได้ว่ามีความเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์ตามความมุ่งหมายของกฎหมายแล้ว

๒. การคำนวณอายุครบปีบริบูรณ์ให้นับรวมถึงวันเกิดด้วย ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๔๐๓/๑๑๓๘๗ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๐๘ ตัวอย่างเช่น นาย ก. เกิดวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๔๗๐ จะมีอายุครบ ๕๐ ปี บริบูรณ์ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๒๐ การอนุญาตให้ลาออกจากราชการเหตุสูงอายุจะต้องเป็นในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๒๐ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่อายุครบ ๕๐ ปีบริบูรณ์

อนึ่ง สำหรับการนับอายุของผู้ที่เกิดในเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ และเดือนมีนาคม ซึ่งเกิดก่อนปี พ.ศ. ๒๔๘๓ นั้น เนื่องจากการเปลี่ยนปฏิทินเป็นขึ้นปีใหม่ในเดือนมกราคม ฉะนั้น เดือนมกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคมของปี ๒๔๘๓ ได้เปลี่ยนเป็นปี ๒๔๘๔ แล้ว การนับอายุครบ ๕๐ ปีบริบูรณ์ หรือ ๖๐ ปีบริบูรณ์ของคน ที่เกิดในเดือนดังกล่าวจึงเพิ่มขึ้น พ.ศ. ขึ้นอีกปีหนึ่งเสมอไป ตัวอย่างเช่น คนเกิดเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๕๓ จะมี อายุครบ ๕๐ ปีในเดือนมกราคม ๒๕๐๔ และจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในเดือนมกราคม ๒๕๐๔ เป็นต้น

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) บุญมา วงศ์สวรรค์
(นายบุญมา วงศ์สวรรค์)
ปลัดกระทรวงการคลัง

กองบำเหน็จบำนาญ

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๔๐๑/ว. ๒๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๒ เมษายน ๒๕๑๓

เรื่อง การปรับปรุงวุฒิข้าราชการ

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๙๒/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๐๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือที่ สร. ๐๓๐๒/๓๔๓๔ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๑๓

ตามที่ได้ยื่นยันมติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยกับ หลักเกณฑ์และวิธีการ เกี่ยวกับการปรับปรุงวุฒิให้ข้าราชการ รวม ๕ ข้อ และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ ความแจ้งอยู่แล้วนั้น

บัดนี้ สำนักงบประมาณเสนอว่า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับการปรับวุฒิให้ข้าราชการในระหว่างปีงบประมาณ ตามข้อ ๒๑ วรรคสองนั้น ยังมีปัญหาในทางปฏิบัติและก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างข้าราชการที่จบการศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศอยู่ ซึ่งสำนักงบประมาณได้พิจารณา ร่วมกับกรมบัญชีกลางแล้ว มีความเห็นพ้องกันว่าควรจะได้ยกเลิกหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวเสีย แล้วกำหนดหลักเกณฑ์ในการปรับวุฒิข้าราชการขึ้นใหม่ รวม ๓ ข้อ จึงเสนอมาเพื่อพิจารณา ดังความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ได้แนบมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๑๓ ลงมติเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ดำเนินการตามที่สำนักงบประมาณเสนอ

จึงขอ ยินยอมมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พงศ์ารวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

ที่ สร. ๐๓๐๒/๓๔๓๔

สำนักงบประมาณ

๑๙ มีนาคม ๒๕๑๓

เรื่อง การปรับวุฒิข้าราชการ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนมาก ที่ นว. ๙๒/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๐๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๐๔ กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการปรับวุฒิให้แก่ข้าราชการไว้ เพื่อขจัดปัญหาในเรื่องความไม่เสมอภาคและข้อสับสนต่าง ๆ ในการปรับวุฒิข้าราชการ ดังความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ปรากฏว่า ตามระเบียบการปรับวุฒิข้าราชการดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับการปรับวุฒิให้ข้าราชการในระหว่างบึงบประมาณ (ข้อ ๒ วรรค ๒) มีปัญหาในทางปฏิบัติและได้ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างข้าราชการที่จบการศึกษาภายในประเทศและจบจากต่างประเทศ เพราะตามระเบียบข้อ ๒ วรรค ๒ ข้าราชการที่มีสิทธิ์จะได้รับการปรับวุฒิในระหว่างบึงบประมาณ "จะต้องเป็นผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้ได้รับทุนรัฐบาลไปศึกษาวิชาในต่างประเทศตามความต้องการของกระทรวงทบวง กรม นั้นหรือ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญอยู่แล้วและได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาวิชาในต่างประเทศตามแนวการศึกษาที่ทางราชการต้องการ" เท่านั้น ส่วนผู้ที่จบการศึกษาภายในประเทศ เช่นผู้ที่จบการศึกษาจาก Asian Institute of Technology ซึ่งเป็นสถานศึกษาระหว่างประเทศก็ไม่มีสิทธิ์ได้รับการปรับวุฒิในระหว่างบึงบประมาณ แม้จะจบการศึกษาแต่ตอนต้นปี แต่หลังวันแรกของบึงบประมาณ (หลังวันที่ ตุลาคม) ก็จะต้องรอไปปรับวุฒิเอาในต้นบึงบประมาณต่อไป เพราะเป็นสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ซึ่งทำให้ข้าราชการดังกล่าวต้องเสียประโยชน์และความก้าวหน้าไปหนึ่งปี ซึ่งก่อให้เกิดการเสียกำลังใจในการปฏิบัติราชการได้ นอกจากนี้การปฏิบัติตามระเบียบการปรับวุฒิฉบับนี้ยังอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดว่า ทางราชการมุ่งจะส่งเสริมแต่เฉพาะผู้ที่จบการศึกษาจากต่างประเทศเท่านั้น

สำนักงบประมาณจึงได้นำปัญหาเรื่องนี้ขึ้นพิจารณาหารือร่วมกับกรมบัญชีกลาง และมีความเห็นพ้องกันว่า เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายและขจัดปัญหาความเหลื่อมล้ำให้หมดไป ควรจะได้อยกเลิกระเบียบการปรับวุฒิข้าราชการขึ้นดังกล่าวเสีย กำหนดหลักการในการปรับวุฒิข้าราชการใหม่ ดังต่อไปนี้

๑. ตำแหน่งที่บรรจข้าราชการผู้มีคุณวุฒิใด จะต้องเป็นตำแหน่งที่ ก.พ. ได้ตีราคาและกำหนดว่าเป็นตำแหน่งที่ใช้สำหรับบรรจผู้ทรงคุณวุฒินั้น ๆ แล้ว รวมทั้งได้รับอนุมัติในงบประมาณรายจ่ายประจำปี

๒. ให้มีการปรับเงินให้ได้รับตามคุณวุฒิปีละ ๓ ครั้ง ตามระยะของเงินประจำงวด โดยถือเอาวันเริ่มต้นเงินประจำงวดแต่ละงวดเป็นวันดำเนินการปรับวุฒิ คือ วันที่ ๑ ตุลาคม ๑ กุมภาพันธ์ และ ๑ มิถุนายน ของทุกปี ทั้งนี้ให้ใช้เงินปรับวุฒิตามที่ได้รับอนุมัติในงบประมาณ หรือตามที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงบประมาณให้โอนเงินเหลือจ่ายจากหมวดรายจ่ายใด ๆ ก็ตามมาตั้งจ่าย

๓. ให้เริ่มใช้หลักเกณฑ์และวิธีการนี้ตั้งแต่วันเริ่มต้นเงินประจำงวดที่ ๓ คือ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๑๓ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) จักรีส ฉายะพงศ์
(นายจักรีส ฉายะพงศ์)
รองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณฝ่ายการเมือง
รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

ที่ สร. ๐๔๐๓/ว. ๓๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๗ พฤษภาคม ๒๕๑๓

เรื่อง การค้าประกันของธนาคารพาณิชย์ที่รัฐบาลมีหุ้นอยู่
เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๑๓ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ในกรณีที่ส่วนราชการต่าง ๆ ได้ทำสัญญาผูกพันกับบริษัทใด ๆ โดยยอมให้ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้ค้าประกันบริษัทนั้น เมื่อมีการผิดสัญญาและเกิดความเสียหายขึ้น ซึ่งบางกรณีจะต้องฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ค้าประกัน กลับปรากฏว่าธนาคารพาณิชย์ที่ค้าประกันคู่สัญญาของส่วนราชการนั้น เป็นธนาคารที่รัฐบาลมีหุ้นอยู่ ไม่อาจจะฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายได้ ทำให้ต้องผ่อนผันกันอยู่เสมอ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการนั้น ๆ คณะรัฐมนตรีจึงลงมติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติว่า กรณีที่ส่วนราชการต่าง ๆ จะทำสัญญาผูกพันกับบริษัทใด ๆ โดยบริษัทนั้น ๆ ต้องมีธนาคารพาณิชย์ค้าประกันแล้ว ห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ที่รัฐบาลมีหุ้นข้างมากอยู่เป็นผู้ค้าประกันโดยเด็ดขาด

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร
(สง่า กิตติขจร)
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

จำนวนมาก

ที่ สร. ๐๔๐๑/ว. ๓๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๑๓

เรื่อง ขออนุมัติให้ข้าราชการและพนักงานเข้าร่วมในการประชุมทางวิชาการเรื่องความปลอดภัย
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ แจ้งมาว่าจะได้จัดให้มีการประชุมทางวิชาการเรื่อง "ความปลอดภัย" ขึ้นในวันที่ ๒-๓ กรกฎาคม ๒๕๑๓ ณ ห้องประชุมคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และว่าเนื่องจากการประชุมทางวิชาการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมของประเทศโดยตรงและเป็นประโยชน์ต่อส่วนราชการต่างๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องด้วย ในการนี้ วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยฯ จะได้เชิญให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุม ในระดับกรมๆ ละ ๒ คน และอาจจะมีข้าราชการ พนักงาน สังกัดกระทรวงทบวงกรม และรัฐวิสาหกิจต่างๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอีกเป็นจำนวนมากเข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ด้วยจึงขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการและพนักงาน ทั้งที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยฯ เข้าร่วมการประชุมครั้งนี้โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๓ ลงมติอนุมัติให้ข้าราชการและพนักงาน ทั้งที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยฯ มาเข้าร่วมประชุมได้โดยไม่มีค่าเดินทาง แต่ทั้งนี้ จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาเสียก่อน
จึงขอเรียนมา.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายดุสิต บุญธรรม

(นายดุสิต บุญธรรม)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ทำการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

กองกลาง

ที่ สร ๐๙๐๓/ว. ๖

สำนักงาน ก.พ.

๓ มิถุนายน ๒๕๑๓

เรื่อง การรับรองปริญญาของมหาวิทยาลัย
เวียน

ด้วย ก.พ. ได้ลงมติรับรองปริญญาของมหาวิทยาลัย ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จ
การศึกษาเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๖ (๒) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓) ดังนี้

๑. ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (สศ.บ.) ของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
๒. ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต (อ.บ.) สาขาวิชาภูมิศาสตร์ ของคณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(พันเอก จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการและสอบไล่

ที่ กค. ๐๕๐๓/๑๔๕๘๕

กระทรวงการคลัง

๒๙ พฤษภาคม ๒๕๑๓

เรื่อง ทางปฏิบัติเกี่ยวกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ และ ๖๒๓ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร. ๐๙๐๕/ว.๔ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๑๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานประมาณ จำนวนที่ สร. ๐๓๐๒/๕๔๗๕

ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ก.พ. ได้มีมติกำหนดทางปฏิบัติตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓) และฉบับที่ ๖๒๓ (พ.ศ. ๒๕๑๓) ที่ออกใช้บังคับแทนกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๙๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) และฉบับที่ ๔๙๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๒ เป็นต้นไป นั้น

กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า การปฏิบัติตามกฎ ก.พ. ดังกล่าว เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเงิน และปัญหากฎหมาย จึงขอเรียนขอความเข้าใจในการทำบัญชีถือจ่ายปรับวุฒิเงินเดือนข้าราชการตามกฎ ก.พ. ดังกล่าว ดังต่อไปนี้

๑. จัดทำบัญชีถือจ่ายใหม่เฉพาะอัตราที่อยู่ในข่ายที่ได้รับการปรับวุฒิตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ และ ๖๒๓ (พ.ศ. ๒๕๑๓) เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากบัญชีถือจ่ายเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๑๓ อันเป็นการแก้ไขให้ถูกต้องจากที่ได้ขอถือจ่ายไว้แล้วในบัญชีถือจ่ายประจำปี ส่งไปให้กรมบัญชีกลางเพื่อส่งถือจ่ายใหม่

๒. เงินที่ใช้สำหรับการปรับวุฒิ สำนักงานประมาณได้ตกลงอนุมัติให้ใช้จากรายการดังต่อไปนี้ได้ คือ

(๑) จากงบประมาณหมวดเงินเดือนของส่วนราชการนั้น ๆ ที่เหลือจ่ายทุกประเภท (เงินปรับลดคืนคลัง และเงินเดือนเหลือจ่าย) สำหรับเงินยอดนี้ได้อนุมัติในหลักการให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำไปใช้ปรับวุฒิได้โดยไม่ต้องขอทำความตกลงกับสำนักงานประมาณอีก

(๒) ถ้าเงินจากข้อ (๑) ไม่มีหรือมีไม่พอจ่าย ก็ให้ทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ โอนเงินหมวดใดหมวดหนึ่งมาเพิ่มในหมวดเงินเดือน

๓. เงินเลื่อนขั้น เลื่อนอันดับ ที่เพิ่มขึ้นจากผลของกฎ ก.พ. ดังกล่าวที่บัญญัติให้ปรับวุฒิ ก่อน แล้วจึงเลื่อนเงินเดือนตามปกติ ถ้าต้องให้เงินเพิ่มขึ้น ก็ให้ใช้ในรายการเงินเลื่อนขั้น เลื่อนอันดับข้าราชการในงบกลางได้

๔. เมื่อได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้มีการปรับวุฒิ และเลื่อนเงินเดือนตามปกติแล้ว มีผลให้ข้าราชการผู้ใดได้รับเงินเดือนเกินกว่าขั้นต่ำของอันดับแล้ว ก็ให้ขออนุมัติ ก.พ. ว่าเป็นราย ๆ ไป ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ข้อ ๑๑ โดยให้หมายเหตุในบัญชีถือจ่ายปรับวุฒิว่า "รออนุมัติ ก.พ."

๕. ผู้ที่จะได้ปรับวุฒิให้ถือเอาผู้ที่ดำรงตำแหน่งใช้วุฒิอยู่ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๒ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานตามบัญชีถือจ่ายเงินเดือนประจำงบประมาณ ๒๕๑๓ หรือผู้ที่ได้บรรจุในอัตราว่างดังกล่าวในภายหลัง

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) : บุญมา วงศ์สวรรค์
(นายบุญมา วงศ์สวรรค์)
ปลัดกระทรวงการคลัง

กองเงินเดือน
กรมบัญชีกลาง

จำนวนมาก

ที่ สร. ๐๓๐๒/๕๔๗๕

สำนักงานประมาณ

๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๓

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ และฉบับที่ ๖๒๓ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ ๐๓/๑๖๐๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๑๓

ตามที่กรมบัญชีกลางได้เชิญผู้แทนสำนักงานประมาณไปร่วมประชุมเพื่อพิจารณาแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ และ ๖๒๓ (พ.ศ. ๒๕๑๓) เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๑๓ และที่ประชุมได้ตกลงกันเกี่ยวกับปัญหาในด้านการเงินว่าเงินสำหรับปรับวุฒิตามกฎหมาย ก.พ. ดังกล่าวให้ใช้จากรายการดังนี้

๑. จากงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนของส่วนราชการนั้น ๆ ที่เหลือจ่ายทุกประเภท (เงินปรับลดคืนคลัง และเงินเดือนเหลือจ่าย)

๒. ถ้าเงินจากข้อ ๑ ไม่มี หรือมีแต่ไม่พอจ่ายก็ให้ทำความตกลงกับสำนักงานประมาณ โอนเงินหมวดใดหมวดหนึ่งมาเพิ่มในหมวดเงินเดือน นั้น

สำนักงานประมาณได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับวิธีการทั้ง ๒ ประการดังกล่าว สำหรับเงินปรับวุฒิที่ใช้ใช้จากงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนของส่วนราชการต่าง ๆ ที่เหลือจ่ายนั้น เพื่อความรวดเร็วในทางปฏิบัติ สำนักงานประมาณจึงอนุญาตให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำเงินเดือนเหลือจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๓ ไปใช้เป็นเงินปรับวุฒิได้โดยไม่ต้องขอทำความตกลงกับสำนักงานประมาณก่อน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จำรัส ฉายะพงศ์

(นายจำรัส ฉายะพงศ์)

รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ

ที่ ๐๒/๗๔๔

กรมบัญชีกลาง

๔ มิถุนายน ๒๕๑๓

เรื่อง ระเบียบกระทรวงการคลัง

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเดินทางโดยรถไฟ ประเภทเร็ว รถด่วน
รถนอน หรือ รถปรับอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

พร้อมนี้ กรมบัญชีกลางได้ส่งสำเนาระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางโดยรถไฟ
ประเภทเร็ว รถด่วน รถนอน หรือรถปรับอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ มาเพื่อทราบ
โปรดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) อรุณ ทัฬหะรังสี

(นายอรุณ ทัฬหะรังสี)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองระบบบัญชีและการคลัง

(สำเนา)

ระเบียบกระทรวงการคลัง

ว่าด้วยการเดินทางโดยรถไฟประเภทเร็ว รถด่วน รถนอน หรือรถปรับอากาศ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเดินทางโดยรถไฟประเภทเร็ว รถด่วน รถนอน หรือรถปรับอากาศ พ.ศ. ๒๕๑๑ กระทรวงการคลังอนุมัติตามความในมาตรา ๒๑ วรรคท้ายแห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๑ วางระเบียบว่าด้วยการเดินทางโดยรถไฟประเภทเร็ว รถด่วน รถนอน หรือรถปรับอากาศ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเดินทางโดยรถไฟ ประเภทเร็ว รถด่วน รถนอน หรือรถปรับอากาศ พ.ศ. ๒๕๑๑

“ข้อ ๓. ทวิ ในกรณีที่รถไฟประเภทด่วนไม่มีรถนั่งชั้นที่หนึ่งธรรมดา แต่มีรถนั่งชั้นที่หนึ่งปรับอากาศให้ผู้มีสิทธิเดินทางโดยรถไฟชั้นที่หนึ่งทุกกรณีเดินทางในรถนั่งชั้นที่หนึ่งปรับอากาศได้”

ข้อ ๒. ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย การเดินทางโดยรถไฟประเภทเร็ว รถด่วน รถนอน หรือรถปรับอากาศ พ.ศ. ๒๕๑๑ แล้วให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔. การเดินทางไปราชการโดยรถไฟ ถ้าผู้เดินทางต้องอยู่ในรถไฟไม่น้อยกว่าสามชั่วโมง ระหว่างเวลา ๒๑.๐๐ น. ถึง ๗.๐๐ น. ของวันใหม่ ผู้เดินทางจะต้องเดินทางโดยรถไฟในรถนอน รถนอนชั้นที่หนึ่งปรับอากาศ ได้ตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) รถนั่งนอนชั้นที่สอง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ประจำแผนกขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือ นายร้อย นายเรือ นายเรืออากาศ นายร้อยตำรวจขึ้นไป แต่สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประจำแผนกหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือนายร้อย นายเรือ นายเรืออากาศ นายร้อยตำรวจ จะต้องเป็นผู้มีได้ใช้สิทธิเลื่อนชั้นโดยสารเป็นชั้นหนึ่ง ตามมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๑

(๒) รถนอนเอก สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่หัวหน้าแผนกขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา ตะโตะยุติธรรม ขึ้นไป หรืออัยการผู้ช่วยขึ้นไป หรือพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี พันตำรวจตรีขึ้นไป

(๓) รถนอนชั้นที่หนึ่งปรับอากาศ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ผู้พิพากษาศาลแพ่ง ผู้พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า นายทหาร นายตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือพันตำรวจเอก ซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพันเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ หรือพันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๓

(ลงชื่อ) ส. วินิจฉัยกุล
(นายเสริม วินิจฉัยกุล)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ที่ พก. ๐๙๐๔(๒)/๗๗๖๙

กรมวิเทศสหการ

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๑๓

เรื่อง ผู้ติดตามผู้ได้รับทุนประเภท ๑ (ข) จะไม่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้รับทุนประเภท ๑ (ข) ด้วย
เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เนื่องด้วยทุนศึกษา ผูกอบรมขององค์การต่างประเทศบางแห่งที่ได้รับการประกาศให้เป็นทุนประเภท ๑ (ข) นั้น นอกจากจะออกค่าใช้จ่ายต่างๆ ให้แก่ผู้รับทุนแล้ว องค์การต่างประเทศนั้นๆ ยังออกค่าใช้จ่ายให้ภรรยาของผู้รับทุนในกรณีที่ภรรยาของผู้รับทุนติดตามผู้รับทุนไปศึกษา ผูกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วย เช่น ทุนของมูลนิธิร็อกเก้เฟอเลอร์ มูลนิธิฟอร์ด และ Agricultural Development Council ซึ่งกรมวิเทศสหการพิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าภรรยาของผู้รับทุนเป็นข้าราชการและติดตามสามี ซึ่งได้รับทุนไปต่างประเทศด้วยเช่นนี้ กรมวิเทศสหการไม่ถือว่าภรรยาของผู้รับทุนได้รับทุนศึกษา ฐานะขององค์การต่างประเทศด้วย หากเป็นทุนส่วนตัว ซึ่งจะต้องมีการดำเนินงานตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ผูกอบรมและฐานะ ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปด้วย จัก
ขอขอบคุณยิ่ง.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) พลตรี ชาญ อังศุโชติ
(ชาญ อังศุโชติ)
อธิบดีกรมวิเทศสหการ

กองจัดทุนศึกษา (ประเทศอื่น)

ที่ พก. ๐๙๐๒ (๒)/๘๒๖๓

กรมวิเทศสหการ

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๑๓

เรื่อง ระเบียบในการขออนุมัติให้ข้าราชการที่ได้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศด้วยทุนประเภท

๑ (ข) อยู่ศึกษา หรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนประเภท ๒

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ ข้อ ๑๗ ได้ระบุไว้ว่า ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑ (ข) หากประสงค์จะอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนประเภท ๒ หลังจากครบกำหนดที่ได้รับอนุมัติจากกรมวิเทศสหการก่อน แล้วจึงจะดำเนินการตามข้อ ๑๗ ของระเบียบดังกล่าวได้

เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นไปโดยเรียบร้อย กรมวิเทศสหการจึงใคร่ขอความร่วมมือมาเพื่อโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบ ดังต่อไปนี้ คือ.—

๑. ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศด้วยทุนประเภท ๑ (ข) หากประสงค์จะอยู่ศึกษา หรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนประเภท ๒ หลังจากครบกำหนดที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้เจ้ากระทรวงส่งหนังสือเห็นชอบด้วยมายังกรมวิเทศสหการเพื่อพิจารณา

(๑) โครงการ หรือแนวทางศึกษา หรือฝึกอบรมต่อ

(๒) บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นและความต้องการของทางราชการที่ประสงค์ให้ข้าราชการผู้นั้นได้อยู่ศึกษา หรือฝึกอบรมต่อตลอดจนแผนงาน หรือโครงการที่จะให้ข้าราชการผู้นั้นกลับมาปฏิบัติราชการ

(๓) รายงานผลการศึกษา หรือฝึกอบรม ของข้าราชการที่จะขอลาศึกษาหรือฝึกอบรมต่อ

(๔) หลักฐานการอนุมัติให้ศึกษา หรือฝึกอบรมต่อจากสถาบันการศึกษานั้น ๆ

ทั้งนี้จะต้องให้กรมวิเทศสหการทราบไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ก่อนครบกำหนดเวลา ที่ได้รับ

อนุมัติไว้เดิม

๒. เมื่อกรมวิเทศสหการได้พิจารณาแล้ว จะแจ้งผลการอนุมัติหรือไม่อนุมัติให้กระทรวงเจ้าสังกัดของข้าราชการผู้อยู่ศึกษา หรือฝึกอบรมต่อทราบ พร้อมจัดส่งสำเนาดังกล่าวให้สำนักงาน ก.พ. เพื่อดำเนินการพิจารณาขั้นสุดท้ายต่อไป

(๓๒) กฎหมายและระเบียบใหม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบ เพื่อถือเป็นหลักในการปฏิบัติต่อไปด้วย จะขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) พลตรี ชาญ อังสุโชติ
(ชาญ อังสุโชติ)
อธิบดีกรมวิเทศสหการ

กองวิเทศสัมพันธ์ (การเศรษฐกิจและวางแผน)

ได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว ได้กล่าวในวันสุดท้ายว่าพวกเราจักจะลืมความเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของยุค และไปหลงในสิ่งที่วางแผนไว้อย่างกระต้าง การแก้ปัญหามักจะเอาปัญหาในอดีตมานัก ไม่ใช่ ปัญหาในปัจจุบันหรืออนาคต ที่เป็นข้อบกพร่องในการบริหารงานสมัยใหม่ ไม่ว่าจะเป็งาน เอกชนก็ดี งานของรัฐก็ดี ต้องมีความยืดหยุ่นพอสมควร ปรับปรุงให้นำต่อการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้

เงื่อนไขประการที่ห้า การประสานงานที่มีประสิทธิภาพ การประสานงานเป็นสิ่งสำคัญ มาก ยิ่งสูงชันมากก็ยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้น มีระดับนโยบายระดับสูงสุด การประสานงานถือว่าเป็นหัวใจ มีคำกล่าวที่ว่านายกรัฐมนตรียุคที่ไม่ใช่เป็นผู้มีความรู้ปราชญ์เป็เรื่องแต่ว่าคุณสมบัติที่สำคัญที่สุด คือเป็นผู้ประสานงานที่มีประสิทธิภาพที่สุด เพราะฉะนั้นการประสานงานจึงเป็นสิ่งจำเป็น จะทำอย่างไรจึงจะทำให้งานทุกอย่างประสานกันไปด้วยดีที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศของเรา เราได้มีการพิจารณาหรือหมายถึงการพัฒนาตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน สมัยใหม่ประมาณศตวรรษแล้ว เราได้ผ่านยุคที่เรียกว่า ยุคแนะนำ ยุค Introduction พอสมควร เป็นต้นว่าการเกษตรยังไม่รู้จักเลย สมัยโบราณเราก็มีกระทรวงเกษตรส่งเสริมการเกษตร การอุตสาหกรรมยังไม่มาเลย สมัยใหม่เรามีกระทรวงอุตสาหกรรม การค้ายังไม่ดีเราก็มีกระทรวง เศรษฐกิจโดยเฉพาะ เกี่ยวกับการพัฒนาทั้งหลาย เราเกิดเป็นยุค Introduction แต่บัดนี้ ยุคแนะนำผ่านมาพอสมควร มาเป็นยุคที่ต้องประสานประสาน ต้องประสานงานกัน เช่นสายเกษตร สายอุตสาหกรรม สายพาณิชย์กรรม อาจจะต้องประสานงานกัน ต่างคนต่างฝ่ายทำไม่ได้แล้ว อย่างน้อยถึงจะไม่อยู่ในกระทรวงเดียวกัน ก็ควรอยู่ในการบริหารซึ่งมีการอำนวยความสะดวกเดียวกัน จะเห็นว่าชั้น Production, Processing, Marketing ต่างคนต่างทำไม่ได้แล้ว แต่ในยุค Introduction ได้เพราะยังไม่รู้จักการเกษตรสมัยใหม่ ชาวนายังใช้ควายไถนา ปัจจุบันเราได้ส่งเสริมทางการผลิต การอุตสาหกรรม การค้า ต่างฝ่ายต่างทำยังต้องใช้การประสานงานกันอย่างมีประสิทธิภาพของเรามากก็แก้ปัญหาคือวิถีธรรมการประสานงาน แต่ประสานงานไม่มีประสิทธิภาพ ต้องการอำนวยความสะดวกที่ไม่อยู่ภายใต้การอำนวยความสะดวกซึ่งมีประสิทธิภาพก็เหมือนม้าสามตัวมารวมกัน ตัวหนึ่งมีกำลัง อีกสองตัวไม่มีกำลัง นอกจากนั้นยังต้องมีคนมาคอยให้การบงการประสานงาน ก็

ควรจะเป็นไปในทำนองนี้คือจากยุค Introduction มาเป็นยุค Integration ท่านที่ไปดูงานจากต่างประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างเช่นไต้หวัน กระทรวงเกษตรกรรม พาณิชยกรรม รวมอยู่ในหน่วยเดียวกัน ของเราอาจไม่ถึงเช่นนั้น แต่ว่าอยู่ภายใต้การอำนวยการของผู้รับผิดชอบที่จะประสานงาน ทั้งสามส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ

เงื่อนไขประการสุดท้ายการรับผิดชอบต่อระดับงาน โดยเฉพาะชั้นผู้ใหญ่ ได้ทำหน้าที่ของตัวตามที่กล่าวข้างต้นแล้ว ความรับผิดชอบเป็นสิ่งจำเป็น ความรับผิดชอบเป็นหน้าที่ ควรทำถูกต้องและทำหน้าที่ปฏิบัติภารกิจควรทำหน้าที่ปฏิบัติกร อย่าไปก้าวถ่างกัน

ขอบเขตของการบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง จะต้องประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ประการแรก การศึกษาวิจัย เราควรมีความมุ่งหมายในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ร่วมกัน ฉะนั้นต้องมีการศึกษาวิจัยที่ถูกต้องเหมาะสม ข้อสังเกตในการศึกษาวิจัยนี้เอาหลักการ วิชาการที่ศึกษาเล่าเรียน นักวิชาการมีมากมายขณะนี้ ด้านมหาวิทยาลัยก็ดี รวมทั้งด้านกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ แต่มีข้อสังเกตว่าการศึกษาวิจัยถ้าจะนำมาใช้ เราต้องมีเงื่อนไขประการหนึ่งคือให้สอดคล้องกับความเป็นจริง ในบ้านเมืองของเราเน้นหลักเดี่ยวนับตั้งแต่พัฒนาประเทศมา การล้มเหลวของประชาธิปไตย ลัทธิ Administration เลว มันก็ไม่เหมาะสมกับความเป็นจริง ทำนองเดียวกันในการศึกษาวิจัยต่าง ๆ เราใช้หลักวิชาหรือวิชาการเป็นพื้นฐาน แต่ขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับความเป็นจริงของสังคม บ้านเมืองของเราจะเป็นด้านหนึ่งด้านใด ควรจะคำนึงถึงในด้านนี้ให้มาก แต่หลักการเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าไม่มีหลัก ร้อยคนก็ร้อยหลัก และถ้าไม่มีหลักคนแก้ปัญหาด้านเดียวกันก็ไม่สำเร็จ ถ้าหลักดีคนดีด้วย อุดมการณ์อันจริงเป็นสิ่งที่เราพึงประสงค์เป็นพิเศษ

ประการที่สอง การวางแผนกำลังคน การศึกษาความต้องการกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่ทางราชการมีโครงการในการบริหารประเทศ อุปสงค์ อุปทาน ตลอดจนวางแผนแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ นับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารงานบุคคล นี้ก็

หมายความว่า การวางแผนกำลังคนเป็นสิ่งจำเป็น มีเจ้าหน้าที่เขียนบอกว่าเท่าที่ผ่านมาราชการไทย เราดำเนินการแบบชั่วคราวรอหามือ นี่ผมก็คิดว่าไม่มีแผนการอันอะไรเลย สถิติตัวเลขก็ถือเป็นข่าหมือใหญ่ยังไม่สามารถเชื่อถือได้นัก นอกจากนั้นการวางแผนกำลังคนถ้าจะให้ได้ผลดีจริงๆ ต้องมีการประสานงานที่ดีด้วย รวมความว่าเราขาดการวางแผนกำลังคน จะเห็นได้ว่าหลักการบริหารงานบุคคลควรมีสองส่วน ส่วนแรกควรมีความต้องการด้านกำลังคนในการพัฒนาประเทศ ความต้องการกำลังคนเราจะต้องได้มาจากส่วนของรัฐ และส่วนของเอกชน ซึ่งเป็นหน้าที่ของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ถือว่าเป็นผู้สร้างธรรมเนียมทางเศรษฐกิจ สังคม ขึ้นตามแบบที่กำหนดแน่นอน ในขณะที่เดียวกันเมื่อมาถึงส่วนกำลังคนเราจะต้องหาคน เตรียมคนไว้ใช้คน ซึ่งเป็นหน้าที่ของ ก.พ. ด้วย เพื่อจะเป็นเครื่องมือหลักสำคัญของการบริหาร เครื่องมือของผู้ใช้อำนาจอธิปไตยส่วนแรกคืออำนาจบริหาร ก.พ. มีหน้าที่เตรียมคน หากคนใช้คนให้มีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันต้องจัดสรรเงินเข้ามา ส่วนนี้เป็นหน้าที่ของสำนักงบประมาณ ทั้งสามส่วนควรจะประสานงานกันอย่างใกล้ชิด ประเทศที่พัฒนาแล้ว สามส่วนนี้กลมกลืนกันตลอดเวลา ความต้องการกำลังคนของประเทศเรา ส่วนของรัฐ ส่วนของเอกชน เราก็มาทำส่วนที่คนจะมาเป็นข้าราชการ ประเทศไทยเราต้องการในส่วนของรัฐเท่าไร ในส่วนของเอกชนเท่าไร ให้สัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ เราไม่ทราบปัญหา เพราะฉะนั้นสิ่งจำเป็นมาก ดังนั้นสามส่วนนี้ต้องกอดคอกันประสานงานกันอย่างใกล้ชิด เป็นที่น่ายินดีที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติแผนที่สอง และแผนที่สาม ได้เน้นหนักในเรื่องนี้ ในฐานะที่ผมเป็นกรรมการ ก.พ. ก็ได้พยายามยึดหลักนี้ เพราะว่าเมื่อไม่รู้ความต้องการแล้วจะไปแก้ปัญหาผิดก็ผิดอีก เพราะฉะนั้นการวางแผนกำลังคนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง การประสานงานระหว่าง ก.พ. กับสำนักงบประมาณคือการเตรียมคน จัดคน และใช้คน การประสานตามนัยที่กล่าวมาเป็นสิ่งจำเป็นดังที่ได้เรียนมาแล้วความต้องการดังกล่าวนี้เราสามารถจะทำได้ แม้ในการกำหนดฐานะจัดระเบียบข้าราชการ ค่าตอบแทนให้สัมพันธ์กัน ก็เข้าความต้องการแล้ว ความต้องการในอย่างนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

การศึกษาในยุคที่แล้่วมา เป้าหมายการศึกษาของชาติเรามุ่งไปที่ตัวบุคคลให้อ่านออก

เขียนได้เป็นผลเมืองดี แต่ในยุคพัฒนา เป้าหมายของชาติ (Objective) กลับมุ่งถึงความต้องการของสังคมหรือการพัฒนาประเทศชาติเป็นสำคัญ อย่างน้อยในขณะนั้นและในทำนองเดียวกันเรามุ่งที่จะสร้างคนให้เป็นผลเมืองที่มีความรู้ดีด้วย แต่ในขณะเดียวกันก็มุ่งความต้องการของสังคมหรือการพัฒนาประเทศเป็นหลักด้วยว่าสังคมของประเทศต้องการคนอย่างไร สายไหน อย่างไร เป้าหมายอันนี้แม้ว่าการศึกษาก็ยังเข้าใจสับสนกัน เรามีเป้าหมายของการศึกษาแห่งชาติตั้งแต่เข้าสู่สมัยใหม่ การศึกษาสอนให้คนอ่านออกเขียนได้ให้เป็นผลเมืองดี ในสมัยนั้นคนยังไม่รู้หนังสือเลย เสมียนก็เป็นเสนาบดีได้ เสมียนเป็นถึงอธิบดีก็ ได้สมัยนั้นเราบังคับคนให้เรียนหนังสือ เพราะฉะนั้นเราต้องจัดสรรการจัดลำดับกับความต้องการ ของสังคมเป้าหมายในสายนั้น สายนั้นควรจะต้องมีการอย่างไร การจัดกำลังคนจึงต้องเป็นไปตามนั้น นี้ผมก็ขอเปิดวงเล็บทางด้านเป้าหมายการศึกษาเพื่อจะได้ประกอบเป็นข้อสังเกตในการพิจารณาในการบริหารงานบุคคล โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนงานด้านกำลังคน

ประการที่สามเกี่ยวกับขอบเขต คือการกำหนดมาตรฐานและควบคุม อันนี้ไม่มีปัญหาหน้าที่และความรับผิดชอบในการกำหนดมาตรฐานและมาตรการ ตลอดจนระเบียบวิธีการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การควบคุมให้เป็นไปตามนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการ ทั้งทำให้หน่วยงานบริหารงานบุคคล ระดับชาติ ระดับหน่วยงานต่างๆ กระทรวงทบวงกรมจำเป็นต้องวางมาตรฐานและวิธีการต่างๆ ภายใต้ระเบียบและกรอบที่วางไว้ เพื่อให้เหมาะสมและให้งานมีประสิทธิภาพ การกำหนดมาตรฐานนั้น ระเบียบปฏิบัติก็จำเป็นต้องคำนึงถึงผลในการพัฒนาประเทศด้วย มิฉะนั้นการบริหารงานบุคคลซึ่งควรจะเป็นเครื่องมือจะกลายเป็นวัตถุประสงค์สุดท้ายในตัวเอง ที่ผมได้เรียนให้ทราบแล้ว อย่าไปปะปนกับ Means และ Objective อะไรเป็นวัตถุประสงค์ก็ต้องพยายามยึดอันนั้นไว้ให้คืออย่าไปเอาเครื่องมือวิธีการเป็นวัตถุประสงค์ เอาวัตถุประสงค์เป็นเครื่องมือ

ประการที่สี่ การสรรหา พัฒนาและรักษาไว้ งานส่วนใหญ่ในการบริหารงานบุคคลในระดับกระทรวงทบวงกรมต่างๆ เน้นหนักในข้อนี้ ข้อที่ควรนำมาพิจารณาคือว่า การดำเนินการต่างๆ ในปัจจุบันนี้เหมาะสมและได้ผลเพียงใด สอดคล้องกับแผนงานอื่นหรือไม่เพียงใด การสรรหาและการคัดเลือกคนเข้ารับราชการควรพยายามทุกทางที่จะได้มา ซึ่งคนที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับงานในหน้าที่ให้มากที่สุด เมื่อได้มาแล้ว เราควรพยายามพัฒนาส่งเสริม

สมรรถภาพในการทำงานของเขาให้มากที่สุดด้วยวิธีการต่าง ๆ และด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่นกัน ควรพยายามให้เขาทำประโยชน์แก่ราชการให้มากที่สุดให้อยู่ในราชการนาน ๆ ไม่ใช่ประเภทที่อยู่ไม่ตี ตีไม่อยู่

ประการที่ห้า สวัสดิการ ความทุกข์สุขของข้าราชการ ประโยชน์เกื้อกูลและประโยชน์ตอบแทนต่าง ๆ ที่ทางราชการพึงหยิบยื่นให้ข้าราชการในฐานะลูกจ้างควรได้รับการเอาใจใส่จากทางราชการ โดยเหตุผลทั้งทางมนุษยธรรมและประสิทธิภาพของงานด้วย ที่ต้องดูแลเรื่องนี้ ปัจจุบันปรากฏว่าแทบไม่มีใครถือว่าเป็นตัวแทนของทางราชการ ต่างคนต่างถือว่าตนเองเป็นผู้ที่ทางราชการควรสงเคราะห์ทั้งสิ้น ดังนั้นประโยชน์ส่วนบุคคลจึงมาเหนือส่วนรวม ที่มีอยู่บ้างก็ไม่ทราบว่าจะสอดคล้องกับส่วนอื่น ๆ หรือเปล่า หน่วยงานบริหารบุคคลควรจะได้เพิ่มบทบาททางด้านนี้ช่วยเหลือ แก้ไขอุปสรรคข้อขัดข้องทุกข์ร้อนให้กับข้าราชการเท่าที่จะพึงกระทำ

ความสำคัญของการบริหารงานบุคคลในการพัฒนาประเทศ

ความมั่นคงของชาติ ผมได้กล่าวมาแล้วว่าการพัฒนาประเทศมีความเกี่ยวข้องการบริหารงานบุคคลอย่างไร และการบริหารงานบุคคลนั้นมุ่งเงื่อนไขที่จำเป็นและวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศอย่างไร ในตอนท้ายนี้จะได้สรุปว่า ความสำคัญของการบริหารงานบุคคลในการพัฒนาประเทศนั้นเราจะติดตามหรือดูได้ที่ไหน ว่าจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ประการแรก จะดูได้จากความมั่นคงแห่งชาติ ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า งานบริหารบุคคลของเราซึ่งข้าราชการเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารนั้น จะได้ผลเพียงใดในการพัฒนาประเทศขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์กับประชาชนเป็นประการแรก ว่าเราเป็นเครื่องมือที่สนองความต้องการของประชาชนดังที่ผมได้เรียนให้ทราบแล้ว ดังนั้นความต้องการของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ ความสัมพันธ์กับประชาชน เพื่อจะเข้าใจถึงความต้องการที่ถูกต้องของเขาเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ได้เรียนให้ทราบว่าระบบราชการของเรานั้นมีจุดอ่อนอย่างไร ควรระมัดระวังอย่างไร ระบบของการใช้อำนาจจากเบื้องบนคืออำนาจอธิปไตย อำนาจการปกครองนั่นเอง ซึ่งถ้าเส้นได้ง่าย จึงควรระมัดระวัง แต่มิใช่เป็นสิ่งที่เราแก้ไขมิได้ ถ้าเราแก้ไขได้ เราก็พบความต้องการอันแท้จริงของเขาได้ เพราะว่าถ้าข้าราชการกับประชาชนมิได้มีความสัมพันธ์หรือความเข้าใจอันถูกต้องแล้ว ความ

มั่นคงแห่งชาตินี้จะได้รับความกระทบกระเทือน นักเป็นหลักที่สำคัญเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ ถ้าข้าราชการกับประชาชนเป็นคนละพวกคนละฝ่าย ความมั่นคงของชาติจะได้รับความกระทบกระเทือนเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้นการบริหารงานบุคคลก็เกิดความเหลื่อมล้ำต่ำสูง เป็นเหตุให้ข้าราชการกระทำไปในทางที่ผิดไม่ถูกต้อง ผมคิดว่าเป็นหลักในการบริหารประเทศที่สำคัญหลักหนึ่ง เพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำต่ำสูงของสังคม ให้ความเป็นธรรมแก่สังคม อันนั้นเป็นเงื่อนไข ประการสำคัญของฝ่ายตรงข้ามของสงครามประชาชนซึ่งมีอยู่สามประการ ผมเรียกว่าเงื่อนไข เพราะผมเขตงบอกว่าถ้ามีน้ำแล้ว สงครามประชาชนอยู่ได้ เงื่อนไขประการแรกที่ว่า ความเหลื่อมล้ำต่ำสูง ความไม่เป็นธรรมในทางสังคม มิใช่แต่ข้าราชการเท่านั้น อาจจะทำให้มีการฉ้อราษฎร์บังหลวงได้ ถ้าเกิดความไม่เป็นธรรมในการบริหารงาน เราต้องคำนึงถึงให้มากในเรื่องนี้ เงื่อนไขประการที่สอง คือรัฐบาลเป็นคนละพวกกับประชาชน จะโดยการโฆษณาชวนเชื่อหรือเราปฏิบัติโดยรู้เท่าไม่ถึงการ ดังที่ผมเรียนแล้วว่าระบบข้าราชการกับประชาชนเป็นสิ่งที่ต้องทำความเข้าใจ มีความสัมพันธ์อันถูกต้องอย่างไร ถ้าทราบใดที่รัฐบาลเป็นคนละฝ่ายกับประชาชนแล้ว ความมั่นคงแห่งชาติไปไม่รอด นี่เป็นเงื่อนไขที่สำคัญ เพราะฉะนั้นท่านที่เป็นข้าราชการทุกท่าน โปรดรับข้อสังเกตนี้ไว้ด้วย เพราะเป็นสิ่งที่สำคัญมาก จะเป็นการโฆษณาชวนเชื่อของฝ่ายตรงข้ามอย่างไม่มีปัญหา ก็พยายามจะสร้างเงื่อนไข ขณะเดียวกันหากเราไม่เข้าใจปัญหาอย่างถูกต้อง ก็อาจจะไปเสริมเงื่อนไข โดยรู้เท่าไม่ถึงการ ถ้ารัฐบาล ข้าราชการเป็นคนละฝ่ายกับประชาชนแล้วย่อมไปไม่รอด ในด้านความมั่นคงแห่งชาติ เงื่อนไขประการที่สาม ประเทศชาติไม่เป็นตัวของตัวเอง ตกอยู่ใต้อาณัติของฝ่ายภายนอกฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ได้ทราบว่านโยบายของรัฐบาลเรา ยืนยันว่าเราเป็นตัวของตัวเอง เป็นชาติที่มีอิสระเสรีมาก่อนไม่เคยมีประวัติศาสตร์การเมืองเป็นอาณานิคมของเขา ตัวของเรา ด้วยความเห็นชอบของเรา เราจะเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด นโยบายของเราอยู่บนตัวของตัวเรา เพราะเงื่อนไขทั้งสองประการหลัง เงื่อนไขสองประการแรก ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงของสังคม เงื่อนไขที่สองรัฐบาลเป็นคนละฝ่ายกับประชาชนนั้นสร้างให้เกิดความแตกแยกภายใน ถ้ารุนแรงเรียกว่าเป็นสงครามกลางเมือง ความแตกแยกแตกความสามัคคีภายในชาติได้อย่างรุนแรง ส่วนเงื่อนไขประการสุดท้ายนั้นทำให้เกิดความแตกแยกภายใน เกิด

การแตกแยกภายนอกกลายเป็นลักษณะที่เป็นสงครามชาติ..... สงครามระหว่างชาติ เพราะว่า
 เม็กซิโก จะนำมากล่าวเสมอว่าทำสงครามปลดแอก เพราะประเทศนั้นประเทศนั้นตกอยู่ใต้อาณัติ
 ของประเทศนั้นประเทศนั้น เช่นประเทศไทยตามหลังอเมริกา ตามหลังฝ่ายโลกเสรี สร้างลักษณะ
 National War สองประการแรกเพื่อสร้างเงื่อนไขเป็น Civil War ถ้าเป็นขั้นรุนแรง ในฐานะที่
 ข้าราชการเราจะต้องเข้าใจในประเด็นนี้ เราไม่ได้ตามใครทั้งนั้น เรื่องตามหน้าตามหลังเป็น
 สิ่งในโลกในปัจจุบันนี้ตามกันทั้งนั้นครับ เป็นแต่เพียงตามใคร ตันนอนแต่เข้าแปรงฟันด้วยยา
 สีฟัน White Lion ตามหลังญี่ปุ่นไป หยิบ Colgate ตามหลังอเมริกัน หยิบวิเศษนิยมก็เป็นของ
 ไทย ใช้เกลืออาจตามหลังจีนแดง ประเทศไทยตามหลังแขกมาตั้งพันปีแล้วทางด้านพุทธศาสนา
 ตามหลังใครไม่สำคัญ สำคัญที่ว่ารู้จักตามหลังแล้วไม่เป็นอันตรายและเป็นประโยชน์แก่เรา ตาม
 สุภาษิตไทย “เดินตามหลังผู้ใหญ่แล้วสุนัขไม่กัด” เป็นเรื่องที่ฝากไว้ด้วย เรื่องที่เกี่ยวกับความ
 มั่นคงของชาติ เพราะว่าถ้าเงื่อนไขต่าง ๆ เหล่านี้เราไม่เข้าใจอย่างลึกซึ้งแล้ว แม้แต่ผู้ปฏิบัติการ
 เองได้รับมอบหมายไป เช่นข้าราชการไปปฏิบัติการจิตวิทยากับประชาชนถ้ามุ่งอยู่ที่ตัวประชาชน
 แต่ตัวเองไม่ไป ป.จ.ว. (ปฏิบัติการจิตวิทยา) เหมือนกับคนไปเผยแพร่ศาสนา แต่ตัวเองไม่รู้จัก
 ธรรม จะไปสอนให้คนรู้ธรรมได้อย่างไร อันนี้เป็นข้อสังเกตในการบริหารงานบุคคล เกี่ยวกับ
 ความมั่นคงของชาติซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

ประสิทธิภาพของงาน ประสิทธิภาพของงานคือการปรับปรุงลักษณะสมรรถภาพการ
 ทำงานของข้าราชการให้สูงขึ้น ทันทีกับความต้องการอยู่เสมอ หมายถึงว่าระบบการบริหารงาน
 บุคคล ต้องคำนึงถึงการพัฒนาสมรรถภาพการทำงานของข้าราชการให้สูงขึ้นและให้ทันกับความ
 ต้องการของงานอยู่เสมอ ด้วยการอบรม การสอนแนะ งานตลอดจนการพัฒนาอื่น ๆ หาก
 ข้าราชการไม่มีความสามารถเหมาะสมกับงานและความรับผิดชอบที่มีอยู่งานก็เสีย ย่อมมีผลส่งไป
 ถึงการพัฒนาประเทศในส่วนรวม นี่ก็เป็นด้านประสิทธิภาพของงาน เราไม่ใช่อยู่คงที่ ต้องมี
 การพัฒนา ทำให้ดีขึ้นเรื่อยไปและมีการยืดหยุ่นพอสมควร ดังที่ผมเรียนให้ทราบแล้วในตอนข้าง
 ต้นมิใช่ Rigid หรือทางตันวางไปอย่างไรแล้วจะตะตะต้องไม่ได้

กำลังคน การพัฒนาประเทศย่อมต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในแขนง
 ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และในประเภทและจำนวนเหล่านี้ จะมีบุคคลที่มีความรู้ทางเทคนิค

และวิชาชีพที่ขาดแคลนอยู่ด้วย ระบบการบริหารงานบุคคลไม่ว่าจะเกี่ยวกับเงินเดือน การพิจารณาความดีความชอบโอกาสก้าวหน้าในราชการ การมองเห็นความสำคัญในความสามารถของบุคคลล้วนแต่มีผลในด้านกำลังคนทั้งสิ้น ทางราชการจะดึงดูดใจให้ข้าราชการผู้มีความสามารถให้อยู่ในราชการได้เพียงใดก็ย่อมขึ้นอยู่กับงานบุคคลดังกล่าว ยิ่งในขณะที่การแข่งขันระหว่างธุรกิจเอกชนกับทางราชการได้มีเพิ่มขึ้นทางราชการยังต้องประสบปัญหาหนักหนา ทางราชการอาจไม่สามารถแข่งขันเอกชนด้วยเงิน แต่อาจแข่งขันด้วยการพัฒนาการทำงาน ให้ข้าราชการได้แสดงความสามารถให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม อย่างเต็มที่ความพอใจของข้าราชการไม่อาจอยู่ที่เงินเดือนเพียงอย่างเดียวดังที่สมกล่าวแล้วในตอนต้นเหมือนกัน เรามีข้ออยู่ที่วัตถุ เราต้องมีอะไรที่สูงกว่านั้น การดึงดูดให้ข้าราชการรักงานและมีความพอใจโดยเฉพาะในยุคที่มีการแก่งแย่งกำลังคนในระหว่างสายเอกชนกับสายราชการเพราะฉะนั้น ในทางการบริหารงานบุคคลก็ควรจะคำนึงถึงในเรื่องนี้ไม่น้อยเหมือนกัน มิใช่มองในแง่วัตถุอย่างเดียวเพราะคนบางทีมิได้อยู่ด้วยเงินอย่างเดียวด้วยสิ่งอื่น การยอมรับในความสัมพันธ์ของบทบาท การยอมรับในความสำคัญของหน้าที่เป็นสิ่งจำเป็นโดยมากเรามักจะพิจารณาในแง่วัตถุเรื่องจิตใจเรามักจะลืมและละเลยโดยเฉพาะเป็นจุดอ่อนของระบอบประชาธิปไตย ขอสฝากไว้เป็นข้อสังเกตด้วย ตัวเงินเราอาจจะน้อยกว่าเขา แต่ถ้าเรามีการสนองตอบในด้านอื่น ด้านจิตใจ ด้านกำลังใจดีกว่าเราก็อาจจะดึงดูดคนให้อยู่ในส่วนราชการได้เช่นเดียวกัน

ความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ ระบบการทำงานที่ส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานแสวงหาความรู้อยู่เสมอ เป็นการพัฒนาตนเองและงานในหน้าที่ให้ก้าวหน้าทันกับความต้องการ ย่อมทำให้งานนั้นได้รับผลสำเร็จด้วยดี โดยที่การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมนี้ทำให้ตัวเองรับประโยชน์ด้วย กล่าวคือถ้าแบบการบริหารงานบุคคลส่งเสริมสนับสนุนให้ข้าราชการกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ ด้วยว่าความรู้และประสบการณ์นั้นจะช่วยให้คุณก้าวหน้าในราชการ เพราะราชการถือความสามารถในการทำงานเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาความดีความชอบที่ดี เลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งที่ดี ข้าราชการย่อมกระทำแต่ในทางตรงข้าม ถ้าการพิจารณาความดีความชอบถือเอาความสัมพันธ์ส่วนตัวที่นอกเหนือจากการทำงานเป็นหลักก็ไม่มีผู้ใดยากจะไขว่และฝึกฝนในวิชาการ หมายความว่าให้ยึดเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาความดีความชอบ โดยใช้ระบบ

คุณธรรมโดยความดีของการทำงานมิใช่โดยอย่างอื่น ถ้าไปใช้อย่างอื่นแล้วทำให้ข้าราชการขาดกำลังใจที่จะทำงานและในการที่จะปรับปรุงพัฒนาตนเอง หากความรู้ต่อไป คนเรามีความหวังและอนาคตพอสมควรเปรียบเทียบกับสุขภาพดีฝรั่ง ถ้าคนเรามีชีวิตอยู่โดยไม่มี ความหวังก็เหมือนกับนั่งกางเกงโดยไม่มีเข็มขัดจะหลุดออกมาเมื่อไรก็ได้ ดังนั้นจึงต้องมีความหวังและอนาคตด้วย การที่จะให้เขามีความหวังและอนาคตจะปรับปรุงตนเองศึกษาหาความรู้ก็ต้องให้ใช้หลักการพิจารณาความดีความสามารถในการทำงานมิใช่หลักอื่น จะทำให้ข้าราชการมีความกระตือรือร้นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไป บางหน่วยจะเห็นว่าข้าราชการหมดหวังหมดอนาคตก็จะพลอยซังกะตายไปวันหนึ่ง ๆ ความก้าวหน้าในทางวิชาการเป็นสิ่งที่เราจะต้องหาทางสนับสนุนในเรื่องนี้ นอกจากในด้านความมั่นคงของชาติ ประสิทธิภาพในการทำงานและด้านวิชาการเป็นสิ่งจำเป็นไม่น้อย

ผมคิดว่าคงสมควรแก่เวลาในการบรรยายตามที่เตรียมร่างมาและถือโอกาสที่จะแสดงความในใจในคำมั่นนโยบาย โดยเฉพาะเกี่ยวกับเป้าหมายในการพัฒนาชาติพัฒนาประเทศนั้นเป็นจริง ถ้าเราไม่ทราบธงที่แน่นอนแล้วการดำเนินในชั้นการปฏิบัติการที่เป็นของเราก็จะไม่บรรลุผลสมความมุ่งหมายหรือขาดประสิทธิภาพ โดยสรุปแล้วขอให้ท่านช่วยกันในการประชุมหารือทางวิชาการครั้ง^{๕๕}นี้ช่วยกันรวบรวมวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงการบริหารงานบุคคลของท่านเพื่อให้ได้ระบบงานในตำแหน่งที่^{๕๖}มีประสิทธิภาพ และอีกประการหนึ่งก็สร้างบรรยากาศที่ถูกต้องที่เหมาะสมให้เกิด^{๕๗}ขึ้นด้วยผมคิดว่าคำบรรยายเท่าที่กล่าวมานี้คงจะเป็นข้อสังเกต แม้จะไม่ใช่วิชาการโดยตรงนักก็คงจะเป็นข้อสังเกตประกอบการพิจารณาของท่านได้ร่วมกัน ปรีกษาหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันต่อไปตามสมควร.

ภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรสอบรวมชั้น จัตุรา - ตรี

พลสิทธิ์ หนูชูชัย

ENGLISH STRUCTURE TEST

Structure Test: เป็นแบบทดสอบที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบให้รู้แน่ชัดว่าผู้สอบมีความสามารถ
ใช้ภาษาได้ถูกต้องในสองประการข้างล่างนี้ใหม่

- ถูกตามหลักภาษา (Grammatical Correctness)
- ถูกตามแบบการใช้ที่ยอมรับกัน (Acceptable Usage)

เพื่อให้เห็นเด่นชัดและเข้าใจง่ายขึ้นก็ควรใช้คำว่า เขียนภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสอดคล้อง
กับความเจริญองงามของภาษาที่ประยุกต์หลักภาษาไปในบางกรณี แต่สื่อความหมายเป็นที่เข้าใจกันถูก
ต้องทั้งผู้ใช้และผู้รับ จำกัดขอบเขตให้แคบลงไปอีกก็จะพบว่า การทดสอบแบบนี้จะวัดความถูกต้องของ
Structure ที่เกิดจากลักษณะสำคัญสองประการคือ

1. Word Correctness

(ความถูกต้องของคำ) มิใช่เป็นการตามความหมายของคำเหมือน Vocabulary Test แต่ต้องการให้ผู้สอบเลือกคำใดคำหนึ่งที่กำหนดให้มา เพื่อเติมประโยคที่กำหนดให้ ผลก็คือ
ประโยคนั้นจะมีความถูกต้องตามหลักภาษา มีสาระความหมายแจ่มชัด (clarity) ไม่คลุมเคลือ
(ambiguity) เช่น :

Choose the right word which will complete the sentence correctly. (เลือกคำเพื่อเติม
ประโยคได้สมบูรณ์ถูกต้อง)

Example 1.

It looks _____ it might rain.

- A. like
- B. as
- C. as if
- D. that

ประโยคที่มีความถูกต้องจะเป็น "It looks as if it might rain." (มันดูเหมือนกับว่า (as if) ฝนจะตก) ถ้าจะเอาคำในข้อ A,B, หรือ D เติมในประโยค อาจจะถูกตามหลักภาษา (ไวยากรณ์) แต่สาระความจะไม่เป็นโล้เป็นพาย

Example 2.

We expect everyone to carry out _____ duty

- A. his
- B. our
- C. there
- D. their

(Carry out = do a thing and get it done = ทำให้ลุล่วง) คำตอบคือ A "his" เพราะถามหลักภาษาว่าด้วย "Number" แล้วคำที่อยู่ในกลุ่มเดียวกับ everyone เช่น

each	no one
every	everybody
either	anybody
neither	nobody

ต้องเป็นเอกพจน์ (Singular)

ฉะนั้นเมื่อจะแสดงว่า เป็นเจ้าของต้องใช้ Possessive Adjective ที่เป็น Singular ด้วย จึงต้องใช้ "his" จะใช้ "our, their" ไม่ได้

Example 3: (Dialog Form : แบบทดสอบที่จัดอยู่ในรูปบทสนทนา)

"Monchai needs a pencil."

"He can use one _____."

- A. of me
- B. my
- C. mine
- D. of mine

ตามหลักของภาษาและการใช้ที่ถูกต้องของภาษาอังกฤษ ต้องใช้ว่า

He can use one of mine.

(ฉันอนุญาตให้เขาใช้ปากกาของฉันได้)

ทำไม me, my, และ mine จึงไม่ถูก โปรดสังเกตวิธีใช้ของสามคำนี้จากตัวอย่างประโยค

me : --- Please give me a hand.

(ขอแรงหน่อยครับ)

--- Give me one, please !

(ขอให้ผมสักหนึ่งด้วยครับ)

ฉะนั้น me เป็นกรรม (object) ต้องตามหลังกริยาที่ต้องการกรรม (Transitive verb)

อย่าใช้ว่า—It is me. เพราะไม่ถูกต้องแต่ก็มีใช้กันอยู่ในภาษาพูด (Colloquial)

แต่ใช้ว่า—It is I ถูกต้องและตามหลัง verb to be ต้องไม่เป็นกรรม (object)

My และ mine : พึงสังเกตการใช้ทั้งสองคำเพราะความหมายที่เหมือนกันทำให้สับสนเวลาใช้

Whose book is that ? (หนังสือเล่มนั้นเป็นของใคร)

— That is my book.

— That book is mine.

ถูกต้องและใช้ได้
ทั้งสองแบบ

He's one of my old friends.

He's one of old friends of mine.

(เขาเป็นเพื่อนเก่าเพื่อนเก่า
ของฉันคนหนึ่ง)

Example 4.

"Are you hungry, Sawat?"

"Yes, I think it's time _____ lunch."

A. eat

B. go eat

C. for

D. to eat

เมื่อใครถามว่าหิวแล้วยัง และเราตอบว่าหิวเหมือนกันหรือหิวแล้วบางทีก็จะเสริมบทสนทนาให้คึกคักมีชีวิตชีวาขึ้น อย่างแบบไทยๆ เราก็จะพูดว่า “ฮือ! ก็ได้เวลากินแล้วนี่” ภาษาอังกฤษนั้นถ้าจะพูดเสริมในทำนองนี้ควรพูดว่า

I think it's time for

breakfast.

lunch.

dinner.

ในภาษาพูด (Colloquial ที่ค่อนข้างไปทาง Slang) ของชาวอเมริกัน เมื่อจะชวนใครไปทานอาหารนิยมใช้ว่า

Let's go eat. หรือ Let's go eat

breakfast.

lunch.

dinner.

2. Sentence Correctness

(ความถูกต้องของประโยค) แบบทดสอบลักษณะนี้ จะกำหนดประโยคมาให้เลือกคำตอบแบ่งเป็นสี่แบบ

2.1 เลือกประโยคที่ผิด (Choose the wrong sentence) จะกำหนดประโยคให้มาเป็นชุด 4 ประโยค โดยให้เลือกประโยคที่ผิดซึ่งมีอยู่เพียงประโยคเดียวในแต่ละชุด เช่น

Example 5. Choose the wrong sentence.

- A. This is the woman whom I saw.
- B. She could solve even this problem
- C. She divided the money among the three of us.
- D. Either she or I are guilty.

จากประโยคทั้ง 4 ที่ให้มา จะเห็นว่า ในข้อ A,B, และ C นั้นถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักภาษาทุกประการ แต่ในข้อ D นั้น Either she or I are guilty มีส่วนที่ไม่ถูกต้องอยู่ คือการใช้ verb ไม่สอดคล้อง (satisfy) กับ Subject ในประโยคที่เชื่อมโดย either.... or ที่ถูกคือ Either she or I am guilty (ใช้ am ตามประธาน I ที่อยู่ติดกัน)

Example 6. (เพิ่มอีกตัวอย่าง เกี่ยวกับการเลือกประโยคที่ผิด)

- A. I can but do my best.
- B. Let it lie there.
- C. You are not so tall as he.
- D. What kind of a job have you?

ประโยคที่ผิดคือข้อ D จะทำอย่างไรจึงจะถูกต้องเปรียบเทียบกับประโยคข้างล่างนี้

—What answer did you **make** ?

(คุณทำคำตอบอันไหน)

จะเห็นว่าเมื่อมี What (เป็น Question Word) นำหน้าประโยคคำถามอยู่ กริยาหลัก (Finite Verb) ของประโยค (make ในประโยคนั้น) ต้องอยู่หลังประธาน ในภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English) นั้น ถ้าในประโยคใช้กริยาช่วยมาเป็นกริยาหลัก เวลาทำเป็นคำถามต้องมีกริยาช่วย verb to do มาช่วยอีกตัวหนึ่งให้สอดคล้องกับ Subject และ Tense.

แบบอังกฤษ — Have you a book?

แบบอเมริกัน — Do you have a book?

ฉะนั้นข้อ D. ที่ถูกต้อง

แบบอังกฤษ — What kind of a job you **have** ?

แบบอเมริกัน — What kind of a job **do** you have ?

“have นั้นโดยปกติเป็นกริยาช่วย (Auxiliary Verb) แต่ในข้อ D นั้นเป็นกริยาหลัก (Finite Verb)”

2.2 เลือกประโยคที่ถูก (Choose the right sentence) แบบนี้จะตรงกันข้ามกับข้อ 2.1 ในแต่ละข้อจะมีประโยคที่ถูกเพียงประโยคเดียว อีกสามประโยคไม่ถูกต้องสมบูรณ์

Example 7. Choose the right sentence.

- A. He, not I, is the one to decide.

- B. Three miles is too far for a young child walking.
- C. The work is not done well.
- D. This is the woman whom I see.

คำตอบคือข้อ A. ที่จะเกิดความสงสัยก็ตรงที่ทำไมใช้ is ตามหลัง I ประโยคเช่นนี้เมื่อใช้เครื่องหมาย Comma มากันแล้ว กริยาต้องสอดคล้องกับประธานตัวแรก คือ He is the one to decide (เขาที่ต้องเป็นผู้ตัดสินใจ) และต่อด้วยไม่ใช่ผม (not I) แต่ในภาษาอังกฤษนั้น เขานิยมเขียน

He, not I, is the one to decide.

ในข้อ B,C, และ D ที่ผิคนั้น ถ้าจะทำให้ถูกต้อง

ข้อ B แก้เป็น — Three miles is too far for a young child **to walk.**

ข้อ C แก้เป็น -- The work **was** not done well.

ข้อ D แก้เป็น — This is the woman whom I **saw.**

2.3 เลือกอนุประโยค วลี หรือประโยคที่ถูกต้องเพื่อตอบประโยคในบทสนทนาได้ถูกต้อง (Choose the correct clause, phrase or sentence to complete the dialog) แบบนี้จะเป็นลักษณะการสนทนาระหว่างคนสองคน โดยคนแรกจะเป็นผู้เริ่มประโยคเงื่อนไซ คนที่สองจะต้องกล่าวตอบให้ถูกต้องหลักภาษา และให้มีความสอดคล้องในสาระความด้วย เช่น

Example 8.

“Did you remember Mary’s birthday?”

“Yes, I _____ ”

- A. her sent a gift.   B. sent her a gift.
- C. to her a gift sent.   D. a gift to her sent.

คำตอบที่ถูกต้องคือ B เพราะในเงื่อนไซที่ถามว่า “คุณจำวันเกิดของ แมรี่ได้ไหม” — “ครับผม จำได้ ผมส่งของขวัญไปให้หล่อนแล้ว” (Yes, I sent her a gift.)

Example 9. คล้ายกับ **Example 1** แต่เงื่อนไขยาวกว่า

Because he had little education, his knowledge of subject was _____

- A. limited.   B. minor.
C. not large at all.   D. small in quantity.

เพราะว่าเขามีการศึกษาน้อย, ความรู้ในวิชาการของเขาก็ (มีจำกัด : limited) ฉะนั้นข้อ A จึงเป็นข้อที่ถูกต้อง

- ข้อ B. minor (วิชาการหรือมีความสำคัญเป็นรอง)
ข้อ C. not large at all. (ไม่ยิ่งใหญ่อะไรนักหนา)
ข้อ D. small in quantity (มีปริมาณน้อย)

ทั้งสามข้อจึงไม่ถูกต้องเพราะเมื่อนำไปเติมแล้วทำให้ผิดสาระความ (not make sense)

2.3 Expression Error

แบบนี้จะกำหนดประโยคมาโดยมีบางส่วนของประโยคที่ขีดเส้นใต้ไว้ (underlined part) ต้องให้ผู้สอบตัดสินใจเลือกตอบว่า

- ถูกต้องแล้วไม่ควรเปลี่ยนแปลงใดๆ อีก (NO CHANGE)
- หรือจะให้เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดใน 3 คำตอบที่ให้มาในข้อ B,C, และ D เช่น

Example 10.

They were very kind to my friend and I.

- A. NO CHANGE
B. to my friend and me.
C. to me and my friend.
D. to both I and my friend.

คำตอบคือ B จะใช้อย่างประโยคที่ให้มาคือเลือกข้อ A. นั้น ไม่ถูกต้องเพราะ my friend และ I ต้องเป็นกรรมของบุรพบท (preposition) "to" ต้องใช้ "me แทน I"

ในข้อ C. ไม่ถูกเพราะการพูดที่ถือว่าสุภาพและยอมรับกันนั้น ควรเอ่ยชื่อของเพื่อนก่อนของตัวเอง

ในข้อ D. ใช้ I ไม่ได้ต้องใช้ me

Example 11.

I saw neither the books or the pencils on the desk.

A. NO CHANGE

B. I did not see neither the books nor

C. I saw neither the books nor the pencils

D. Neither did I see the books or the pencils

คำตอบคือ C เพราะประโยคที่ถูกต้องควรเป็น

“I saw neither the books nor the pencils on the desk.”

ข้ออื่น ๆ ผิดเพราะ

ข้อ A. ตามที่ให้มา neither..... or นั้นไม่ใช่

ข้อ B. ใช้ double negative (ปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ) ความจริงเป็นไปในทำนอง “ห้ามไม่ให้เดินเล่นสนาม” มิใช่เป็นการห้ามเพราะความตามภาษา คืออนุญาตให้เดินเล่นสนามได้ จึงไม่ถูกต้องที่จะใช้ double negative.

ข้อ D. เป็นแบบที่ภาษาไทยเราเรียกกันว่า “ไม่เข้าท่า” ฝรั่งเรียกว่า “Clumsy Phrasing” ไม่มีใครเขาใช้กันและที่ผิดชัด ๆ คือใช้ neither.....or.

“Ignorance is the night of mind,
but the night without moon or star.”

“ความโง่เป็นกลางคืนของจิตใจ
และเป็นคืนที่ปราศจากเดือนหรือดาว-มีดสนิท”

ทัศนจากสื่อมวลชน

การยุบหน่วยราชการ

มีรายงานข่าวเปิดเผยว่า คณะกรรมาธิการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๑๔ ได้ลงมติให้ยุบหน่วยราชการต่อไปนี้คือ

๑. คณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากร (ก.ต.ภ.)
๒. คณะกรรมการ ส่งเสริมสินค้าขาออก (ก.ส.อ.) และ
๓. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำข้าวออกนอกประเทศ (ก.ป.ข.)

ทั้งนี้โดยเหตุผลที่ว่า เป็นงานซ้อนกับงานของหน่วยราชการอื่น และคณะกรรมการทั้งสามหน่วยราชการนี้ทำงานไม่มีประสิทธิภาพ เมื่อยุบแล้วให้ส่งข้าราชการประจำของทั้งสามหน่วยราชการนี้กลับไปสังกัดเดิม

เชื่อว่าคณะกรรมการนี้ได้พิจารณาการไปโดยสุจริตตามความกติกามารยาที่มีและพิจารณาไปตามอำนาจหน้าที่ของตน แต่ข้อพิจารณานี้ ยังจะยุติลงไปได้ยากกว่าเรื่องจะได้ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาในวาระสองและวาระสามแล้วเสียก่อน

การพิจารณาของรัฐสภา ย่อมต้องอาศัยความถูกต้องและความเหมาะสม เป็นเกณฑ์ สำคัญ ความถูกต้องและเหมาะสมในที่นี้ หมายถึงความถูกต้องหลักการของกฎหมาย และเหมาะสมกับข้อเท็จจริงแห่งสภาพการณ์ของประเทศในปัจจุบัน

ในทางหลักการต้อง เปิดกฎหมาย ออกมาพิจารณาก่อนว่ากฎหมายได้มอบหมายหน้าที่ให้แก่ ก.ต.ภ. ให้แก่ ก.ส.อ. และให้แก่ ก.ป.ข. ไว้อย่างไร อ่านกันให้จริง ๆ แล้วจึงค่อยตีความว่าหลักการ ของกฎหมายเหล่านี้ได้เข้าซ้อนกับหลักการของกฎหมาย ของหน่วยราชการอื่นในข้อสาระสำคัญจริงหรือไม่

ส่วนในด้านความเหมาะสมนั้น ต้องพิจารณาถึงสภาพการณ์ของประเทศว่า ขณะนี้ประเทศตกอยู่ในสภาพการณ์อย่างไร

ก่อนอื่นอยากจะกล่าวว่า ขณะนี้ประเทศชาติตกอยู่ในฐานะที่ยากจนเป็นอย่างยิ่ง ความยากจนนี้ได้สืบเนื่องมาจากรายได้ทางภาษีอากร รว้ไหล สืบเนื่องมาจากคุลการค้าและคุลการชำระเงินเสียเปรียบต่างประเทศ เพราะไทยเรามีสินค้าขาออกน้อย มีการลักลอบขนข้าวออกนอกประเทศทำให้ข้าวซึ่งเป็นสินค้าออกที่สำคัญขายได้น้อยลง เพราะ

ตลาดต่างประเทศบางประเทศได้อิมตัวเพราะข้าวที่ถูกลักลอบขนออกไปนั้น

นอกจากนี้ การณ์ยังได้ปรากฏเป็นข่าวอยู่เสมอว่า การรั่วไหลในด้านภาษีอากรก็เกิดการลักลอบนำข้าวออกนอกประเทศก็ดี เจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษีมักจะเป็นผู้ชั่งชั่งทางต่าง ๆ ให้แก่ผู้ที่ต้องการเลี่ยงภาษี เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมักจะให้โอกาสให้ความร่วมมือแก่ผู้ที่ต้องการจะลักลอบขนข้าวออกไปอยู่เสมอซึ่งเป็นที่เห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีกดี เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการปกครองปราบปรามผู้กระทำผิดกฎหมายก็ดี เมื่อเอาเข้าจริง ก็ไม่เป็นที่ไว้วางใจได้นัก เหตุใดเจ้าหน้าที่เหล่านั้นจึงเป็นไปเช่นนั้น เรื่องนี้เอาไว้อีกเป็นอีกประเด็นหนึ่ง

เมื่อสภาพการณ์ ในด้านการคลังอันเป็นเส้นโลหิตสายใหญ่ของประเทศได้มีอันเป็นไปดังกล่าวมาแล้ว ก็น่าจะพิจารณาต่อไปว่าหน่วยราชการทั้งสามหน่วยนี้ถูกจัดตั้งขึ้นมาด้วยความมุ่งหมายอย่างไรและ ความมุ่งหมายนั้นถ้าได้รับการปฏิบัติด้วยดีจะมีส่วนช่วยให้สภาพการณ์ทางการคลังของประเทศที่กำลังทรุดอยู่ให้กระเตื้องขึ้นมาได้บ้างหรือไม่

ต่อไปนี้จะได้พิจารณาถึงหลักการแห่งหน้าที่การทำงานของหน่วยราชการทั้งสามหน่วยนั้นโดยสังเขป

หน่วยราชการ กต.ภ. ไม่มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บภาษีอากร แต่มีหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวแก่การจัดเก็บภาษีอากรว่าได้กระทำไปโดยชอบด้วยกฎหมาย กระทำไปโดยถูกต้องและเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีอากรหรือไม่ เป็นงานตรวจสอบไม่ใช่งานจัดเก็บ ขณะเดียวกันก็มีหน้าที่ปราบปรามผู้กระทำผิดกฎหมายภาษีอากรทุกประเภท

หน่วยราชการ กส.อ. ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ผู้เก็บภาษีจากสินค้าขาออก แต่เป็นเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกด้วยวิธีต่าง ๆ ให้สินค้าภายในมีโอกาสส่งออกไปยังต่างประเทศได้ โดยสะดวกพร้อมกันนี้ยังได้หาทางเร่งรัดช่วยเหลือให้มีการผลิตสินค้าภายในให้มากที่สุดโดยประสานงานกับหน่วยราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตนั้น เพื่อแก้ภาวะการค้า และดุลการชำระเงินที่กำลังเสียเปรียบอยู่

หน่วยราชการ ก.ป.ช. มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำข้าวออกนอกประเทศโดยเฉพาะด้วยวิธีการติดต่อประสานงานกับหน่วยนี้เพื่อป้องกันการรั่วไหลของภาษี ข้าวขาออกและป้องกันมิให้ตลาดข้าวต่างประเทศมีข้าวอิมตัวจนเป็นเหตุให้ประเทศนั้น ๆ ไม่สั่งซื้อข้าวจากประเทศไทยตามที่ควรจะซื้อ

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่างานของหน่วยราชการทั้งสามหน่วยที่กรมการมีมติว่าจะยุบเสียนั้นเป็น

งานที่จะแก้สภาพการณ์อันเลวร้ายในทางการคลัง
ของประเทศได้เป็นอย่างดี

แต่ที่ยังมีอะไรบางอย่างขัดข้องอยู่ ทำให้
งานไม่บังเกิดผลดีพอนั้น คงไม่ใช่เรื่องของหลัก
การ แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับปัจจัยอย่างอื่นเช่นคน
เงินระบบงานและเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงาน

หน่วยราชการใดที่ต้งชน โดยมีหลักการต้ง
ควรให้ดำรงไว้ แต่หน่วยราชการใดที่ต้งชนโดยมี
หลักการที่ไม่ดี ก็ควรให้ยุบไปเสีย

แต่ถ้าหน่วยราชการใดมีหลักการในการจัดตั้ง
ขึ้น แต่มีข้อเสียอยู่ที่ปัจจัยอื่น ก็ควรจะแก้ไขที่
ปัจจัยอื่น ๆ นั้น

การจัดตั้งหน่วยราชการขึ้นแต่ละหน่วย ย่อม
ต้องใช้จ่ายเงินภาษีอากร ที่เก็บมาจากประชาชน
ไปเป็นอย่างมาก เมื่อต้งขึ้นมาแล้ว จะมายุบกัน
เสียง่าย ๆ แล้วเงินภาษีอากรที่ได้ใช้จ่ายไปมาก
แล้วนั้นเล่าจะว่าอย่างไร

การที่จะยุบหน่วยราชการทั้งสามนี้เสียเพื่อการ
ประหยัดนั้น เป็นการชอบอยู่ แต่นั้นหมายความว่า
เมื่อยุบแล้วประเทศชาติมีรายได้มากขึ้นกว่า
เดิม แต่ถ้ายุบแล้วมีความหมายแต่เพียงว่า ได้
ประหยัดเงินก้อนนั้นไว้ แต่เงินของประเทศที่จะรั่ว
ไหลไปหลังจากที่ได้ยุบ โนนยุบนี้แล้วยังมีมากกว่า
ต้งนี้ก็ไม่ว่าเรียกว่าเป็นการประหยัดแต่อย่างใด

เรื่องให้ส่งข้าราชการประจำของหน่วยงานทั้ง
สามกลับสังกัดเดิมก็เช่นกันรู้สึกว่าจะพิจารณาไม่รอบ
คอบ ความจริงมีอยู่ว่า ข้าราชการที่ถูกยืมตัวหรือ
ถูกโอนมาจากหน่วยราชการอื่นนั้นมันน้อยคนซึ่งล้วน
แล้วแต่เป็นข้าราชการชั้นเอกชั้นพิเศษทั้งสิ้น แต่
ข้าราชการชั้นโทลงมา ซึ่งมีจำนวนอยู่มากคนนั้น
เป็นข้าราชการที่สอบเข้ามาใหม่ หรือสอบเลื่อนชั้น
ขึ้นมาในหน่วยราชการทั้งสามนี้ โดยเฉพาะต้งนั้น
ข้าราชการส่วนมากเหล่านี้ไม่มีสังกัดเดิม แล้วจะ
ให้ส่งไปที่ใด หรือจะปล่อยให้เป็นคนตกงานทั้ง ๆ
ที่ข้าราชการเหล่านี้มีปริญญามีประกาศนียบัตร การ
ศึกษาสูงกันแทบทุกคน

คิดว่าคณะกรรมการคงจะไม่มีมติให้ยุบเฉพาะ
หน่วยราชการทั้งสามดังกล่าวนี้เท่านั้น แต่คงมี
มติให้ยุบหน่วยงานอื่นอีกต่อไป เรื่องจะยุบ
หรือไม่ยุบจึงดูไม่ใช่เรื่องสำคัญนักความสำคัญของ
เรื่องกลับกลายเป็นอยู่ในข้อที่ว่า ก่อนที่จะลงมติดัน
ว่าอย่างไรนั้น ได้ใช้ความคิดความรู้ความละเอียด
รอบคอบเป็นอย่างดีที่สุดแล้วหรือยัง

อย่างไรก็ตาม ในขั้นนี้น่าจะเชื่อในความรู
สึกอันสูงส่ง เชื่อในความคิดความรอบรู้ของ
ท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน ว่าท่านจะพิจารณา
กิจการทุกอย่างเพื่อประโยชน์อันยิ่งใหญ่ของประเทศ
ชาติมากกว่าการที่จะหวังเอาความแพ้นะใน
ระหว่างพรรคแต่เพียงอย่างเดียว

จดหมายถึงบรรณาธิการ

ข้อใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน

เนื่องด้วยข้าพเจ้าเป็นสมาชิกวารสารข้าราชการ มาเป็นเวลา ๕ ปีแล้ว ไม่เคยมีปัญหาอะไรที่จะ สอบถามเลย ได้แต่สนใจอ่านปัญหาของคนอื่น ตลอดมา แต่บัดนี้ข้าพเจ้ามีปัญหาข้อใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานหลายประการด้วยกัน คือ ข้าพเจ้า และเพื่อน ๆ ซึ่งสมัครสอบคัดเลือกตำแหน่งเสมียน พนักงานของกรมอนามัยได้จำนวน ๔๐ กว่าคน โดยบรรจุในชั้นจัตวาอันดับ ๒ ซึ่งทางกรมอนามัย กำหนดวุฒิสำเร็จประโยคอาชีวะศึกษาชั้นสูง แผนก พณิชยการหรือการบัญชี ทางกรมอนามัยได้บรรจุ พวกข้าพเจ้าไปประจำที่ทำการอนามัยจังหวัดต่าง ๆ ที่ว่างอยู่ เมื่อข้าพเจ้าไปปฏิบัติงานปรากฏว่าที่ทำการอนามัยจังหวัดนั้น มีเสมียนวุฒิสำเร็จ ม.ศ. ๓ อยู่แล้ว จำนวน ๑ คน นายแพทย์อนามัยจังหวัด ได้มอบหมายให้ข้าพเจ้าปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงิน ของแผนกทั้งหมด ต่อมาข้าพเจ้าได้ค้นพบอัตรา กำลังเจ้าหน้าที่ในสมุด กำหนดงาน ของกรมอนามัย ปรากฏดังนี้ คือ ในจังหวัดที่มีพลเมืองตั้งแต่สี่แสน คนลงมา มีพนักงานบัญชีได้ ๑ คน เสมียน ๑ คน แต่เมื่อรวมกับข้าพเจ้าด้วย ๑ คน รวมเป็น ๒ คน ซึ่งผิดหลักที่ได้วางไว้ ข้าพเจ้ามีความสงสัยว่าจะ

เอาตำแหน่งเสมียนพนักงาน มาเป็นพนักงานบัญชี ได้อย่างไร เพราะตำแหน่งนี้ต้องถือเอาการบรรจุ เป็นหลักเกณฑ์ และสาเหตุจากตำแหน่งเสมียน พนักงานนี้เองที่ทำให้ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ทำงาน โดยไม่ได้รับความยุติธรรม และหมดกำลังใจ อาจ ทำให้งานหย่อนสมรรถภาพ เป็นผลเสียหายแก่ ทางราชการได้ ดังนี้ คือ

๑. กรมอนามัยใช้คนปฏิบัติงานผิดตำแหน่ง โดยมอบหมายให้เสมียนพนักงาน ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับงานสารบรรณ ปฏิบัติงานทางด้านการเงินและการบัญชี ซึ่งต้องรับผิดชอบงานมาก เพราะ จังหวัดหนึ่ง ๆ มีเจ้าหน้าที่เกือบ ๑๐๐ คน หรือ บางแห่ง ๒๐๐ กว่าคน การปฏิบัติงานทางการเงินและการบัญชี ควรจะเป็นของพนักงานบัญชี ตามที่กรม อนามัยได้กำหนด ไว้ในสมุดกำหนดงาน อนามัย ซึ่งมีพนักงานบัญชี ๑ คน

๒. ปริมาณงานที่มอบหมายให้เกินตำแหน่ง เพราะตำแหน่งเสมียนพนักงาน ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับ การเงิน ต้องปฏิบัติงานทั่วไปดังนี้คือ ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินทั้งหมด ปฏิบัติการบัญชี ตามระบบบัญชีใหม่ของกรมบัญชีกลาง ซึ่งมีมาก

มายหลายประเภท ตรวจเอกสารและใบสำคัญเพื่อทำฎีกาเบิกเงินจากแผนกคลัง ติดต่อบรรณาธิการกับแผนกการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่นติดต่อบีบบงเงินแผนกคลัง เสนอหนังสือเกี่ยวกับการเงิน ติดต่อบีบบงเงินจากธนาคาร ติดต่อบงเงินและบงหนังสือที่ทำการไปรษณีย์ (การติดต่อบงงานนอกสถานที่ทำให้เสียเวลามาก) นอกจากนั้นรวบรวมใบสำคัญทำงบเดือนบง ค.ต.ง. ทำรายงานการเงิน พิมพ์ฎีกาและหนังสือทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเงิน และวันสิ้นเดือนต้องจ่ายเงินเดือนให้แก่เจ้าหน้าที่ทั้งหมด ข้างเจ้าต้องเสียสละวันหยุดราชการเพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปโดยเรียบร้อย ซึ่งงานที่ข้างเจ้าทำทั้งหมดแผนกการเงินอื่นๆ ทำกันอย่างน้อยที่สุด ๒ คนสำหรับที่ทำการอนามัย ข้างเจ้าไม่สามารถจะขอความช่วยเหลือจากเพื่อนตำแหน่งอื่นได้ เพราะเขาอ้างว่างานในตำแหน่งของเขาก็มากมาย และตำแหน่งเสมือนพนักงานจะบงอาจใช้เจ้าหน้าที่อื่นทำงานก็จะเป็นการก้าวก่ายไป

๓. สิทธิและการสนับสนุน ตำแหน่งเสมือนพนักงานของกรมอนามัย ไม่มีสิทธิเหมือนเจ้าหน้าที่สำเร็จวิชาการศึกษาโดยเฉพาะ เป็นต้นว่าสิทธิในการสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อ การอบรม แม้แต่การสอบเลื่อนชั้น เพราะข้างเจ้ากับเพื่อน ๆ ปฏิบัติงานมาเกือบ ๖ ปีแล้ว ไม่มีการสอบเลื่อนชั้นเลย แม้แต่ตำแหน่งประจำแผนกธุรการ ก็พิจารณา

จากพนักงานอนามัย ข้างเจ้าและเพื่อน ๆ คิดว่าคงจะเป็นชั้นจัตวาจนปลดเกษียร สาเหตุนี้ทำให้ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติงานอย่างขยันขันแข็ง และเรียบร้อยหมดกำลังใจ และน้อยใจมาก บางคนมีงานอื่นที่คิดว่าได้ออนหรือลาออกไปหลายคน ถ้าหากกรมอนามัยไม่สนใจและเห็นว่าตำแหน่งของข้างเจ้าไม่สำคัญ อาจจะมีการ โอนหรือลาออกมากขึ้น

๔. ความก้าวหน้า ในความนึกคิดของข้างเจ้าและเพื่อน ๆ บงปัจจุบันนี้ เปรียบเสมือนเป็นลูกจ้างของกรมอนามัย เพราะผู้บังคับบัญชา และเจ้านายใน กรมอนามัยไม่ เคยเห็น ความสำคัญในการปฏิบัติงานของพวกข้างเจ้าเลย มีแต่จะใช้งานทำเดี๋ยว ไม่เคยสอบถามเลยว่างานที่ท่านนั้นจะทำทันหรือไม่ทัน ข้างเจ้ารู้สึกน้อยใจมากเมื่อเห็นเจ้าหน้าที่ตำแหน่งอื่นมีเวลาว่างเหลือเพื่อ แต่ข้างเจ้าต้องนั่งปฏิบัติงานทั้งวันจนหมดเวลาราชการ และบางวันต้องเสีย สละวันหยุด ราชการ ปฏิบัติงานที่ค้างให้เรียบร้อย

ประสบบการทั้งหมดที่ข้างเจ้าเรียน ให้ทราบนี้ ถ้าหากวารสารข้าราชการเห็นใจ โปรดกรุณา สอบถามกรมอนามัย และช่วยเสนอ ก.พ. ให้ทราบถึงการปฏิบัติงาน ของเสมือน พนักงาน ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงินของกรมอนามัยบ้าง เพราะผู้น้อยที่มีปริมาณงานมากล้นมือ และขาดการอบรม

จะปฏิบัติงานให้ได้ดี เรียบ ร้อยและ เป็น ผลแก่ทาง
ราชการนั้นย่อมมีน้อยมาก อีกทั้งยังขาดการสนับสนุนทำให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงานดี เสียสละเวลา
ให้แก่ราชการหมดกำลังใจ อาจปฏิบัติงานไม่ได้
เต็มเม็ดเต็มหน่วย เป็นผลทำให้งานล่าช้า และ

เสียหายแก่ราชการได้ ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ขอพืง
บารมีวารสาร ข้าราชการ ได้ โปรดไซ้ ข้อข้องใจให้
ทราบด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

จาก เสมียนพนักงานปฏิบัติหน้าที่
การเงินแผนกอนามย์จังหวัด

การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล และค่าเล่าเรียนบุตร

ตามที่รัฐบาลโดยกระทรวงการคลัง ได้มี
ความเมตตากรุณาแก่ข้าราชการผู้มีรายได้น้อยให้
เบิกเงินช่วยฐานะนั้น นับเป็นภาระหนักของ
รัฐบาลเป็นอย่างมากแต่เรื่องนี้ก็ได้ก่อกำมาแล้ว จำ
ต้องสานต่อไป เรียกว่าเลยตามเลย กระผมใน
ฐานะสมาชิกวารสารกรมบัญชีกลาง และวารสาร
ข้าราชการ ใคร่ขอเสนอเล็ก ๆ น้อย ๆ ดังต่อไปนี้

๑. นาย ก. เป็นข้าราชการผู้มีรายได้น้อย
นาย ข. เป็นบุตร นาย ก. แต่ นาย ข. เป็น
ข้าราชการมีรายได้มาก นาย ข. เจ็บป่วยยอมส่ง
ใบสำคัญเบิก ค่ารักษา พยาบาล จากหน่วย งานของ
นาย ก. ได้ ช่างไหนจะแก้ไขอย่างไร

๒. นาย ค. ไม่ได้เป็นข้าราชการ แต่เป็น
บิดาของนาย ง. และนาย จ. ปรากฏว่านาย ง.

เป็นข้าราชการผู้มีรายได้มาก นาย จ. เป็นข้าราชการ
ผู้มีรายได้น้อย เพราะฉะนั้น นาย ค. จึงส่ง
ใบสำคัญเบิกค่ารักษา พยาบาล จาก หน่วยงาน ของ
นาย จ. ได้ ช่างไหนจะแก้ไขอย่างไร

๓. ภรรยาซึ่งไม่ได้จดทะเบียนสมรส สามี
ซึ่งเป็นผู้มีรายได้น้อย ย่อมนำใบสำคัญค่ารักษา
พยาบาลของภรรยาและบุตร หรือใบสำคัญค่าเล่า
เรียนบุตรมาเบิกได้ โฉนจึงไม่เรียกสำเนาใบ
สำคัญสมรสประกอบการเบิกจ่าย หากมีกรณีจำเป็น
จะต้องเรียกเงินคืน คงจะยุ่งยากในภายหลัง

๔. สามีและภรรยาต่างเป็น ผู้มีราย ได้น้อย
แต่หน่วยงานของฝ่ายหนึ่งเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล
และค่าเล่าเรียนบุตรยาก (อาจเพราะงบประมาณ
งบกลางมีน้อย หรือจำนวนข้าราชการมาก หรือ
กลัวจะต้องเสียค่าเบี้ยบำนาญรายทาง หรือค่าความ

สะดวก) หน่วยงานของอีกฝ่ายหนึ่งเบิกได้ง่าย ทั้งสองฝ่าย จึงรวมมา เบิกหน่วยงาน ที่เบิกเงิน ง่าย ควรจะออกเป็นระเบียบว่า สังกัดหน่วยงานใด ให้ เบิกหน่วยงานนั้น สำหรับค่าเล่าเรียนบุตรให้เบิก จากหน่วยงานของบิดา ยกเว้นสามีและภรรยา แยกกันอยู่ และบุตรอยู่ในความปกครองของ มารดา

๕. ข้าราชการผู้มีรายได้มาก ซึ่งไม่มีสิทธิ์ เบิกอะไรเลย ขณะนี้ค่าครองชีพและค่าใช้จ่าย

สูงมาก ควรสงเคราะห์ให้เบิกเพียง ๒๕% หรือ ๑๐% ก็ยังดี เพื่อเป็นกำลังใจหรือขวัญ morale ของข้าราชการจะได้มีกำลังใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ ข้อเสนอทั้ง ๕ ข้อนี้ หากไม่สมควรประการ ใด กรุณาให้อภัยด้วย เพราะความรู้และประสบการณ์ยังน้อย

ถวิล สุนทรารักษ์
นายแพทย์อำนวยการจังหวัดสุรินทร์

เรียน ท่านสมาชิกวารสารข้าราชการทั้งสอง

วารสารข้าราชการหวังว่า กรมอนามัย และกรมบัญชีกลางคงจะได้พิจารณาตามควร

บ.ก.

ข้อข้อยกเว้น

ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านทั้งหลาย คงกำลังคิดว่าวารสารข้าราชการ เริ่มจะถอยหลังเข้าคลองแล้ว จะด้วยคำแก้ตัวใด ๆ ในโลก พวกเราผู้จัดทำวารสารข้าราชการก็ไม่อาจปฏิเสธความจริงนี้ได้ แต่ก็ขอให้ท่านกรุณาเชื่อเถอะว่าเรามีได้ละเลยในอันที่จะทำให้วารสารข้าราชการ อยู่ในความสนใจ และมีคุณค่าต่อท่านอยู่เสมอ

ระยะหลัง ๆ นี้ ท่านได้รับวารสารข้าราชการ เข้าไปมากน้อยหรือบางท่านก็ถือว่ามาในเรื่อง การพิสูจน์อักษร, ข้อความผิดพลาด และขาดหายไปเราก็ปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้อีก ทำได้แต่ความระมัดระวังเพื่อตอบสนองความมีพระคุณของท่านทั้งหลาย จนสุดความสามารถ กฎหมายและระเบียบใหม่ซึ่งขาดหายไปเราได้ติดตามนำมาลงพิมพ์ชดเชยในฉบับนี้แล้วครับ

สำหรับวารสารข้าราชการฉบับนี้ เราขอเรียกว่าเป็นฉบับการประชุมทางวิชาการบริหารงานบุคคล จะเห็นและสังเกตได้จากแบบปก และคำบรรยายของ ฯพณฯ ท่าน พลโท แสง เสนาณรงค์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงในสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่อง “การบริหารงานบุคคลกับการพัฒนาประเทศ” เนื่องในโอกาส เปิดการประชุมทางวิชาการบริหารงานบุคคล ในระดับหัวหน้ากอง ซึ่งสำนักงาน ก.พ. จัดให้มีขึ้น ในระหว่างวันที่ ๑๔ กันยายน—วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๑๓ ณ สำนักงาน ก.พ. เป็นคำบรรยายที่ถอดมาจากเทปบันทึกเสียง ซึ่งถ้าหากจะมีข้อความอะไรที่ผิดพลาดขอได้โปรดให้ ฯพณฯ ท่าน ผู้บรรยายกรุณาในความไม่เจเนจัดของเราด้วย เราได้พยายามให้มีข้อผิดพลาดน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ในฉบับนี้ คอลัมน์ ประจำบางคอลัมน์ขาดหายไปเนื่องจากความผิดพลาดบางประการ เช่นปัญหาคลังปัญหากฎหมาย โปรดให้อภัยแก่เราด้วย ในฉบับตุลาคม ๒๕๑๓ เราจะนำมาลงพิมพ์ให้ครบถ้วน

สวัสดิ์ครับ